

Думка пісьменніка

Стымул для
творчасці —
конкурс

Ягор КОНЕЎ

За што я люблю дра-
матургію?За тое, што ўласныя
адчуванні ды развагі
тэатр можа трансфар-
маваць у яркія вобразы
і красамоўныя дыяло-
гі. Пэўна, таму з часоўюнацтва мяне цягнула складаць драматыч-
ныя творы. Але і дваццаць гадоў таму, і цяпер
бачу, што супрацоўніцтва айчынных аўтараў
з айчыннымі тэатрамі наладжваецца даволі
складана. Пастаноўка беларускага аўтара на
сцэне беларускага тэатра — не правіла, а вы-
ключэнне з правілаў.Прычыны гэтай сітуацыі глумачацца кар-
дынальна па-рознаму. Рэжысёры скардзіліся,
што нашы творцы збольша пішучь “для
сябе”, “не адчуваюць сцэну”. Таму, каб зава-
біць глядача ў залу, тэатры вымушаны ста-
віць замежную класіку. Знаёмыя драматургі
скардзіліся, што нашы рэжысёры нават і не
спрабуюць працаваць з айчыннымі аўтарамі.
Рэжысёрская пыха схіляе іх ставіць свае
імяны побач з сусветнымі знакамітасцямі. Да
таго ж, значна прасцей працаваць з матэрыя-
лам, які ўжо “абкатваўся” на сцэнах соцень за-
межных тэатраў. Як у такіх умовах развіваць
нацыянальнае тэатральнае мастацтва?У апошнія гады Міністэрства культуры Бе-
ларусі прыкладае значна болей намаганняў па
развіцці нацыянальнага тэатра. Напрыклад,
дэкларавана, што за кошт бюджэту будуць
фінансавацца пастаноўкі на нацыянальным
матэрыяле. Таксама заснавана Тэатральная
прэмія года, у якой, на жаль, адсутнічае на-
мінацыя “Лепшы драматург года” (аўтара
разглядаюць у сукупнасці з рэжысёрам у на-
мінацыі “Лепшы спектакль”).Такія высілкі, безумоўна, вартыя павагі. Але
мне здаецца, што можна іх развіць і ў больш
плённым напрамку: магчыма, варты знітаваць
бюджэтнае фінансаванне з рэкамендацый
усім беларускім тэатрам штогод праводзіць
конкурс п’ес для беларускіх аўтараў. Прычым
пераможца гэтага конкурсу мусяць быць аб-
вязкова пастаўлены ў гэтым тэатры.Я сам прыйшоў у драматургію дзякуючы
конкурсу, які ў 2003 годзе праводзіла Міні-
стэрства культуры. Менавіта конкурс з’яў-
ляецца лепшым стымулам для аўтара, бо дае
хоць нейкую гарантыю, што з тваім творам
азнаёмяцца. Мала каму хочацца пісаць “у
шуфляду”.Паводле маіх назіранняў, пераможцы
конкурсаў, што праводзіліся ў апошнія гады
ў некаторых тэатрах, атрымлівалі граматы і
грашовыя ўзнагароды — і на гэтым справа
завяршалася.Зразумела, трэба заставацца рэалістамі.
Конкурс не вырашыць усіх праблем, якія іс-
нуюць у айчынным тэатры. Аднак ён, па-пер-
шае, стане творчым стымулам для многіх аў-
тараў, якія хацелі б пакаштаваць “пыл куліс”,
але дагэтуль бачылі сваю поўную незапра-
банасць. І, па-другое, пашырыць прастору
для выбару рэжысёрам і кіраўнікам тэатраў.
Багацце выбару з цягам часу непазбежна пе-
рарасце ў якасць пастановак. Заявы некато-
рых рэжысёраў, што, маўляў, яны гатовы ўжо
заўтра ставіць п’есу беларускага аўтара, калі
ім прынясуць шэдэўр, абсурдныя па сваёй
сутнасці. Шэдэўры не з’яўляюцца па запатра-
баванні, а вольны творы атрымліваюцца
ў выніку няспыннага творчага працэсу.Тадзі, упэўнены, будзе квітнець беларускае
тэатральнае мастацтва.

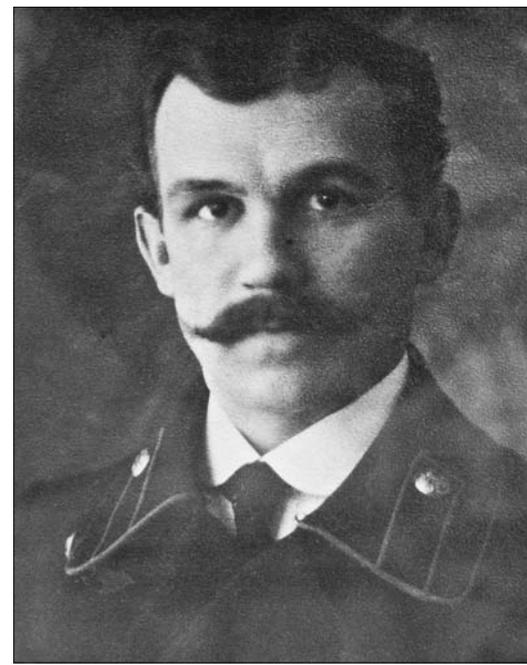
І мы разам з ім.

Незабыты
Галубок

Святлана БЕРАСЦЕНЬ

Здаецца, і рэкламы гучнай не
было, а вечарына сабрала анш-
лаг. І даволі значную частку не-
абыхавай аўдыторыі складалі
родзічы, сваякі, нашчадкі Ула-
дзіслава Галубка. Ён меў універ-
сальны творчы дар і застаўся
ў гісторыі як драматург, аўтар
каля 40 п’ес на тэмы з розных
часоў і перыядаў жыцця роднага
краю; як рэжысёр і акцёр, спад-
каемца старажытных традыцый
беларускіх скамарохаў, батлей-
шчыкаў, выканаўцаў народнай
драмы, паслядоўнік творчых
прынцыпаў Ігната Буйніцкага,
Фларыяна Ждановіча. Самабыт-
наю з’явай увайшоў у гісторыю
створаны ім у сталіцы Беларусі
трэці дзяржаўны тэатр — некалі
знакаміты на ўсю краіну ван-
дроўны БДТ-3 (1920 — 1937), дзе
сам заснавальнік ставіў спектак-
лі, вёў адміністрацыйныя спра-
вы, нярэдка разам з калегамі
маляваў дэкарацыі, выходзіў на
сцэну як акцёр. Юбілею гэтага
яркага чалавека арганізатары
імпрэзы прысвяцілі выстаўку
“Нястомны рыцар тэатра”, ад-
крыццё якой сталася пачаткам
кранальнай сустрэчы ў “Гасцёў-
ні Уладзіслава Галубка”.Найцікавейшая і вельмі змя-
стоўная атрымалася экспазі-
цыя, стварыць якую яе ініцыя-
тарам дапамаглі Нацыянальная
бібліятэка Беларусі, Дзяржаў-
ны архіў-музей літаратуры і
мастацтва, Дзяржаўны музей
гісторыі беларускай літара-
туры, Гомельскае чыгуначнае
дэпо, Баранавіцкі дзяржаўны
ўніверсітэт (станцыя Лясная ў
раёне Баранавічаў — радзіма
артыста), прыватныя асобы.
У музейных вітрынах і шафах
дэманструюцца ўнікальныя
рукапісныя дакументы (у тым
ліку і касцельныя), пасведчанні,
фотаздымкі, што ўспрымаюць-
ца сёння ўжо не толькі як па-
знакі самых розных эпизодаў з
жыцця пэўных людзей, але і як
артэфакты айчыннай гісторыі,15 мая споўнілася 130 гадоў з дня нараджэння
Уладзіслава Галубка. Рупліўцы айчыннай
культуры адзначылі знамянальную дату
ў той жа дзень. Урачыста-мемарыяльная
падзея адбылася ў філіяле Дзяржаўнага
музея гісторыі тэатральнай і музычнай
культуры Беларусі — утульнай сталічнай
Гасцёўні, якая носіць імя гэтага выбітнага
дзеяча нацыянальнай сцэны, першага
народнага артыста БССР.прасякнутыя “водарам эпохі”.
Вось хаця б аўтографы У. Галуб-
ка, яго публікацыі, у тым ліку
верш “Забытая хага”, змешчаны
ў “Нашай Ніве” (1908), яго ж мі-
ніяцюрная кніжачка з надпісам
“Апаведаньня” на вокладцы і
датай “1913 г.” — гэта варта па-
бачыць! Знайшлі сваё трапнае
месца ў выставачнай зале стара-
даўнія дытанічныя цымбалы,
скрыпка са смычком і драўляная
трашчотка; беларуская батлей-
ка і ўзоры нацыянальных стро-
яў. А на сцэнах — пачынаючы
з калідора, што вядзе да самой
гасцёўні, — размясціліся жыва-
пісныя карціны, разнастайныя
фотапаборкі...

У. Галубок “На возеры Мядзел” (палатно, алей, 1918 — 1920).

Уладзіслаў Галубок. Мінск, 1915 год.

чыё дзяцінства прайшло побач
з бабуляй, сярэдняй дачкой ар-
тыста; праўнук па лініі сына Ле-
апольда — Вячаслаў Баброў і яго
жонка Жанна; жонка мастака
Генрыха Ціхановіча, унука У. Га-
лубка, — Лілія Аляксандраўна.
Яна памятае апаведы Вільгель-
міны Уладзіславаўны, цёткі Люсі,
пра знакамітага бацьку, які во-
камгненна стаў “ворагам народа”,
быў расстраляны, і таму яго імя,
што доўгія гады кідала цень на
ўсю сям’ю, нават пасля рэабіліта-
цыі ў 1957-м вымаўлялася шэп-
там, і толькі пасля хрушчоўскай
“адлігі” загучала годна і нават з
гонарам. А ў 1984 годзе мастак
Яўген Ціхановіч, зяць У. Галубка,
змог ажыццявіць даўнюю задуму
і напісаць партрэт народнага ар-
тыста...У кантэксце размоў пра яго
постаць і трагічны лёс, пра зна-
чэнне яго дзейнасці для развіцця
айчыннай культуры, пра гісто-
рыю стварэння імяной Гасцёўні
як першаасновы музея прагучалі
аднадздушныя меркаванні на-
конт недаацэннасці асобы У. Галубка
ў нашым сённяшнім грамадстве. І
сапраўды, сёлета мы шырока і на
высокім афіцыйным узроўні ад-
значаем 130-годдзе народных па-
этаў Янкі Купалы і Якуба Коласа.
Імя першага народнага артыста,
які нарадзіўся таксама 130 гадоў
таму, павінна было б стаяць побач
з імі ў календары нашых культур-
ных падзей.А выстаўка “Нястомны рыцар
тэатра” чакае ўсіх зацікаўленых!

Усе — у музей!

Арцём КУМЕЛЬСКИХ

На сённяшнім лістку календара пазначана
адно з найпрыгажэйшых і самых дэмак-
ратычных святаў: Міжнародны дзень музеяў.
Знаўцы кажуць, што традыцыі музейшчы-
каў адзначаць сваю прафесійную дату, шы-
рока расчыняючы дзверы экспазіцыйных
залаў для бясплатнага наведвання, ужо
больш як 30 гадоў, а колькасць краін, у якіх
18 мая святкуюць кожны год, і святкуюць
штораз адмыслова, сягае амаль да двухсот.
Як бы там ні было, а ў Беларусі, дзе толькі
дзяржаўных музеяў каля 150, гэта трады-цыя прыжылася. Больш за тое: некалькі
гадоў таму наша краіна з энтузіязмам да-
лучылася і да міжнароднага праекта новага
тысячагоддзя “Ноч музеяў”, так што сёлета
размаітыя творчыя акцыі ўсяночнага май-
скага свята зноў пройдуць і ў самых буйных,
нацыянальных, і ў рэгіянальных “храмах
муз” краіны.Самы час павіншаваць адно аднаго са свя-
там і 18 мая пры канцы працоўнага дня на-
ведацца ў музей. У які? Адрозні і не скажаш,
бо паўстае адвечная праблема выбару паміж
добрым, найлепшым і яшчэ лепшым. На-
прыклад, гісторыка-культурны музей-запа-
веднік “Заслаўе” запрашае сёння на прэзен-тацыю мастацкага праекта “Exit-1”, у аснове
якога — рэфлексія на нямецкія кінаэксты
пачатку XX ст. Атмасферу святочнага ад-
пачынку мінулага стагоддзя створыць для
сваіх наведвальнікаў Музей гісторыі гора-
да Гомеля, але бліжэй да ночы свята ў духу
рэтра пачне растварацца ў рэаліях XXI ста-
годдзя. Якім чынам? Праз шоу-праграмы,
тэатральныя мініяцюры, музычныя нумары,
сучасную фотавыстаўку і кінапаказы. А
Нацыянальны мастацкі музей Беларусі ла-
дзіць сённяшняе свята пад аптымістычнаю
назвай: “Апакаліпсіс адмяняецца!” Для тых,
хто прыдуме сабе галаўны ўбор, аздоблены
запаленымі ліхтарымак, адмяняецца і ўва-
ходны білет: такіх светланосных наведваль-
нікаў прапускаць у музей бясплатна.“Давайце ўсе пойдзем у музей!” — так гу-
чыць дэвіз свята. Дык пойдзем?

Пункцірам

✓ Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка паставіў задачу паскорыць рэалізацыю праекта па стварэнні нацыянальнай электроннай бібліятэкі. Пра тое ён заявіў, звяртаючыся з Пасланнем да беларускага народа і Нацыянальнага сходу. Другой надзвычайнай культурнай задачай для Беларусі на дадзеным этапе, паводле слоў Кіраўніка дзяржавы, з'яўляецца адраджэнне слупкіх паясоў.

✓ Беларусь прадставіць лепшыя кнігі, якія былі выдадзены ў нашай краіне з 1 чэрвеня 2011 года па 15 мая 2012 года, на IX Міжнародным конкурсе “Мастацтва кнігі” дзяржаў СНД, які пройдзе 24—25 мая ў Астане (Казахстан). Конкурс праводзіцца па намінацыях “Садружнасць”, “Мая краіна”, “Кніга для дзяцей і юнацтва”, “Культура. Навука. Адукацыя”, “Арт-кніга”, “Надрукавана ў Садружнасці”. Гран-пры будзе ўручана стваральнікам унікальнага фундаментальнага выдання ўніверсальнай тэматыкі.

✓ Тэатр-студыя кінаакцёра Нацыянальнай кінастудыі “Беларусьфільм” возьме ўдзел у Днях культуры Беларусі ў Літве ў кастрычніку. Літоўскай публіцы будуць прапанаваны два спектаклі. Адным з іх стане “№ 13” паводле п'есы англійскага драматурга Рэя Кўні. Другая пастаноўка пакуль яшчэ канчаткова не вызначана, аднак ёю цалкам можа стаць бліскучы спектакль “Сродак Макропуласа” паводле славутай драмы Карэла Чапэка. З гэтым паказам тэатр надзвычайна папулярна гастралюваў у мінулым месяцы ў Чэхіі.

✓ Дні культуры Рэспублікі Беларусь праходзяць у Санкт-Пецярбургу 18—19 мая. Нашу краіну прадставяць Дзяржаўны акадэмічны сімфанічны аркестр пад кіраўніцтвам А. Анісімава, ансамбль народнай музыкі “Бяседа” пад кіраўніцтвам Л. Захлеўнага. Уздзельнікі мерапрыемства змогуць пабачыць і работы мастака У. Цеслера, а таксама выстаўкі, падрыхтаваныя Літаратурным музеем М. Багдановіча і Дзяржаўным музеем гісторыі беларускай літаратуры. Будзе прэзентавана і спецыяльнае выданне “Дзікага палявання караля Стаха” У. Караткевіча.

✓ Член Саюза пісьменнікаў Беларусі Іван Чарота ўключаны ў кароткі спіс (шорт-ліст) кандыдатаў на атрыманне Пагрыярышай літаратурнай прэміі імя святых роўнаапостальных Кірыла і Мяфодзія. Шорт-ліст, у які ўвайшлі імяны дзесяці пісьменнікаў, апублікаваны на афіцыйным сайце Маскоўскага Пагрыярыхату. Лаўрэат будзе абвешчаны 29 мая ў зале Царкоўных сабораў храма Хрыста Рагавальніка ў Маскве.

✓ Рэспубліканская выстаўка сучаснай візуальнай творчасці студэнтаў “АРТ-акадэмія” праходзіць у мастацкай галерэі “Універсітэт культуры”. На ёй прадстаўлены персанальныя і калектыўныя работы студэнцкіх студый дызайну, фатаграфіі, дэкаратыўна-прыкладной і мастацкай творчасці, тэатраў моды. Фінал “АРТ-вакацыі” адбудзецца 22—23 мая ў Мінску ў фармаце вялікага гала-канцэрта.

✓ Дабрачынны канцэрт “Дотык да жыцця”, прымеркаваны да Міжнароднага дня абароны дзяцей, пройдзе 1 чэрвеня ў культурна-спартыўным комплексе “Мінск-Арэна”. На ім выступяць Прохар Шаляпін, Агнія, гурт “Всё вклучена”, Вадзім Мезга, Аня Шаркунова, Галіна Шышкова, Аляксей Хлястоў, “Беларускія песняры” і іншыя вядомыя артысты. Усе атрыманыя ад продажу квіткаў сродкі, а таксама ахвяраванні глядачоў пойддуць на аказанне дапамогі дзецям, якія пакутуюць ад анкалагічных і гематалагічных захворванняў.

Падрыхтавала Ірына АЛЯКСАНДРАВА

У Саюзе пісьменнікаў Беларусі

На гасціннай Гродзенскай зямлі

Дэлегацыя літаратараў, членаў Саюза пісьменнікаў Беларусі, вярнулася з двухдзённай вандроўкі па Гродзеншчыне. Гэта вандроўка стала працягам здзейсненых раней па ініцыятыве Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь А. Р. Лукашэнкі паездкаў па Мінскай і Магілёўскай абласцях.

Марына КАЛЯДА

Творца, які чакае натхнення, назіраючы за жыццём з акна, падобны да ракі, рэчышча якой завалена каменнем. Добра асэнсоўваючы гэта, беларускія пісьменнікі заявілі пра сваю гатоўнасць шукаць натхненне, знаёмячыся з Беларуссю. У адрозненне ад раней здзейсненага падарожжа, калі літаратарам прадстаўлялі лепшыя прадпрыемствы і гаспадаркі Мінскай і Магілёўскай абласцей, паездка па Гродзеншчыне мела ярка вызначаную культурна-гістарычную скіраванасць.

Пасля ўрачыстай сустрэчы дэлегацыі на мяжы вобласці і аповеда пра раёны, па землях якіх аўтобус рушыў да Гродна,

мінскіх пісьменнікаў і прадстаўнікоў Гродзенскай абласной арганізацыі СПБ, што да іх далучыліся, чакала аўдыенцыя старшыні аблвыканкама Сямёна Шапіры. Губернатар расказаў пра багатае мінулае рэгіёна, засяродзіўшы ўвагу творцаў на тым, што Гродна — найбольш захаваны гістарычна срод іншых абласных цэнтраў Беларусі. А будынак аблвыканкама, напрыклад, у розныя часы становіліся прыстанкам для брата Напалеона Жэрома Банарта, вялікага рэфарматара Расійскай імперыі Пятра Сталыпіна, палымянага рэвалюцыянера Фелікса Дзяржынскага. Нямала слоў было сказана і пра эканамічны твар вобласці, што

займае сёння другое месца па вытворчасці мяса пасля Мінскай і трэцяе — па вытворчасці малака пасля Мінскай і Брэсцкай. Усё часцей сярод кіраўнікоў можна пабачыць гаспадарлівую моладзь, мюнім прадстаўнікам якой сёння трыццаць і крыху за трыццаць гадоў.

Старшыня Гродзенскай абласной арганізацыі СПБ Людміла Кебіч падзякавала губернатара за дапамогу гродзенскім творцам. Выпуск літаратурнага альманаха Гродзеншчыны, заснаванне літаратурнай прэміі імя Алаізы Пашкевіч (Цёткі) — гэта толькі самыя бачныя дзеянні Сямёна Барысавіча, накіраваныя на развіццё літаратуры ў рэгіёне. Па даручэнні

старшыні Саюза пісьменнікаў Беларусі Мікалая Чаргінца першы сакратар СПБ Генадзь Пашкоў уручыў Сямёну Шапіру медаль “За вялікі ўнёсак у літаратуру”.

У гэты ж дзень пісьменнік здзейснілі своеасаблівае паломніцтва да літаратурных святынь Гродна: наведалі Дом-музей Максіма Багдановіча, славуты Дом-музей Элізы Ажэшкі. Літаратары пазнаёміліся таксама з гістарычным цэнтрам Гродна, яго замкам і храмамі. А вечарам было наладжана Свята паэзіі ў санаторыі ААТ “Гродна Азот”.

Другі дзень распачаўся літаратурнымі сустрэчамі пісьменнікаў з выкладчыкамі, студэнтамі, вайскоўцамі. Заключным акордам вандроўкі стала наведванне славутага СВК “Прагрэс-Верцялішкі” і сустрэча з яго кіраўніком, Героем Беларусі Васілём Рэвякам.

Спаконвечнае

Бласлаўлены шлях да людзей

Уладзімір ЗАЛУЖНЫ

Мінскаму Дому міласэрнасці — 10 гадоў. Адзін з яго стваральнікаў, настацель Усіхсвяцкага прыхода протаіерэй Фёдар Поўны ў сваім выступленні зазначыў, што галоўнай місіяй Дома міласэрнасці была і застаецца ўсеагульная рэабілітацыя чалавека: духоўная, медыцынская і сацыяльная. Тут працуюць нядзельная школа, маладзёжныя групы, класы пачатковай школы СШ № 137 г. Мінска з праваслаўнай формай выхавання на аснове

праваслаўных традыцый беларускага народа. З кожным годам папаўняецца фонд прыходскай бібліятэкі, у якой цяпер налічваецца амаль 8 тысяч кніг, многія з якіх унікальныя па змесце і паліграфічным выкананні.

Уздзельнікі прэс-канферэнцыі мелі магчымасць пабываць у швейнай майстэрні “Залатая рызніца”. Там з лёну, шоўку, парчы, саломкі з выкарыстаннем ручной і машынай вышыўкі вырабляецца ўвесь асартымент адзення для святароў. У іканапіснай майстэрні за 10 гадоў створана

каля 200 ікон, некалькі плашчаніц. Яны знаходзяцца не толькі ў Беларусі, але і ў многіх храмах краін Еўропы і Амерыкі.

Актыўна заяўляе пра сябе рэабілітацыйны цэнтр “ЭЛЕОС”, які існуе пры Доме міласэрнасці і прапануе 41 від ліцэнзійных медыцынскіх паслуг. У яго структуры — кансультацыйна-дыягнастычнае і стацыянарнае аддзяленні.

Дом міласэрнасці — унікальны сацыяльны аб’ект Праваслаўнай Царквы, створаны для саборнага служэння людзям.

За падзеяй

Святая Сафія — апякунка сям’і

Навукова-практычная канферэнцыя “Сям’я, шлюб у сучасным свеце: адраджэнне традыцыйных духоўных каштоўнасцей” адбылася ў Слуцку ў рамках мерапрыемстваў, прысвечаных 400-годдзю з дня канчыны святой праведнай Сафіі Слуцкай.

Ганна САЎКО

У Слуцкай цэнтральнай раённай бібліятэцы сабраліся людзі, сапраўды неабякавыя: педагогі, медыкі, работнікі культуры, сацыяльнай аховы, а таксама святары праваслаўных прыходаў Слуцкага Благачыння. Бібліятэкары прапанавалі цікавую выстаўку публікацый, прысвечаных Сафіі Слуцкай. Шэраг выдатных партрэтаў слаўтай асветніцы ўпрыгожваў выстаўку. Асобную частку яе склалі кнігі, прысвечаныя святой і яе папярэднікам, “рыцарам Праваслаўя” князям Амелькавічам. Падчас канферэнцыі адбылася і своеасаблівае прэзентацыя новага выдання сталічнага выдавецтва “Чагыры чвэрці” — кнігі Ірыны Масляніцынай і Мікалая Багадзяжа “Софія Слуцкая”, напісанай у жанры аповесці-эсэ.

Выступленнем аўтаркі, члена Саюза пісьменнікаў Беларусі Ірыны Масляніцы-

най і распачалася канферэнцыя, якая тэматычна звязала вобраз асветніцы, падзвіжніцы Праваслаўя Сафіі Амелькавіч з адраджэннем лепшых сямейных традыцый нашага народа. Пра тое, што гарманічная сям’я, пабудаваная на ўзаемным даверы, разуменні, павазе і гатоўнасці прыняцця на сябе бацькоўскага подзвігу, можа існаваць у самым, здаецца, неспрыяльным ў палітычным і эканамічным плане часы, казала пісьменніца. Саюз Сафіі Амелькавіч і Януша Радзівіла, людзей рознага духоўнага ўзроўню, рознага веравызнання, розных сямейных традыцый, даў прыклад такой сям’і яшчэ ў XVII стагоддзі.

Настаўніца Тамара Пятроўская ў дакладзе “Сямейнае выхаванне сродкамі традыцыйных хрысціянскіх каштоўнасцей” акрэсліла праблемы сучаснай сям’і, сярод якіх — раз’яднанасць бацькоў і дзяцей, інфанталь-

насць моладзі і нежаданне браць на сябе адказнасць.

Намеснік дырэктара па выхаваўчай рабоце СШ № 12 Святлана Сянькевіч падзялілася вопытам правядзення Фестывалю сям’і. Выконваючы ў форме конкурсу нескладаныя забаўляльныя заданні, дзеці і іх бацькі збліжаюцца духоўна, адкрываюць для сябе адно аднаго, вучацца разуменню, цяпімасці, павазе і любові.

Дырэктар Слуцкай цэнтральнай раённай бібліятэкі Людміла Гурыновіч расказала пра рэалізацыю праграмы “Благавест”, распрацаваную сумесна з Праваслаўным духавенствам і накіраваную на адраджэнне традыцыйных каштоўнасцей. Цэлы шэраг розных па форме і змесце духоўна-асветніцкіх мерапрыемстваў ужо праведзены на базе бібліятэкі.

Падводзячы вынікі канферэнцыі, протаіерэй, настацель Слуцкага Свята-Міхайлаўскага сабора, Благачынны праваслаўных прыходаў Слуцкіны айцец Міхаіл Вейго падзякаваў прысутным за неабякавасць і гатоўнасць змяняць думкі і норавы нашых суайчыннікаў да лепшага.

Між іншым

Паміж мірам і вайною

Міра ІЎКОВІЧ

У Гомелі, у палацы Румянцавых і Паскевічаў, адкрылася ўнікальная фотавыстаўка “Пад небам Першай сусветнай...”. Большасць са 160 прадстаўленых фотаздымкаў зроблена непасрэдным удзельнікам баявых дзеянняў на Каўказе, выхадцам з Гомеля Казімірам Пазняком, які служыў у Карскім паветраплавальным атрадзе.

Асноўнай місіяй лётчыкаў у тыя часы былі разведка і аэрафотаздымка, пра што сведчыць фотаархіў гамельчанина, які дазваляе ўвачавідкі пазнаёміцца з першай авіяцыйнай тэхнікай, стаць сведкам баявых дзеянняў на фронце, салдацкіх будняў і хвілін адпачынку рускага войска, убачыць палонных туркаў, здзейсніць вандроўку па Каўказе і захапіцца яго дзіўнай прыродай, архітэктурай і каларытнымі тыпажамі мясцовага насельніцтва.

Многія са здымкаў гэтага перыяду ўяўляюць сабою лісты Казіміра Пазняка родным і блізікам — бацькам у Гомель, нявесце Яўгеніі Яўсеевай на станцыю Качанаўка ў Чарнігаўскую вобласць, брату Юліяну, які служыў кулямётчыкам у 117-м пяхотным Яраслаўскім палку. Гэтыя паштоўкі былі для нашага земляка злучальнымі ніцямі паміж домам і казармай, мірам і вайною.

Калекцыя здымкаў, якая перажыла дзве сусветныя вайны, цудам захавалася на гарышчы аднаго са старых гомельскіх дамоў. Не так даўно яе перадалі ў музейны фонд. Гэта жывое гістарычнае сведчанне, сапраўдная хроніка трагічных падзей і ілюстрацыя лёсу чалавека, які прайшоў вайну, думаецца, зацікавіць гамельчан і гасцей горада.

Літабсягі

Перамога народа

Літаратурная вечарына “**Душою і сэрцам мы з вамі, героі...**”, прысвечаная Дню Вялікай Перамогі, прайшла ў Дзяржаўным літаратурна-мемарыяльным музеі Якуба Коласа.

Дар'я ШОЦІК,
фота аўтара

На імпрэзу завіталі малодшы сын Якуба Коласа, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь, доктар тэхнічных навук Міхась Міцкевіч, пісьменнік-франтавік, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь Аляксандр Савіцкі.

Дырэктар музея Зінаіда Кама-роўская распавяла прысутным пра гераічны лёс Аляся Ануфрыевіча, які з 1962 па 1969 год з'яўляўся вучоным сакратаром літаратурнага музея Якуба Коласа.

— У гады вайны перамагала не толькі зброя, а перамагаў дух, вера салдата, — упэўнены Аляксандр Савіцкі. — У тых часы кожны пісьменнік лічыў сваім абавязкам напісаць пра барацьбу нашай дзяржавы з ворагамі. Слова творцаў змагалася побач са снарадам, куляй, штыком, мужнасцю саветкага салдата.

Аляксандр Ануфрыевіч нагадаў: “У Брэсцкай крэпасці ёсць надпіс, які вядомы ўсім: “Умираю, но не сдаюсь! Прощай, Родина”. Пасля апошняга слова клічнік — не завершаны, выпісаны на палову: у таго салдата не было сіл, каб дапісаць гэты клічнік...

І цяпер невядома, чья рука пакінула на абпаленай сцяне Брэсцкай крэпасці гэты надпіс. Але ў салдата за плячыма была Радзіма, родны дом”.

Падчас літаратурнай вечарыны знайшла працяг акцыя “Чытаем Купалу і Коласа разам”. Госці дэкламавалі палымяную ваенную лірыку Якуба Коласа, за якую пісьменнік атрымаў Сталінскую прэмію I ступені.

Міхась Міцкевіч расказаў пра паэмы “Суд у лесе” і “Адплата”, напісаныя ў Ташкенце, дзе жыў падчас вайны Якуб Колас. Навуковы супрацоўнік Дзяржаўнага літаратурна-мемарыяльнага музея Якуба Коласа, праўнучка Коласа і Маўра Васіліна Міцкевіч распавяла пра выстаўку кніжнай графікі А. Дзямарына і Э. Агуновіча. Прысутныя мелі ўнікальную магчымасць убачыць

Прамаўляе пісьменнік-франтавік Аляксандр Савіцкі.

рукапісы трылогіі “На ростанях” Якуба Коласа.

Не абышлася імпрэза і без падарункаў. Аляксандр Савіцкі перадаў музею сваю кнігу “Сонца на ўсіх адно”, у якой сабраны праявіны творы, публіцыстыка, успаміны, баявыя справы і іншыя сведчаны той вайны.

Артлінія

Опера вітае маладых!

Праз два дні ў Мінску адбудзецца ўрачыстае адкрыццё Маладзёжнага форуму опернага мастацтва, удзел у якім возьмуць выканаўцы з краін СНД, Балтыі ды Грузіі. З 20 па 25 мая іх галасы будуць гучаць у шасці спектаклях Нацыянальнага акадэмічнага Вялікага тэатра оперы і балета Беларусі.

Святлана БЕРАСЦЕНЬ

З маладымі перспектыўнымі салістамі, сярод якіх ёсць ўжо і сусветна знакамітыя, будуць працаваць найлепшыя дырыжоры і рэпетытары, спецыялісты па коўчынгу. Плануецца абмеркаванне кожнага спектакля пры ўдзеле саміх артыстаў, прадстаўнікоў СМІ, музычна-тэатральнай грамадскасці. На постсаветкай прасторы такі форум ладзіцца ўпершыню. Але той, хто памятае мастацкае жыццё Мінска на памежжы 70-х — 80-х гадоў мінулага стагоддзя, убачыць у гэтай падзеі адраджэнне колішняй традыцыі. Так, якраз тады ў нашай сталіцы пачалі праводзіць першыя Усеаюнавыя фестывалі творчай мо-

ладзі музычных тэатраў. Цікава было назіраць за нараджэннем інтэрнацыянальных сцэнічных ансамбляў, у якіх раскрываліся новыя грані на той час маладых беларускіх салістаў: Ніны Казловай, Людмілы Колас, Вольгі Цішынай, Аляксандра Дзедзіка, Яраслава Пятрова, Віктара Скоробагатава... Падчас такіх фестываляў мы знаёміліся і з дырыжорскай моладдзю: Аляксандрам Анісімавым, Валерыем Гергіевым, Мікалаем Карндорфам, Яўгенам Колабавым, чые імёны сёння шануе музычны свет. У якасці педагогаў і кансультантаў прыязджалі легенды Вялікага тэатра СССР Наталія Шпілер, Іван Пятроў.

На сёлетні форум, арганізаваны пры падтрымцы Між-

дзяржаўнага фонду гуманітарнага супрацоўніцтва дзяржаў-удзельніц СНД, збіраецца 16 маладых спевакоў, сярод якіх лаўрэаты міжнародных конкурсаў, салісты буйных тэатраў свету, у тым ліку і сапраўды залатыя галасы XXI стагоддзя. Мы пачнем іх у спектаклях “Кармэн”, “Багема”, “Іяланта”, “Рыгалета”, “Травіята”, “Князь Ігар”. За дырыжорскім пультам выступіць вядомыя майстры з розных краін: Аляксандр Самоіла, Фелікс Корабаў, Аляксандр Анісімаў, Віктар Пласкіна, Джанлука Марчыяна.

25 мая 1933 года прэм’ерны паказ оперы “Кармэн” з маладой Ларысай Аляксандраўскай у галоўнай партыі абвясціў нараджэнне Дзяржаўнага тэатра оперы і балета БССР. Амаль праз 80 гадоў на нашу сцэну выйдзе шыкоўная сучасная Кармэн — Аксана Волкава, беларуская оперная зорка, якой апладзіравалі ў Вялікабрытаніі, ЗША, Іспаніі, Італіі, Расіі,

Заслужаная артыстка Рэспублікі Беларусь, лаўрэат міжнародных конкурсаў Аксана Волкава ў партыі Кармэн.

Францыі, Швейцарыі. У іншых галоўных партыях — лаўрэаты міжнародных конкурсаў Эдуард Мартынюк (Беларусь), заслужаны артыст Арменіі Георг Акабян, Дана Брамана (Латвія). Дырыжор — народны артыст Малдовы Аляксандр Самоіла.

Повязі

Юзаф Крашэўскі: асэнсаванне велічы

Навукова-практычная канферэнцыя “Юзаф Крашэўскі: знакамты і невядомы”, якая адбылася ў музеі-сядзібе “Пружанскі палацык” з нагоды 200-годдзя з дня нараджэння слаўтага пісьменніка, стала насамрэч міжнароднай. На трох мовах: беларускай, рускай і польскай — гучалі выступленні. А лепшым перакладчыкам служыла атмасфера сяброўства і аднадумства, якая панавала ў зале.

Ірына СЯДОВА,
фота аўтара

Сапраўды, усіх прысутных аб’ядноўвала не толькі агульная любоў да творчасці — літаратурнай, мастацкай, музычнай — Юзафа Крашэўскага, але і жаданне данесці свае веды і пачуцці да шырокіх колаў, дастойна ўвекавечыць памяць знакамітага земляка. Гэта падкрэслівалі ў сваіх прывітальных прамовах арганізатары канферэнцыі: начальнік аддзела культуры Пружанскага райвыканкама К. Панімаш, дацэнт Брэсцкага дзяржаўнага тэхнічнага ўніверсітэта С. Васовіч і дырэктар музея “Пружанскі палацык” Ю. Зялёвіч.

Тэматыка выступленняў была вельмі разнастайнай. Дырэктар музея Ю. Крашэўскага ў польскай Раманове Ганна Чабадзінска-Пшыбыслаўска расказвала пра наяўныя фонды музея, гісторыю яго стварэння. Аказваецца, дом быў разбураны падчас Другой сусветнай вайны, і ўзнаўляць яго давалося амаль з нуля. Але цяпер,

дзякуючы працы многіх энтузіястаў, Раманова стала цэнтрам вывучэння жыцця і творчасці пісьменніка. Пані Ганна выказала спадзяванне, што падобны лёс чакае і былы маёнтак Крашэўскіх Доўгае на Пружаншчыне. Тым больш што са стады “пустога месца” мы, здаецца, ужо зрушыліся. Гэта яскрава даказала студэнтка Брэсцкага дзяржаўнага ўніверсітэта імя А. С. Пушкіна Марына Каленік. Дзяўчына распрацавала праект аднаўлення сядзібы Крашэўскіх у вёсцы Доўгае, які і прадэманстравала ўдзельнікам канферэнцыі.

Пажаданне Доўгаму паўтарыць лёс ужо адноўленых беларускіх гістарычных святынь прагучала і з вуснаў кандыдата гістарычных навук дацэнта кафедры філасофіі і культуралогіі БДТУ В. Папко, дырэктара музея “Замкавы комплекс «Мір»”. Вольга Мікалаеўна лічыць, што сродкі, укладзеныя ў музей, сябе апраўдваюць. Як прыклад — музеі ў Міры і Нясвіжы, якія карыстаюцца асаблівым поспехам у турыстаў.

Удзельнікі канферэнцыі завіталі ў г.п. Шарашова, дзе набылі на месцы пахавання бацькі пісьменніка, Яна Крашэўскага.

Паэзію Юзафа Крашэўскага аналізавала ў сваім выступленні доктар філалагічных навук, прафесар БДУ імя А. С. Пушкіна М. Жыгалава. Музычна-крытычная дзейнасць Ю. Крашэўскага таксама стала прадметам даследавання. З дакладам на гэтую тэму выступіла трэцякурсніца Беларускай акадэміі музыкі Ірына Філімовіч.

За работай канферэнцыі сачыў з мультымедыйнага экранна... сам Юзаф Крашэўскі. Ён сядзеў ля бюра, задуманна падпершыся рукой, і яго прысутнасць ў зале адчувалася незвычайна востра.

3-пад няра

Урачыстае адкрыццё выстаўкі “Янка Купала і Якуб Колас — беларускія песняры”, прымеркаванай да 130-годдзя з дня нараджэння класікаў беларускай літаратуры, адбылося ў Дзяржаўным гісторыка-літаратурным і прыродна-ландшафтным Пушкінскім запаведніку “Міхайлаўскае”. Праект здзейснены пры фінансавай падтрымцы Міністэрства культуры Беларусі. Рукапісы, унікальныя дакументы і фотаздымкі, пераклады твораў Пушкіна, зробленыя песнярамі, ілюстрацыі беларускіх мастакоў Георгія Паплаўскага, Арлена Кашкурэвіча, Міхаіла Басальгі, Васіля Шаранговіча, Янкі Раманюскага і інш. — усё гэта паўстала перад наведвальнікамі музея як яскравае сведчанне сяброўства двух народаў і павагі да нашай літаратуры.

Мікола АЛЕКСІЧ

Гран-пры і дыплом лаўрэата I ступені ўсерасійскага адкрытага літаратурнага фестывалю-конкурсу “Хрустальны роднік-2012” дастаўся паэту з Беларусі Андрэю Смятаніну за вершы для дзяцей. Фестываль-конкурс праходзіў у Арле. За права стаць яго пераможцам змагаліся больш як сто літаратараў з Расіі, Беларусі і Латвіі.

Паліна ПРЫГОДЗІНА

Супрацоўнікі рэдакцыі часопіса “Вожык” арганізавалі творчую вечарыну з нагоды 70-годдзя выдання і назвалі імёны пераможцаў віктарыны, прысвечанай гэтай даце. Удзел у віктарыне ўзялі чытачы з самых розных куткоў Беларусі, а большасць пераможцаў — гэта бібліятэкары, настаўнікі, кіраўнікі народных ансамбляў, вучні і студэнты. Але ёсць і выключэнні: трэцяе месца ў намінацыі “Літаратурны конкурс” заняла Таццяна Дзямідовіч, індывідуальны прадпрымальнік з г. Брэста (гумарэска “Як бабуля ікрой частавалася”). На вечарыне выступіў гурт “Смехаў” з Любані, пародыі на вершы вядомых паэтаў прачытаў Мікола Шабовіч. А Мікола Чарняўскі прыгадаў гісторыю сваіх першых публікацый у “Вожыку”. Кожны з гасцей імпрэзы змог знайсці нагоду для ўсмешкі.

Дар'я ШОЦІК

Прэзентацыя новай кнігі для дзяцей маладой пісьменніцы Кацярыны Хадасевіч-Лісавой — “Касмічная адысея хлопчыка Стасіка” — прайшла ў Ждановіцкай сельскай бібліятэцы. Пісьменніца расказала пра тое, што галоўным героем яе новага твора з’яўляецца сыноч Станіслаў. А яшчэ пра фею, якая распырсквае эліксір казачных сноў, і пра зорачку-знічку Сола, якая ўмее іграць на цымбалах. У кнізе — дзесяць казак, а значыць, дзесяць чудаўных вечароў могуць прасвесці бацькі са сваімі дзецьмі. Напрыканцы Кацярына Хадасевіч-Лісавая прачытала некалькі ўласных вершаў, якія надта ўзнялі настрой прысутным.

Валянціна СЛЕСАРАВА

Беларускі камерны хор “Салотарыс” узяў удзел у Міжнародным фестывалі рускай духоўнай музыкі ў Літве. Харысты выступілі на адкрыцці фестывалю ў Вільнюскім касцёле Святой Кацярыны, падчас канцэрта ў гонар ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны ў Прачысценскім кафедральным саборы і ў Каўнаскай царкве. Нашы землякі запамніліся знаўцам праваслаўных культурных традыцый сваім прафесіяналізмам і падборам рэпертуару, у які акрамя твораў рускай духоўнай былі ўключаны ўзоры беларускай праваслаўнай музыкі.

Лізавета ВІХУРА

Да 130-годдзя Янкі Купалы

Алена ЛЯШКОВІЧ

Імя Купалы на карце свету

Пасля смерці паэта была прынята ўрадавая пастанова ад 2 ліпеня 1942 г. “Аб літаратурнай спадчыне народнага паэта БССР Янкі Купалы”. У тым жа годзе прынята Пастанова СНК БССР і Бюро ЦК КП (б) Беларусі аб спадчыне Янкі Купалы, дзе гаварылася: “Усе літаратурныя працы: кнігі, рукапісы, выдадзеныя і не выдадзеныя, лісты, перапіска народнага паэта з грамадскімі дзеячамі, фатаграфіі і іншыя матэрыялы, якія адносяцца да жыцця і дзейнасці паэта, абвешчаны дзяржаўнай уласнасцю”.

25 мая 1944 г. была падпісана ўрадавая пастанова № 268 “Аб стварэнні музея Янкі Купалы”, а ўжо 20 верасня наступнага года адкрылася экспазіцыя, якая пазнаёміла з жыццём і творчасцю Янкі Купалы першых наведвальнікаў музея. 67 гадоў Дзяржаўны літаратурны музей Янкі Купалы не толькі захоўвае і зберагае спадчыну вялікага паэта, але і далучае да яе новыя і новыя пакаленні беларусаў.

Захаваўшы памяці Песняра ў нашай краіне заўсёды надавалася вялікае значэнне. Найбольш значны мясціны, звязаныя з жыццём і творчасцю Янкі Купалы, мемарыялізаваны. У структуры Дзяржаўнага літаратурнага музея песняра дзейнічаюць чатыры філіялы: Купалаўскі мемарыяльны запаведнік “Вязынка” — радзіма паэта, “Яхімоўшчына” — месца, дзе працаваў на бровары і дзе адбывалася яго грамадскае сталенне як нацыянальнага паэта, філіял “Акопы” — творчая калыска Янкі Купалы, Купалаўскі мемарыяльны запаведнік “Ляўкі” — месца, што стала апошнім прытулкам Янкі Купалы ў Беларусі перад ад’ездам у эвакуацыю.

Ушанаванне асобы Янкі Купалы пачалося яшчэ пры жыцці паэта. У музеі захоўваюцца дакументы аб наданні яго імя Мазырской школе № 3 (31.05.1926) і паказальнай школе пры Полацкім педтэхнікуме (1926). Упершыню па-за межамі краіны ў 1932 г. у гонар паэта была названа бібліятэка-чытальня ў Порту-Алегра (Бразілія).

У яго гонар названы вуліцы, бібліятэкі, навучальныя і культурна-адукацыйныя ўстановы многіх абласных і раённых цэнтраў Беларусі. У Мінску імя песняра носіць вуліца, парк, Нацыянальны акадэмічны тэатр, Інстытут мовы і літаратуры Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, бібліятэка, сярэдняя агульнаадукацыйная школа № 19. Заснавана Дзяржаўная літаратурная прэмія імя Янкі Купалы, сярод лаўрэатаў якой М. Танк, П.Панчанка, У.Дубоўка, А. Макаёнак, А. Куляшоў, К. Крапіва і інш.

Ушанавана памяць паэта і па-за межамі Беларусі. 100-гадовы юбілей беларускіх песняроў Купалы і Коласа паводле рашэння ЮНЕСКА адзначаўся на міжнародным узроўні. Помнікі Купалу ўсталяваны ў Араў-парку ў Нью-Ёрку, на Кутузаўскім праспекце ў Маскве. У Санкт-Пецярбургу, Смаленску, Кіславодску, пасёлку Пячышчы каля Казані, вёсцы Соф’іна Раменскага раёна Маскоўскай вобласці, Вільнюсе, пасёлку Гаспра каля Ялты ёсць мемарыяльныя дошкі, прысвечаныя паэту. Імем Янкі Купалы былі названы караблі Дунайскага і Волжскага пароходстваў. Купалаўскія найменні атрымалі школа і вуліца ў Душанбэ, бібліятэка ў Харкаве, вуліцы ў Кіеве і Запарожжы, у Ташкенце, Тбілісі, Рызе, Ніжнім Ноўгарадзе, Беластоку, Гданьску і інш.

У пасёлку Пячышчы (Рэспубліка Татарстан) ужо больш як 35 гадоў дзейнічае Музей-кватэра Янкі Купалы. У 2011-м беларускай школе ў Рызе прысвоена яго імя. Пасольства Рэспублікі Беларусь у Дзяржаве Ізраіль выступіла з ініцыятывай надаць імя Янкі Купалы адной з вуліц ці плошчаў у горадзе Ашдод, шостым па велічыні ў гэтай краіне, у якім пражывае вялікая беларуская дыяспара. Супрацоўнікі музея Купалы накіравалі навуковую даведку пра стасункі паэта з прадстаўнікамі яўрэйскага народу і яго стаўленне да праблемы антысэмітызму. Яшчэ ў 1911 г. паэт выказаў сваю грамадзянскую пазіцыю па гэтым пытанні, калі разам з У. Караленкам, М. Горкім, А. Талстым, А. Блокам і іншымі дзеячамі культуры падпісаў зварот “Да рускага грамадства” супраць “справы Бейліса”. Адказ атрыма-

лі станоўчы — плошча імя Янкі Купалы хутка з’явіцца ў Ізраілі. На верасень запланаваны міжнародны выставачны і культурна-адукацыйны праект “Сярэбрае руно” (“Янка Купала і рускія пісьменнікі мяжы XIX — XX стст.”) Праект ажыццяўляецца разам з Дзяржаўным літаратурным музеем (г. Масква).

Створаны мастацка-дакументальныя перасоўныя выстаўкі “Янка Купала ў дыялогу культуры”, “Паэзія купалаўскіх мясцін”, “Янка Купала і тэатр” для экспанавання ў дыпламатычных і консульскіх установах Рэспублікі Беларусь. Прыемна, што многія Пасольствы нашай краіны актыўна ўключыліся ў святкаванне юбілеяў класікаў. Так, напрыклад, да нас звярнуліся беларускія пасольствы ў Аўстрыі, Бельгіі, Пастаяннае прадстаўніцтва Рэспублікі Беларусь у ААН з просьбай прадставіць перасоўныя выстаўкі і іншыя матэрыялы.

Пачалося супрацоўніцтва ў рамках правядзення юбілейных мерапрыемстваў і з беларускімі дыяспарамі ў іншых краінах. Вядуцца работы па стварэнні навуковай канцэпцыі і тэматычнай структуры музея Янкі Купалы ў беларускай школе ў

Рызе. Падрыхтавана выстаўка “Роднай нівы я мільённая часціна...”, якая будзе экспанавана ў Латвіі з 26 мая па 1 чэрвеня. Планаецца правядзенне шэрагу мерапрыемстваў з “Саюзам беларусаў Казані”, “Саюзам беларусаў Дона”, Беларускамі таварыствам у Польшчы, а таксама іншымі беларускімі дыяспарамі.

Неабходна мемарыялізацыя купалаўскіх мясцін пры актыўнай дапамозе мясцовых улад. Калі яны паспрыяюць, з’явіцца мемарыяльная дошка на касцёле ў Радзівічыцах (Маладзечанскі раён), дзе хрысцілі Янку Купалу, мемарыяльныя памятныя знакі ў в. Бараўцы (Мінскі раён), в. Вялікія Бакшты (Маладзечанскі раён), в. Беліца (Сенненскі раён), дзе Купала працаваў на броварах.

Уладзімір Караткевіч сказаў пра Янку Купалу: “Гэты чалавек усім створаным вярнуў народу годнасць, годнасць за сваё мінулае, сілу жыцця ў сённяшнім, мужнасць, каб глядзець у будучыню.

Бываюць паэты большага ці меншага генія, больш ці менш моцнага ўплыву на розум і ўяўленне Чалавека, але для нас, беларусаў, ён адзін такі. Ён — Купала. І гэтым усё сказана”.

Мне вельмі хочацца, каб беларусы заўсёды памяталі гэтыя словы — і праводзячы святы, імпрэзы, акцыі і выстаўкі ў юбілейным Купалаўскім годзе, і ў паўсядзённым жыцці і працы.

Глыбокае-2012

Уладзімір БАЦКАЛЕВІЧ

Падведзены вынікі рэспубліканскага конкурсу Беларускага саюза журналістаў “Залатое пярэ-2011”. Яго лаўрэатамі сталі аўтары высокапрафесійных работ, апублікаваных у рэспубліканскіх, абласных, гарадскіх і раённых СМІ, прагучаўшых у тэле- і радыёперадачах. Прэмію імя Р. Булацкага за важкі ўклад у развіццё рэгіянальнай журналістыкі атрымаў Алесь Жыгуноў — загадчык аддзела аграпрамысловага комплексу раённай газеты “Веснік Глыбоччыны”. Чытачам “ЛіМа” А. Жыгуноў вядомы як аўтар паэтычных кніг “Магчына вышыванка”, “Мая тройца”, “Пагавары са мной пра восень”, “Ля цяпельца зары” і іншых. Ён — лаўрэат рэспубліканскай літаратурнай прэміі “Залаты купідон”.

— Алесь, цябе рэдка можна заспець у рэдакцыйным кабінце...

— Дык у мяне ж ненармаваны рабочы дзень! (Смяецца.) Падчас сяўбы ці жніва, бывае, прыязджаю дадому позна вечарам, а то і ноччу. Да абеду звычайна здаю матэрыялы, а заўтра зранку — зноў у дарогу. На фермы, збожжасховішчы, сенажаці, палаткі — да людзей...

— Чытаючы “Веснік Глыбоччыны”, заўважыў: газета пазбягае павучанняў, як трэба сеяць, убіраць хлеб, карміць жывёлу. Наколькі мне вядома, некаторыя “раёнкі”, наадварот, лічаць публікацыю такіх матэрыялаў адным з кірункаў сваёй дзейнасці.

Ураджайная ніва Алеся Жыгунова

Дыплом лаўрэата прэміі “Залатое пярэ-2011” Алесю Жыгунову (справа) уручае сакратар праўлення БСЖ Міхаіл Шыманскі.

— Магчыма, так вырашылі заснавальнікі газет. Мы ж імкнёмся зазірнуць у душу селяніна, даходліва расказаць пра яго плённую працу і залатыя рукі. А тэхналогіяй вырошчвання ўраджаю няхай займаюцца спецыялісты-аграрнікі. Дарэчы, нашы ініцыятывы падтрымліваюць старшыня райвыканкама Алег Морхат, начальнік райсельгасхарчу Алег Скрабнеўскі, старшыня райкама прафсаюза работнікаў АПК Вячаслаў Кажан. Аднак гэта не значыць, што газета павінна быць “бяззубай”. На яе старонках ня-

мала крытычных публікацый. Канечне, не ўсім яны даспадобы. Але інакш нельга.

— Матэрыялы рубрык “Ар-дэнаносцы Глыбоччыны”, “Блакітны вецер”, “Водсветы жыцця”, “Фотааб’екты абвінавачвае”, якія ты вядзеш, пазездкі, сустрэчы, рэйды — усё гэта патрабуе і часу, і сіл. Ці застаюцца яны для паэзіі?

— Ведаеш, я ніводнага верша не напісаў за сталом, хоць і згодны з табою: паняцці лірыка і жывёлагадоўчая ферма не вельмі стасуюцца. Вершы нараджа-

юцца ў галаве ў любы момант. Скажам, “Палявая дарога”, што пакладзены на музыку, з’явіўся падчас прагулкі на веласіпедзе. І такіх прыкладаў шмат.

— Ты ўзначальваеш літаратурнае аб’яднанне “Далягляды”. Як вашы творцы рыхтуюцца да Дня беларускага пісьменства?

— Як і ўсе глыбачане, мы бяром удзел у суботніках, нядзельніках падобраўпарадкаванні. Актыўна супрацоўнічаем з выдавецтвамі “Літаратура і Мастацтва” і “Мастацкая літаратура”, у якіх рыхтуюцца кнігі “Зямля любімая навечна ад Доўгага да Безравечча” і “Глыбоччына літаратурная”. У літаратурна-музычнай гасцёўні “Сустрэчы для вас” ладзім вечарыны з пісьменнікамі, музыкамі, мастакамі суседніх раёнаў, гасцямі з Мінска і Віцебска. Выступаем у бібліятэках, клубках... І на Дні пісьменства мы зможам годна прадставіць свае творчыя набыткі.

Што ж, жыватворная крыніца, якая аднойчы забруліла на Глыбоччыне, невычэрпная, яна наталяе і маладыя літаратурныя парасткі.

Газета “Літаратура і мастацтва” — інфармацыйны партнёр Свята беларускага пісьменства.

Слова чытачу

Раўняецца каханне?

Вольга РОПАТ

Алесь Бадак — пісьменнік, творы якога прасякнуты ўспамінамі. Так, у аповесці “Адзінокі васьмікласнік хоча пазнаёміцца” распавядаецца пра юнака, які закахаўся ў сваю настаўніцу біялогіі — Таццяну Антонаўну, Танечку. Юнак не адмаўляецца ад пачуцця, хоча быць з каханай, але...

Аўтар ператварае досыць распаўсюджаны сюжэт пра школьнае каханне ў гісторыю, якая адбываецца адначасова ў двух паралельных светлах — мінулым і сучаснасці — і дапамагае даросламу чалавеку разабрацца ў памкненнях няўрымслівага юнака.

У гэтым творы каханне пераплятаецца з усведамленнем радзімы, любоўю да сваёй зямлі. Асабліва запдаюць у душу словы бацькі юнага героя: “Чым больш ты пакінеш дома дарагіх табе рэчаў, тым больш будзеш хацець сюды вярнуцца”.

У аповесці шмат вясёлых і шчымых момантаў. Наогул, і пабудова сюжэта, і лексічныя сродкі, якія выкарыстоўвае аўтар, спрыяюць таму, каб мы яшчэ раз задумаліся над самым галоўным жыццёвым ураўненнем, дзе ў выніку мусіць быць Каханне...

Голас Беларусі

Міжнароднаму вяшчанню Беларускага радыё — 50 гадоў

Калі б хто з выпадковых наведвальнікаў зайшоў у дзвятую студию Беларускага радыё, што на Чырвонай, 4, у час запісу праграм, быў бы нямаля здзіўлены: мужчынскія і жаночыя галасы прамаўляюць тэксты на самых розных мовах. Толькі асобныя — знаёмыя — словы можна разабраць: Мінск, Полацк, Янка Купала, Якуб Колас...

Нават калегі на радыёных калідорах часам здзіўляюцца: як лёгка і вольна супрацоўнікі Радыё “Беларусь” гавораць па-нямецку і па-англійску, па-польску і па-іспанску, па-французску — не горш за парыжан.

Ян ЖЫЗНЕЎСКИ,
фота Кастуся Дробава

— І вядома ж, па-беларуску і па-руску, — дадае дырэктар дырэкцыі падрыхтоўкі праграм на замежных мовах “Беларусі” Вячаслаў Лакціошын. — Зміцер Занеўскі, дарэчы, акрамя англамоўных праграм выдзе перадачы на беларускай і рускай мовах, калі б спатрэбілася, працаваў бы і на шведскай, а таксама на польскай. Тое ж можна сказаць пра Алену Шыкун, рабочая мова якой — нямецкая, Рамана Яніва, Паліну Барцаву...

Дарэчы, па словах Вячаслава Аляксандравіча, на Радыё “Беларусь” працуе сёння больш як дзесяць выпускнікоў перакладчыцкага аддзялення Мінскага дзяржаўнага лінгвістычнага ўніверсітэта, якія пасляхова авалодалі прафесійнай журналістыцы.

Міжнароднае вяшчанне Беларускага радыё — буйны радыёканал, які працуе круглыя суткі на кароткіх і сярэдніх хвалях, у FM-дыяпазоне на прыгранічных раёнах Беларусі і ў інтэрнэце. Партнёры нашых журналістаў ёсць у Германіі, дзе штодня транслююцца праграмы, у Беластоку, дзе прадстаўнікі шматлікай беларускай дыяспары з задавальненнем слухаюць перадачы на роднай мове, у Еўрапейскім вяшчальным саюзе, з яго партала нашымі матэрыяламі карыстаюцца звыш

120 буйнейшых інфармацыйных агенцтваў Старога Свету.

— А пачыналася ўсё з паўгадзіны вяшчання на беларускай мове, — згадвае пісьменнік Мікола Чарняўскі, адзін з першых супрацоўнікаў, што прыйшоў на радыёстанцыю, якая звалася тады “Савецкая Беларусь”, роўна пяцьдзясят гадоў таму. — Мы нават уявіць не маглі, якім магутным стане голас краіны ў міжнароднай прасторы.

Шмат клопатаў штодня ў галоўнага дырэктара, вядомага пісьменніка і журналіста Навума Гальпяровіча. Гэта з яго прыходам у калектыву востра гадзіну таму радыёстанцыя стала хутка і дынамічна развівацца.

— Я адчуваў падтрымку кіраўніцтва Белтэлерадыёкампаніі і, не ў апошнюю чаргу, першага намесніка старшыні А. Саламахі, — прыгадвае Навум Якаўлевіч. — Трэба было стварыць сучасны паўнаўравававаны канал, адысці ад правінцыйнасці, драбнатэм’я, павялічыць колькасць моў. Сёння можна сказаць, што ў асноўным нам гэта ўдалося. Колькасць гадзін вяшчання павялічылася амаль у шэсць разоў, замест чатырох рабочых моў сталі карыстацца сямю. Сфарміраваўся вельмі цікавы калектыв, якім можна толькі ганарыцца. Гэта мой намеснік Р. Прохараў, загадчыкі аддзелаў Р. Міцюшнікаў, М. Драгіна, журналісты Л. Суарэс, Т. Гаргалык, А. Якавенка, Т. Зеніна, В. Ма-

У студыі Радыё “Беларусь”: Ксенія Кавалёва, Алена Шыкун, Вячаслаў Лакціошын, Навум Гальпяровіч, Вікторыя Хаміцэвіч.

цюшэнка, В. Блажэвіч. Дарэчы, Вольга Блажэвіч — цікавая паэтка, не раз выступала ў друку.

Працягвае супрацоўніцтва з намі Таццяна Сівец, якая шмат зрабіла за час работы на нашым радыё для прапаганды беларускай мовы і культуры. Сярод нашых няштатных аўтараў пісьменнікі Алесь Бадак, Уладзімір Ліпскі, Маргарыта Прохар, журналіст і палітолаг Вадзім Гігін, мовазнаўца Алена Пекач, галоўны рэдактар часопіса “Маладосць” Святлана Дзянісава, дэкан тэатральнага факультэта Беларускай Акадэміі мастацтваў Уладзімір Мішчанчук. На хвалях нашага радыё частыя госці — вядомыя ў краіне людзі, кіраўнікі міністэрстваў і ведам-

стваў, дэпутаты, прадстаўнікі грамадскіх арганізацый.

Што ж, мы часам не заўважаем, колькі цікавага, важнага і значнага побач з намі. І пра тое, што ў маладой беларускай дзяржавы такі яркі і магутны голас у міжнароднай радыёпрасторы, таксама ведаюць, магчыма, не ўсе. Але пошта кожны дзень прыносіць на Чырвоную цікавыя лісты з самых розных куткоў свету. Праз перадачы Радыё “Беларусь”, праз конкурсы і онлайн-канферэнцыі людзі на ўсім кантынентах больш даведваюцца пра наш цудоўны край. Дзякуй за гэты сённяшні юбіляр, новых ім творчых поспехаў!

Партрэт на фоне кнігі

Ірына МАСЛЯНЦЫНА,
фота Кастуся Дробава

— А ведаеце, напісанне аднаго верша можа заняць год, нават на дзесяцігоддзі, — распачынае Юрый Міхайлавіч нечакана. — Вось толькі на днях мне прыйшло чатырохрадкоўе, якім трэба завяршыць даўно ўжо, здаецца, скончаны і нават апублікаваны верш “Точка невозврата”.

— “Точка невозврата” — гэтак жа называецца ваш паэтычны зборнік... Дык згаданы верш не прахадны, а знакавы?

— Можна сказаць, што ён — этапны. Аднак, паставіўшы некалькі кропак у канцы апошняга радка, я ўсё не мог супакоіцца і час ад часу вяртаўся да яго ў думках, асэнсоўваў. Усё больш упэўніваўся — не дадася! І раптам патрэбны радкі прыйшлі. Нават сэнс стаў іншым, больш глыбокім, можа, больш трагічным. Вось як заканчваўся верш раней:

*И как ни медли, предстоит
Тебе решить,*

*что ложь, что свято,
Расслышать, что душа велит
Пред этой точкой невозврата.
Когда назад уже не сметь,
И время надвое разъято,
И что-то гонит, как на смерть,
Тебя за точку невозврата.*

Цяпер заканчэнне гучыць гэтак:

*Мне голос свыше: разумеи,
Пора понять — земля поката,
Пойдешь за точку невозврата
И снова выйдешь прямо к ней...*

Абмеркаванне асобнага верша пераходзіць ў абмеркаванне таго, як наогул з’яўляюцца вершы.

— Знянацку. Калі ты штосьці перажываеш, то хочацца ўсё дадумаць і здзіўцца новаму сэнсу, ракурсу, цікавай аналогіі. Калі гэта

Па законах паэзіі

Юрый Сапажкоў — паэт, які можа і дзве, і тры гадзіны запар натхнёна расказваць пра тое, што, безумоўна, з’яўляецца галоўным у яго жыцці, — пра паэзію. І будзе распавядаць гэтак шчыра і аддана, што суразмоўца сціхне, стаіўшы дыханне, захапляючыся, уздымаючыся над сабою.

адбываецца, то вершы практычна гатовыя. Працэс запісвання на паперы — другасны. Ты садзішся за стол ужо з гатовым ці амаль гатовым вершам. А можа, і не садзішся наогул. Я пішу звычайна на вуліцы — калі верш з’явіўся, трэба яго найхутчэй занатаваць, каб не згубіць нерв, каб не забыць мелодыку...

— Калі ў школе вывучаюць творчасць класікаў, звычайна кажучь пра вялікія планы паэтаў, задумы, папярэдняю дэталёвую распрацоўку вобразаў. А на самой справе як?

— На самой справе паэзія не плануецца. Жыццё паэта дзеліцца на такія этапы, калі яму не пішацца, і этапы натхнення, калі пастаянна ў

галаву прыходзіць нешта нечаканае, тое, што трэба абдумаць. Нараджаюцца метафары, якія хочацца развіць. Штосьці адчуваеш, знаходзіш, штосьці стукнецца да цябе. Мяне тады цягне пахадзіць па вуліцах... А спецыяльна запланаваць ці то па заказе, напрыклад, напісаць: вось, складзі верш пра Радзіму — гэта проста глупства.

— Ну чаму ж... Пісалі нават цэлыя паэмы па заказе...

— Але нічога з гэтага не засталася пасля ў людской памяці. Толькі ў кніжках, што гэтыя паэты павыдавалі.

— Але ж паэт можа натхніцца і патрыятычнай тэматыкай. Вось, у Роберта Раждзественскага ёсць паэма “210 крокаў”. Можа, яе і замаўлялі. Але адчуванне такое, нібыта ён кожны радок выпакутаваў, праз сэрца прапусціў.

— Вы маеце рацыю. Паэт, які склаўся як творца, паверыў у сябе, можа напісаць на любую тэму. І напісаць не як пачатковец, не як пасрэднасць — напісаць хораша. Але не так, каб гэта засталася, каб гэтым і праз шмат гадоў захапляліся. Майстар зробіў хорашую рэч — як старэй зробіў якасную мэблю. Гэта было характэрна для нашых савецкіх паэтаў. Пэўна, толькі для іх.

Узгадаючы пра “два ўніверсальныя пытанні”, адказ на якія заўжды будзе цікавым, — пра веру і пра каханне, — неадкладна задаю іх Юрыю Міхайлавічу.

— Я веруючы чалавек. У нас у родзе былі святары, у тым ліку і мой дзед. Я лічу, што мяне чатыры разы ў гэтым жыцці ратаваў Бог. У дзяцінстве ледзь не падарваўся на міне, якая засталася пасля вайны. Пазней мусіў патануць — не патануў. Аднойчы блізка-блізка каля мяне праляцела шаравага маланка. І ўрэшце ледзь не ўпаў разам з самалётам — ён садзіўся без шасі.

— Можа, Бог гэтак настойліва адводзіць ад вас бяду дзеля вашых вершаў?

— Я думаю, нас ратуюць ад вернай смерці дзеля таго, каб мы больш цанілі жыццё і стараліся не сці іншым людзям дабро...

— І каханне...

— Каханне — складанае пачуццё. Выпрабаванне, пакутлівае пакарэнне, адкрыццё ўласнай недасканаласці... І пры ўсім гэтым яно дае абсалютна ўнікальную магчымасць максімальна ачысціцца дзеля каханага чалавека. У мяне шмат вершаў, народжаных гэтым пачуццём. У выдавецтве “Літаратура і Мастацтва” ляжыць зборнік “Дай пламени у пламени остыць” — сто з лішкам вершаў, прысвечаных пераважна каханню. Яно прайшло праз маё жыццё, вельмі сур’ёзна паўплываўшы на яго. Але аднойчы я зразумеў, што сваім каханнем не магу нікому прынесці шчасця... Ды і наогул, заўважыў, што калі ў паэта атрымліваецца сапраўды варты верш пра каханне, то будзе ён трагічнага гу-

чання. Ва ўсялякім разе — з прадчуваннем бяды, марнасці сваіх пачуццяў, немагчымасці шчасця.

— Тым не менш прынята лічыць, што толькі каханне робіць паэта паэтам...

— Тут можна паспрачацца. У Твардоўскага, напрыклад, няма ніводнага верша пра каханне, але ж глядзіце, які вялікі паэт! Альбо вось нядаўна прачытаў вершы Галубовіча са зборніка “3 гэтага свету” — там пра каханне толькі адзін ці, мабыць, два творы. А кніга — проста ўражвае.

Юрый Сапажкоў — не толькі сапраўдны паэт, але і публіцыст сапраўдны. І крытык. Патрабавальны, але добразычлівы. Ён ніколі не падыходзіць да ацэнкі кнігі фармальна — чытае яе заўжды цалкам, удумліва. І на самай справе разумее, што можа кіраваць творцам у сучасным свеце, бо чытае шмат.

— Калі не пішацца, то хочацца чытаць, — кажа ён. — Я проста ўражаны тым, што бачу вакол сябе столькі твораў, з якімі варта было б азнаёміцца.

Аднак пры ўсёй адкрытасці Юрый Сапажкоў далучае сябе да пісьменнікаў, якія прагнуць “пустэльніцтва”.

— У мяне дрэнны характар, — кажа ён. — Я не магу быць нават з тымі, хто мяне сапраўды любіць. Я не збліжаюся, напрыклад, з прыхільнікамі маёй творчасці, нават не імкнуся да сустрэч, кантактаў. Але не таму, што мне не прыемная іх увага. Наадварот, лаўлю сябе на думцы, што надта прыемная, распраўляю плечы. І... тут жа пачынаю дакараць сябе, саромецца сваёй гардыні і — змагацца з ёю ўсімі магчымымі спосабамі.

«Душа не ведае спакою, калі на свет раджае верш...»

Мікола МІШЧАНЧУК

Гэтае ўтульнае месца пазней Язэпу Пушчы давялося пакінуць на доўга як студэнту БДУ, а затым Ленінградскага ўніверсітэта, пасля арышту па фальшывым абвінавачванні ў нацыяналізме ў 1930-м і як вязню сумлення — да 1958 г., калі, рэабілітаваны, вярнуўся на Радзіму.

Ужо пасля таго, як славутага карацішчаўца не стала, яго незабыўная, слаўная спадарожніца жыцця Станіслава Эдуардаўна пры асабістай сустрэчы спавядалася, што сям'я “дэкабрыста ХХ стагоддзя”, высланага ў далёкі Шчадрынск, выжыла дзякуючы шчодрасці, чалавечнасці мясцовага рахункавода Івана Іванавіча, які ў перыяд усеагульнай падазронасці і шпіёнажы асмеліўся пазычыць сям'і “ворага народа” грошы са словамі: “Без працы загінеце. Дзеткі не будуць жыць. Будзе праца — аддасце, а не будзе — то і не трэба”.

Са споведзі Станіславы Эдуардаўны я даведаўся, што арыштавалі паэта пасля таго, як ён вярнуўся з пакошы ў бацькоўскі дом адпачываць. З болей прыгадвала мая сумоўніца, як здэкаваліся з паэта Аляксандр Дудар (ён жа Тодар Глыбоцкі), Янка Ліманюўскі. Са слязамі на вачах жанчына казала пра тое, што сацыяльны землятрус раскалоў на асобныя кавалкі дружную сялянскую сям'ю, нанёс яе членам незагойныя раны: бацькі паэта сталі жабракамі, сканалі ў чужой хаце; брат Баніфацый памёр на Асіпаўшчыне; сястра Леакадзія, працуючы аграномам у Трасцянец, перажывала непрыхільнае стаўленне ўлад; брат Ізідор эмігрыраваў у ЗША...

Усё гэта трэба было перажыць... Дзякуй Богу, што “простыя”, добрыя людзі сустрэліся на шляху Пляшчынскіх-Пушчаў у сяле Чаадаева Мурамскага раёна, дзе ажно 17 гадоў (1941 — 1958) настаўнічаў, дырэктарстваваў, пісаў вершы на рускай мове, гадаваў вішнёвы сад аўтар “Песень на руінах”. Да самай яго смерці, нават і пасля яе, ужо Станіслава Эдуардаўна атрымлівала віншаванні са святамі, запрашэнні на літаратурныя вечары, лісты-роздумкі ад чаадаўцаў — настаўнікаў, вучняў, жыхароў...

Язэп Пушча — сын драматычнага, складанага ХХ стагоддзя, які выявіў у сваёй творчасці яго маланкавыя водбліскі, перажыў (сумленна!) яго поспехі і страты. Ён не згубіўся сярод вяршынь — Купалы, Коласа, Багдановіча, праспяваў сваю, адметную і непаўторную, песню.

Першыя ноты гэтай песні былі народжаныя дзівоснай карацішчаўцай прыродай, вясковым побытам, маладнякоўскім (ён быў адным з заснавальнікаў “Маладняка”) захапленнем паслякастрычніцкімі зменамі ў жыцці. Паэт выгукнуў свой настрой ужо загалюкамі зборнікаў “Раніца рыкае” (1925), “Vita” (1926), “Дні вясны” (1927). Аднак на хвалі агульнага захаплення і дэкларатывнасці, “бурапеннасці” не застаўся, здолеў насыціць сваю лірыку, у адначасе з А. Звонакам, Т. Кляшторным, А. Моркаўкам, імажынісцкімі, ускладнена-асацыятыўнымі вобразамі, пераадолець каноны праўдападобнага, апісальнага мастацтва. У вершы “Прывітанне табе...” жывой істотай паўстае песня, у якой “шчюкі

ён нарадзіўся ў цудоўным кутку Беларусі — у вёсачцы Карацішчаўчы, што прытулілася непадалёку ад Мінска ў атачэнні бухматых елак і стройных бярозак, лугавін і ляшчынніку, у 1902 годзе, 20 мая.

У культурнай, па тым часе нябеднай сялянскай сям'і, дзе шанавалі і высока цанілі вынікі не толькі фізічнай працы. Таму і адвозілі на продаж у Мінск яе здабыткі, каб даць адукацыю, вывесці ў людзі дачок Юзэфу і Леакадзію, сыноў Вінцуся, Баніфацыя і Ізідора. І яго — будучага славутага паэта і літаратурнага крытыка Іосіфа, па-вясковому — Язэпа.

Язэп Пушча. 1925 г.

румяняцца сонцам у снежні”. І сёння чытач успрымае як наваціныя, нечаканыя радкі верша “Я раніцы кланяўся ў пояс...”: — “Сахою я гонейкі пецціў, / Кілаючы сонца ў шлеі”: выразна рэалістычны, “ласкава-памяншальны” малюнак ворыва дапаўняецца, звышпраўдзівым, разлічаным на фантазію рэцыпіента, на працу яго ўяўлення пра магчымую сітуацыю — хіба сонца можна зацугляць у шлеі? Крытыка асабліва чаплялася за гэты вобраз і прыпісвала Язэпу Пушчы дэкадэнцтва. Максім Гарэцкі ў творчасці Пушчы, яго равецнікаў-маладнякоўцаў прызнаў наяўнасць імажынісцкіх вышукаў, што вылілася ў “зусім здаровую і патрэбную творчасць арыгінальных слоў і вобразаў” яшчэ ў 1928 годзе.

У асобе гэтага маладога паэта, нават ва ўмовах суровай ідэалагічнай дыктатуры, літаратура імкнулася да змястоўнага і фармальнага разнавыгоднага, выкіроўвалася на эстэтычны эксперымент, адмаўлялася ад схематычнага адлюстравання мінулага і паслярэвалюцыйнай рэчаіснасці. Верш-маналог “Узвейся, вецер...” прасякнуў думкай, што прычына нягод і няшчасцяў паслякастрычніцкай краіны і яе народа — страта Крыжа Хрыстова, тое, што “Мы жыём без імені святога”.

Падобны погляд на рэчаіснасць стаў пераважаць у паэзіі Язэпа Пушчы 1927 — 1930 гадоў, што асабліва выразна выявілася ў зборніку з гаваркай назвай — “Песні на руінах” (1929). Усяго ў ім каля трох дзясяткаў вершаў, аб'яднаных агульнай назвай “Чорная дарога”. Яны гучаць як цэласная трагічная мелодыя, абумоўлена і сацыяльнымі, і маральнымі фактарамі. Сярод апошніх — здрада сяброў, нават былых аднадумцаў, якія цкуюць паэта ў прэсе, запіс-

ваюць яго ў кагорту “дробнабуржуазных пісьменнікаў”, “нацдэмаў”. Матэрыя здрады ідэалам добра і праўды, сумленнаму мастацтву і немагчымасці пакарання здраднікаў — цэнтральны ў нізцы. У вершы “Сягоння ноч пагодная...” вобразы “лёд” і “прадонне” сталі побач, стварылі эффект невыноснасці таго, што робіцца і з жыццём, і з самім паэтам: “У дзікім чуем голасе: // Душу і песню на лядоўню”, “Схіліўся дзень твой над прадоннем”, Твор “Чорныя вароны” ў многім прарочы, гэта элегія, прасякнутая невымерным болям. Бязлісты сад — спустошаная радзіма і, магчыма, ушчэнт збяднелая паэзія; чорныя вароны — пісьменнікі-харысты, якія ўхваляюць сумніўныя каштоўнасці. Людзі абмінаюць іх, каб не чуць крыку — “дзікага” і “прыкрага”.

У агульную трагедыю канцэпцыйна рэчаіснасці ўлісваюцца даваенныя паэмы Язэпа Пушчы “Цень Консула. 1918”; “Песня вайны.

“ Язэп Пушча — сын драматычнага, складанага ХХ стагоддзя, які выявіў у сваёй творчасці яго маланкавыя водбліскі, перажыў (сумленна!) яго поспехі і страты. Ён не згубіўся сярод вяршынь — Купалы, Коласа, Багдановіча, праспяваў сваю, адметную і непаўторную, песню.

1914 — 1915”, надрукаваныя крыху пазней “Крывавы плакат” (варыянт назвы — “Крывавы год”) і “Сады вятроў”. Паводле мастацкіх вартасцей гэта не раўназначны творы. Лірыка-філасофская з дыялагавымі застаўкамі “Цень Консула”, прысвечаная акупацыі Беларусі войскамі кайзераўскай Германіі ў 1918 годзе, праецыруецца на сталінскую рэчаіснасць і сюжэтам, і вобразамі ўдзельнікаў трагедыі, якая разгортаецца ў акупаваным чужынцам Мінску. Занепакоенасць занябаннем гуманістычных прынцыпаў існавання, магчымай страты, незалежнасці краіны, адчуванне сталінскіх рэпрэсій сталіся штуршком для нараджэння задумы і яе ўвасаблення ў радкі прарочага твора. Дзеянні Атэры, спраецыраваныя ў паэме і на мінулае, параўноўваюцца з дзеяннямі дэспатый Старажытнага Рыма.

Паэма “Сады вятроў” (1930) годна завяршае другі, пераацэнаны перыяд творчасці паэта. Напісана яна ў дыялагавай форме. Паэтрамантык Грыміцкі (вобраз аўтабіяграфічны) адстойвае прынцыпы такога мастацтва, калі творы сталіся б “помнікамі эпохі”, якія не змагла б “раз'есці” “часу горкасць”.

Апанент Грыміцкага, колішні сябра праязік Мярхоха, не прызнае “сады вятроў” як знак сапраўднай прыгажосці; яны не вабяць яго сваёй патаемнай незвычайнасцю, а “гучаць, як тыя авадні”. На прапанову Грыміцкага — “Зірні, як тут усё красуе! // З садамі лепш ты не ваюй...” — Мярхоха адказвае: “Як бы прыгожа ні казаў; // Вада шмат прыгажэй шуме, // І прыгажэй бляе каза”. Пазіцыя апанента-“рэаліста” меркантильная: ён хоча спажываць у сваім часе ўсё, што толькі можна, што прыносіць карысць і выгаду (“Карысць, карысць ва ўсім — мой лозунг; // І ў творчасці заўжды яна”). Мярхоха — адзін з харыстаў-дагаджальнікаў, пазіцыя якіх была непрымальна не толькі для Грыміцкага, але і для самога Пушчы.

Асабліва раздражненне вульгарнай крытыкі выклікалі вершы “Ліст да сабакі” і “Ліст ад сабакі”, напісаныя пад уплывам ясенінскага шэдэўра падчас вучобы ў Ленінградскім дзяржаўным універсітэце і надрукаваныя ў часопісе “Узвышша” (1927, № 5) у падборцы пад назвай “Асеннія песні”. Самі назвы вершаў успрымаліся крытыкамі як выклік грамадству і перабудовачнаму часу: маўляў, паэт не знайшоў сумоўцаў сярод людзей і таму звярнуўся да жывёлы. Аднак амаль ніхто не заўважыў, што гэта былі лісты дадому, сумныя пасланні часова адарванага ад роднага кутка чалавека. Гэта адарванасць ад традыцыйных каштоўнасцей і вылілася ў сімфонію расчараванасці і болю (“Тут і боль пабілі мне душу на рану”; “Калі паэт галоў на грудзі звесіць, // Няўжо краіне ён тады не сын?”). Аказваецца, пясняр тут і болю — не сын краіны, што будзе самае справядлівае грамадства на зямлі. Язэп Пушча трапіў пад “аглабельную крытыку” бэндэўскага кшталту, які і аўтар трагедыіных твораў Янка Купала, які творца паэмы “Калі асядае муць” Тодар Кляшторны, які узвышаецца Андрэй Мрый з яго спробай выкрыць самасуеўшчыну, які Лукаш Калого з яго прагнастычнымі творами. Той, хто хацеў “супраць ветру размахнуць крыламі”, хто ўспрымаў бальшавіцкія эксперыменты як народную трагедыю, ці складваў крылы і мірыўся, ці гінуў на неабсяжных прасторах Поўначы, Сібіры, Далёкага Усходу, ці пасля перанесеных пакут усё ж вяртаўся дадому.

Трэці перыяд творчасці Я. Пушчы прыпадае на гады вымушанай “эміграцыі” за межы Радзімы, калі было напісана на роднай мове няшмат, і 1956 — 1964 гады, калі паэт быў адноўлены ў правах, перажываў хвіліны радасці, веры ў будучыню. Тэматычныя абсягі яго творчасці пашырыліся ў параўнанні з “узвышшаўскім” перыядам: з’явіліся вершы пра мясціны, дзе каля трох дзясяткаў гадоў ён жыў, пра лёс пакален-

няў, прысвячэнні Адаму Міцкевічу, Байрану, Сяргею Ясеніну, Яну Райнісу. Побач з карцінамі беларускай прыроды (“На возеры”, “А ў бары, бары сасонкі”, “Свіцязь”, “Белавежа”) паўстаюць карціны марскога пейзажу (“На ўзмор’і”, “Мора”), у стылі пасляваеннага часу пішуча-ца вершы на вытворчую (“Будаўнік”, “Настаўнік”) і ўрбаністычную (“Мінск”, “У Навагрудку”, “Гродна”) тэматыку. Радасны настрой паэта выліваецца ва ўрачыстыя оды ўсяму існаму: жыццю, людзям, прыродзе, Радзіме, пра што сведчаць нават назвы: “Засяваю поле чыстым зернем”, “Усмехаецца вясна”, “На Радзіме так прыгожа”, “Хараством зямлі любуюся”...

Зрэдзь прабліскае трывожная нотка, прылушаецца святочная мелодыя, і на змену ёй прыходзіць у паэзіі гэтай пары ранейшы роздум над вечнымі праблемамі існавання, з’яўляецца ўзвышшаўская спавядальнасць, як у “Валунах” (“Не будзе камень на грудзях зямлі ляжаць — // Размельюць часу жорны, // І вецер поплел згорне”). Падчас заіскрыцца, закрынчыць імажынісцкая вобразнасць, калі душа на хвіліну-другую як бы скіне з сябе ўстаноўку на адычнае пісьмо:

*Душа не ведае спакою,
Калі на свет раджае верш.
Усе вокны насіжэ у пакоі,
На рукі зораньку бярэш
І ёй чытаеш новы верш.*

Паэт па-майстэрску авалодвае вершаванай формай санета, іх у Я. Пушчы назбіраецца некалькі дзясяткаў.

На новым этапе творчасці ён паспрабаваў свае сілы і ў паэмы жанры. Гэта і апавед пра старога партызана Лукаша, якога катуюць фашысты, ды не могуць зламаць яго волю — “Бор шуміць” (1957), і “Людвіся” (1959) — пра вясковую дзяўчыну, якая апекавалася параненай дзяўчынкай Анэткай, дапамагла яўрэйцы Равецы, што ўцякала з Трасцянца, уратавацца ад смерці і па волі паліцыянта Яскі Смыка, нахабству якога дала годны адказ, сама апынулася ў канцлагеры і толькі цудам уратавалася кінутыся ў азёрца.

Паэт сам не зведаў пакут народа ў акупацыі, таму падзеі ў паэмах паказаў прыблізна, схематычна, не абгрунтаваў дзеянні герояў — дзедка Лукаша і Людвісі. Адсюль — рыторыка, лозунгавасць твораў. Аднак яму ўдаліся асобныя пейзажныя замалёўкі (“Расою плакаў вечар, // Як бабёр, // Ускліпаў вецер // Хвалямі азёр”; “Цераз поле хмаркі неслі // Маладзік — свой серп зубчаты”). Прысутнічае ў “Людвісі” стыхія народных песень. Але, паўторымся, схематызм, задзеннасць творчай устаноўкі на паказ гераізму савецкіх людзей вядуць да рытарызму, лозунгавасці, складаецца ўражанне ненаaturalнасці паказанага. Язэп Пушча ў паэтычным эпасе і ў большасці лірычных твораў у 1950 — 1960-я гады застаўся на ўзроўні ілюстрацыйнага паэтычнага пачуцця радасці. Распачаты ў 20-я гады эксперымент па стварэнні арыгінальнага, суб’ектыўнага слоўнага мастацтва меў слабы працяг. Але даруем яго “асляпленне” сонцам надзеі. Як і многім паэтам, што ў першай палове 1960-х гадоў жылі верай у лепшую будучыню, выяўлялі асабісты і агульны настрой грамадства.

Да 100-годдзя Максіма Танка

Дамовіліся і ў снах прыходзіць...

Народны паэт Беларусі, лаўрэат Ленінскай прэміі Максім Танк пачынаў творчасць у вельмі складаную рэвалюцыйна-вызваленчую эпоху, з'яўляўся актыўным удзельнікам змагання насельніцтва Заходняй Беларусі за сваю долю і волю.

Святлана КУКУЦЬ

*Свой страх, калі прынёс букет:
Хаця б ніхто не мог дазнацца,
Што закахаўся ваш сусед...*

Але змагарныя сцэжкі былі б больш няпростымі, каб побач не крочыў чалавек, які падтрымліваў яго ва ўсіх справах і пачыненнях, быў надзейнай апорай, — жонка Любоў Скурко. Максім Танк “сэрцам пісаў кожную песню” і прысвячаў іх Радзіме, беларускаму народу, маці, шукаў адказы на адвечныя філасофскія пытанні. Не менш арыгінальная і багатая любоўная лірыка паэта. Яна наскрозь прасякнутая высокім пачуццём да адзінай жанчыны, якое ён захаваў да самай смерці.

Любоў Андрэеўна была родам з вёскі Новікі, якая знаходзілася побач з Пількаўшчынай. Цікава, што прозвішча ў яе было такое ж — Скурко. Бацькі дзяўчынны яшчэ раней пераехалі ў Вільню — тагачасны цэнтр грамадска-палітычнага і культурнага жыцця Заходняй Беларусі. Максім Танк здымаў у іх пакойчык падчас навучання ў гімназіі, якую, аднак, не закончыў, бо быў выключаны як вальндумца. Магчыма, з таго часу і з'явілася ў яго светлае пачуццё да дзяўчынны:

*Я помню крылы вашых рук,
Сукенку з воблакаў лятучых
І басаножак гулкі стук
На лесвічнай бетоннай кручы,*

Калі польскія ўлады кінулі Яўгена Іванавіча за краты ў Лукішкі, Любоў Андрэеўна аказалася адной з тых, хто не адварнуўся ад паэта. Яе доўгачаканыя лісты сагравалі сэрца ў халодных сценах камеры.

Дзе б ні жыў паэт — у Вільні, Вілейцы ці Беластоку — яго падтрымлівала дарагая Лю (так называў Максім Танк каханую). Дасылала любімыя кнігі, была яго галоўным крытыкам: “Учора прыйшла паштоўка ад Лю. Піша, што ёй спадабалася мае апошнія вершы (“Калі хочаш...”, “Зноў загарэліся сосны”, “Марозны, белы вецер...” і іншыя)”.

Знаходзячыся ў разлуцы, Яўген Іванавіч нецярпліва чакаў магчымасці спаткацца з ёю: “Чакаю прыезду Лю. Зараз няма ў мяне нікога з блізкіх, з кім мог бы падзяліцца сваімі думкамі. Нават у турме, у адзіночцы, я знаў, што за сценамі — мае сябры, з якімі магу перастуквацца. Здаецца, яшчэ ніколі такіх беспрасветных і глухіх дзён не было” (Вільня, 1938 год).

Маладая сям'я перажыла і цяжкія гады вайны. Яўген Іванавіч з жонкай эвакуіраваліся на ўсход, а бацькі аказаліся пад нямецкай акупацыяй. Улад-

Максім Танк і яго жонка Любоў Андрэеўна. Фота з сайта www.myadel.minsk-region.by.

каваўшы жонку з малым сынам Максімам, паэт вярнуўся на захад. Служыў фронтавым карэспандэнтам у газеце “За Савецкую Беларусь”, потым працаваў у газеце-плакаце “Раздавім фашысцкую гадзіну”. Пасля вайны быў галоўным рэдактарам часопіса “Польмя”, старшынёй Саюза пісьменнікаў Беларусі.

Любоў Андрэеўна апошнія гады свайго жыцця правяла ў інваліднай калясцы. Яўгену Іванавічу самому цяжка было хадзіць, але ўвесь час ён быў з жонкай. Яны пастаянна спрачаліся: кожны хацеў памерці раней. Але ў гэтай невясёлай спрэчцы “перамагла” Любоў Андрэеўна, і Максім Танк вельмі цяжка перажываў смерць каханай:

*А вось, што часінай трывожнай
Не змог аблягчыць твайго болю,
Пасля ўсіх амністыяў — і Божай —
Сабе не дарую ніколі.*

Як і дамаўляліся з жонкай, пасля яе смерці ў сакавіку 1995 года яе крэміравалі, а ўрна з прахам паэта паставіў у тумбачку каля свайго ложка. Сам Яўген Іванавіч доўга не пратрымаўся без любай і памёр праз чатыры месяцы. Урна паклалі ў труну і пахавалі ў адной магіле на радзіме Максіма Танка ў Пількаўшчыне.

Яшчэ ў 1939 годзе ў сваіх дзённіках паэт выказваў надзею: “Хацелася б напісаць пра вялікае каханне... Баюся толькі, што не змогу...” Але ж хіба не з'яўляецца яго любоўная лірыка доказам таго, што гэта мара спраўдзілася? Простая, але па-танкаўску арыгінальная, яна адлюстроўвае ціхае, але моцнае, “адзінаўладнае” пачуццё паэта. Лебядзінай песняй прагучаў яго апошні сум па жонцы, і, здаецца, прарочымі былі радкі:

*А час зямны наш праміне,
Згасіўшы сонца дыск на ўсходзе, —
Дамовімся: ты — да мяне,
Я — да цябе і ў снах прыходзіць.*

Соф'я МАРОЗАВА

Часам — юная цнатліўка, што бачыць свет “у ружовым мроіве святла”, часам — прывабная жанчына, якая між людскога глуму “паважна, з выглядам гетэры” “чыёсьці сэрца ў кошыку нясе”, часам — суцішаная самотніца, што назірае за лістападам, а часам — няўрымслівая дзяўчынка, што гарача просіцца “пабыць тваім крылатым ценем”. У яе, як у сапраўднай жанчыны, тысяча абліччаў, тысяча галасоў. У паэтычным вобразе “гаворыць” усё: не толькі словы, але і падтэкст, і паўзы, і нават “сукенкі глыбокай складка”: “Не лотаць мілую, а ружы // Вам на сукенцы прынясла”, “я выбегу да вас, // цяпер — у сцішана ліловым...” Больш за тое — за яе гавораць травы, птушкі, надвор'е, уся прырода: “не ўяўляла колісь, каб бружмель адцвітаў і... набягалі слёзы”. Прыхаўшы ў мясціны дзяцінства, гераіня абавязкова падымецца па старой лесвіцы на гарышча, каб прачытаць свае старыя лісты, напісаныя да матулі — і дзіўным чынам замкнецца кола часу...

Гераіня Раісы Баравіковай кіруецца логікай пачуццяў, якая не адрознівае бінарных апазіцый. Таму ў яе паэзіі супрацьлегласці спляўляюцца алхімічным чынам, вынаходзячы заўсёднае трэцяе, што вырашае непрымірмасць пары. І знешне супярэчлівае ўяўляецца натуральным: “цяжкі камень усклала на грудзі, // лёг, — як зорка ля сэрца ўзышла”, “хачу ва ўсім застацца незалежнай, // хачу залежаць ад тваёй рукі”, “я ніколі цябе не пакіну — // я ніколі з табой не была”. Для лірычнай гераіні ў гэтым заключаецца рэальнасць па-

Паэзію Раісы Баравіковай называюць “тысячай і адной ноччу кахання”. Яе лірычная гераіня, выкшталцоная гараджанка, трымае кветнік на балконе і — сад пачуццяў у душы. “Жанчына ў капелюшы на фоне саду” — такі слоўны партрэт гераіні “намалюваў” даследчык Іван Штэйнер. Якая яна?

Сад у квецені

чуцця, яго натуральная шматмернасць. Яна ведае, што можна “вернасцю сваёю пакараць”, што “мы ўсё бязым адтуль, дзе любяць нас, // вяртаемся туды, дзе нас любілі”. У яе свеце бэзчамусьці нагадвае пах восеньскае астры, а боль і жаль бываюць светлымі: “як ноч сама, як неба шыр, // жыццёвы міг — такі кароткі, // сёння — з галавою ў вір, // а заўтра нават боль — салодкі”. Урэшце, усё адносна, і ў гэтым таксама загадка быцця: “заплача няшчасны — пякельная скруха, // шчаслівы падумае — песня гучыць”.

Лірычная гераіня ўмее быць падуладнай свету. Часта не яна кіруе пачуццём, а пачуццё авалодвае ёю: “калі ў асенняй дымцы неба стыне, // калі рабіны горкія гараць, // нагорнецца, наверхнецца, нахлыне, // і ты не знаеш, як яго назваць”. Яе каханне можа вырастаць да абсягаў космасу, перапаўняць сабой зорны абшар: “І голас голля заміраў пад ветрам // у вечаровым цёплым тумане, // калі гарэл зорна кіламетры // агнём любві, што ўспыхвала ўва мне”. І ў той жа час глыбока ўнутры заўжды тоіцца адчуванне недагаворанасці і неспазнанасці, таямніцы, здзіўлення перад тварам свету і сваёй шчаслівай мізэрнасці

перад ім: “Жыццё ў абсягах вечных толькі прысмак, // а што ёсць смак — ніхто мне не скажаў”. Гераіня лірыкі Раісы Баравіковай, думаю, ахвотна перафразавала б знакаміты выраз Канта пра “зорнае неба над галавой і маральны закон унутры нас”. Нароўні з небам у іерархіі яе каштоўнасцей, мусіць, была б... таямніца пачуцця.

Даведка

Раіса Баравікова — паэтэса, празаік, драматург. Яна аўтар паэтычных зборнікаў “Рамонкавы бераг” (1974), “Слухаю сэрца” (1978), “Такое кароткае лета” (1981), “Адгукнуся голасам жалейкі” (1984), “Каханне” (1987), “Пад небам першага спаткання” (1990), “Лютэтка для самотнай” (1992), “Сад на капялюшыку каханай” (1998) і іншых, лаўрэат літаратурнай прэміі імя А. Куляшова, Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь імя Янкі Купалы.

У моманты ўзрушання лірычная гераіня Раісы Баравіковай не раз папросіць: “Не біся так моцна, сэрца!” Аднак у гэтым сэрцабіцці, няхай часам пякельна-тужлівым, але нязменна багатым, шчодрым — яе шчасце. Не сурагатная “шчаслівасць”, не сытая задаволенасць, не яркакідкая радасць, а глыбіннае пе-

ражыванне, шчаслівае і поўнае. Гераіня ўсведамляе свой талент адчуваць свет: “мая душа — скарбонка пачуцця”, “не дастаткам, а сэрцам расла”, “толькі тады і бачна хараство, // калі душа адценні ўсе ўвабрала”. Таму нават адзінота ніколі не бывае ў яе беспрасветнай (хай сабе і “дрэва долі нашай — адцвіло!”): “сябе я адчувала б адзінокай, // каб не было ні дрэў, ні аблачын”.

Жаночы, па-свойму інтымны кантакт гераіні са светам настолькі шчыльны, што яна мае поўнае права сцвярджаць: “мой партрэт снягамі снежань піша”. Сваімі пачуццямі і думкамі яна нібыта няспынна вядзе гаворку з прыродай і атрымлівае адказ — у сімвалах, якія тонка, ледзь улоўна, метафарычна “счытвае” сярод вязі штодзённых праяў. Такі духоўны ўзаемаабмен праходзіць праз душу падводнай плыню, як ріо абажо ріо, рака пад ракой.

Што прачытае

ў позірках зіма,

Калі так знемагае

кожны дотык!

Мне падказаць

спрабуе снежань, хто ты!

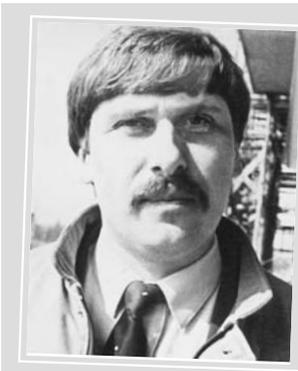
Не дыхаю.

Я знаю ўсё сама.

У верхах Раісы Баравіковай надзвычай багатая раслінная паэтыка. Сад, кветнік, лес дапамагаюць ёй раскрыць душу, выяўляюць яе. Так, напрыклад, хатняя расліна цыкламена прадвешчае змены, увасабляючы ў сабе цэлую філасофію часу... Гераіня сябрае з “ручнымі вужамі”, для яе “сініца з кустоў сцеражэ” “цішыні чабаровае лапкі”, “рабіна гронкай распальвае ўсход”, а “лопух лісцякрылы” трымае “вады халоднай на глыток”. Не дзіва, што і “айчына” рыфмуецца з “біручынай” (гэта расліна сямейства маслінавых).

“І ўсё ж большая частка маіх вершаў пра каханне, гэта, напэўна, фантазія пачуццяў, калі ўяўленне малое тое, чаго чалавеку не стае”, — прызналася Раіса Баравікова ў адным з інтэрв'ю. Гэта жыватворная фантазія дзейнічае не толькі ў паэзіі. Яна дапамагла пісьменніцы ажывіць гісторыю ў містычных апавяданнях зборніка “Вячэра манекенаў” і нават засадзіць беларускімі кветкамі далёкія планеты з іншых галактык (“Казкі астранаўта: касмічны падарожжы беларусаў”, “Таленчыны “Я”, альбо Планета Цікаўных Хлопчыкаў”, “Казачныя аповесці пра міжпланетнага Пажарніка і іншых мамурыкаў”).

Творчы сад — заўсёды плён вялікай працы, штодзённага шчыравання. А ў верхах Раісы Баравіковай часта ўзнікае ілюзія, што ён створаны нязмушана, нібыта сілай чарадзейнага поля. Сілай кахання, жаноцкасці, фантазіі.

Кастусь
Жук

Хрышчаны,
Ты з імі не закончыў бой —
Не ўсе яны
Ў дувалах знішчаны.

Шчыміць у сэрцы
Кандагар.
Ашчэры гор
У снах нахмурацца —
І ты ізноўку
Той ваяр,
Што вокам
Над прыцэлам жмурыцца.

Афганскі
Каляндар жыцця
Не перайначыць
Нават вечнасіці.
Ён —
Твой пачатак і працяг,
Зняверыста вайной знявечаны.

— Яшчэ не ўзята вышыня...
А кулі зумкнуць
Злымі восамі —
І душыць вушы
Цішыня
Над гор пустэльных
Хмарачосамі.

Ракеты
Ўздыбляцца ў зеніт —
І неба жоўтае, афганскае,
Ўзарвецца,
Быццам дынаміт,

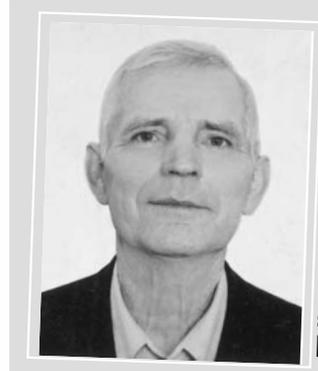
Пад ночы
Цемраю паганскаю.

Не перайначыць лёс
Нічым.
Вайна і ў снах кусае,
Гадзіна.
І не схавацца, не ўцячы
Ад судных дзён,
Вайной украдзеных.

Крывёй
Бруіцца небасхіл,
Дзе сябра мой
Ляжыць паранены,
А на плячах ягоных — пыл,
І вочы
Дымам прытуманены.

Ні Абдула
І ні Махмуд —
Са мной з тых дзён
Ваююць цынікі...
А ўспомню
Смерці злы прысуд —
І стану сам
Свінцова-цынкавым.

На ўзлёце дня
Адпрэчу сны —
І разарву
Ўспамінаў пумы я.
І пракрыну багоў вайны.
За што,
За што дасюль пакутую?!

Пётр
Макарэвіч

Спагада жывому — жыве

У раме аконнай аблогі
Па майскім блакіце плывуць.
Спакойна і мудра здалёку
Да сэрца ўспаміны нясуць.

Вось я, аблачынка дзяцінства,
Над лугам, над полем лятун,
Наскрозь прамяніста расхлістан,
Да ўпаду гуляю ў лапту.

На рукі мае па сасонцы
Сястрычка-вавёрка імкне.
Здаецца, разліўся я сонцам,
А сонца ўлілося ў мяне.

Казяўцы з аслабленым цэльцам
Заўзята майструю жытло
З лучынак, травінак і шкельцаў:
Хачу, каб жывое жыло!

Але за хмурынкамі хмары
Нахлынулі цёмных масцей
І — градам па хатыцы, па марах
Дубасяць мацней і мацней.

Шчырую насуперак грому
І бліску маланак кругом...
Не выбіў спагады жывому
І сённяшні гром з перуном.

Ранак на Бацькаўшчыне

Па маладзенькіх промнях дня
У неба пот віецца парай.
Святлеюць сосны за папарам,
Дзе блізкая мая радня
Ля прадзедаў зямельку парыць.

А я, як Ясір Арафат,
Спавіўшы галаву хусцінай,
Кашу атаву канюшыны
Паблізу дзедаўскіх прысад
У звоне хмары камарынай.

Да вуснай туліцца ручай
(Ў маленстве — Дзедава крыніца),
Што з-пад алейнікаў бруіцца.
І аціхае мой адчай
З глытком гаючае вадзіцы.

Пракосы ў кропельках расы
Трымяць вясёлкаю на сонцы
І пах мядовы льюць бясконца...
Пасля пластую, блудны сын,
Ласунак матчынай кароўцы.

Упершыню падперазаў
Без бацькі сена воз духмяны.
І адпускаяць сэрца раны.
І з возам коціцца сляза
Любові, ўдзячнасіці, прызнання...

Краю роднага букет

Як струна ўдоўж шашы — Навасёлкі,
Дзе кладзецца двухколавы след.
Дачных вёрст незлічоную колькасць
Мой прамчаўся веласіпед.

Дождж раптоўны на лапках курных
Па асфальце з прыскокам бяжыць.
Леваруч праз ляскі і лагчыны
На паўнеба вясёлка гарыць.

А на правай руцэ прывячае
Наваселец — лядовы палац;
Як на крылах, увесь узлятае,
Дзе зарослы бур'янам быў пляц.

Дожджык з сонцам, шаша і вясёлка —
Краю роднага дзіўны букет.
Мне нашчадкам пакінуць бы толькі
Гэты цуд,
гэты рай,
гэты свет!

наш першы грэх
і праз гады
я засаромлюся
зазірнуць
у яе халодныя вочы

* * *
маўклівыя зоры
пакідаюць свае сузор'і
дрэваў галіны
аддаляюцца ад каранёў
моху цураюцца валуны
людзі — зоры
людзі — дрэвы
камяні

* * *
ля крынічкі
кропелькі нябёсаў
пралескі
назіраюць за нашым каханнем
люблю твае рукі
што пахнуць вясною

* * *
човен каханья
кранаецца водмелі
давай пакінем
нашы недарэчныя спрэчкі
дзесьці ў блакітнай прасторы

беспадстаўныя хваляванні
у цяжкай пазалоце
нарчанскіх хваляў

* * *

шчасце быць закаханым
не азначае
не быць свабодным
імгненне з табой
нараджае
тысячы прычын
маёй вернасіці
табе

* * *

у чорных глыбінях ночы
на прасторах
зорнага Нарочча
на чоўне натхнення
вяслую па Млечным Шляху

* * *

паскараюцца хуткасці
карацеюць імгненні
сіцкаеца прастора
здолець бы
убачыць Галоўнае
у гэтай
штодзённай мітусні

Фота Кастуся Дробава

Дыялог з афганцам

Сярод
Нясходжаных дарог
І сходжаных
Пад небам праведным
З табой паўсюдна
Крочыў Бог —
Заступнік ад дзядоў і прадзедаў.

Ахоўнік ён
Тваіх надзей
І мар, што сталі яснай яваю.
Для хціўцаў —
Ты не дабрадзей,
Таму і лёс
Азоран славаю.

Між ратнікаў —
Заўсёды свой.
Снарадамі душманаў

Рагнэд
Малахоўскі

У дзённай мітусні...

* * *
пяшчота вады
наталіе смагу жыцця
пяшчота зямлі
аберагае імгненні мінуўшчыны
валуны ў полі
аблашчаныя сонцам

* * *
клапатлівыя нябёсы
прарэджваюць
хмары над крыжам
промяні сонца
запальвае свечку
расінка на кноце

* * *
над вёскай вятры
спудзілі
чорныя хмары варання
звіняць сабачыя ланцугі
рыцяць іржавыя брамкі
не пахіснецца
прыдарожны крыж-ахоўнік

* * *
стаю ў храме
як прывід
уласнай адзіноты
адчуваю і ведаю
не вечны
выйду з храма
сустрэну твой закаханы позірк
падумаю пра будучага сына

* * *
лета, каханне
начная крынічка
успомніць калісьці

Недзіцячыя пытанні

Якой павінна быць сучасная дзіцячая літаратура? Чаму сённяшнія маленькія чытачы не ведаюць, хто такі Вігаль Біянкі? Ці варта зарабляць на выданнях для дзяцей? На кніжных выстаўках заўжды хапае яркіх вокладак, але ці ўсе яны вартыя набыцця? Адною з падзей, якія шырока абмяркоўваліся падчас VII Міжнароднага кніжнага салона ў Санкт-Пецярбургу, стала аднаўленне дзіцячага часопіса «Искорка». У сувязі з гэтым расійскія пісьменнікі і прадстаўнікі творчых арганізацый іншых краін падзяліліся думкамі пра тое, як і што пісаць для дзяцей. «ЛіМ» прапануе вам некалькі цікавых меркаванняў, а таксама запрашае далучыцца да абмеркавання гэтай важнай тэмы.

Тацяна СІВЕЦ

Тацяна ФЯДЗЯЕВА,
доктар філалагічных навук,
галоўны рэдактар часопіса
«Вестник детской литературы»
(выдаецца пры падтрымцы
Саюза пісьменнікаў Расіі):

— Па-першае, сёння варта задумацца пра ўзнаўленне балансу паміж сур'ёзнай і забаўляльнай дзіцячай літаратурай у расійскім кнігавыданні і кнігараспаўсюджванні. Па-другое, нам бракуе цэнтралізаванага ўдзелу дзяржавы ў працэсах, звязаных з дзіцячай літаратурай і чытаннем. Я не згодна з лозунгам, які вызначае апошнім часам развіццё айчыннай дзіцячай літаратуры: не мае значэння, пра што пісаць, абы твор быў якасна «зроблены». Такім чынам прыніжаецца роля зместу. І мы становімся сведкамі застою, калі выдаецца толькі высельная дзіцячая кніга — яе зашмат, а твораў, прысвечаных сур'ёзным сацыяльным праблемам, тым рэаліям, у якіх знаходзіцца сучаснае дзіця, зусім мала — яны патанаюць у моры забаўляльнага чытва. На маю думку, сёння забытыя дзве асноўныя функцыі дзіцячай літаратуры: выхаванне і дыдактычнае. Гэты крызіс носіць глабальны характар, і я, як спецыяліст па заходняй літаратуры, магу адзначыць, што і на Захадзе адбываецца тое ж самае. Дзяцей не вучаць каштоўнасцям асноўнага жыцця, не развіваюцца іх светапогляд, не вядзецца гаворка пра сэнс жыцця, не фарміруецца

літаратура, якая садзейнічае маральнаму развіццю дзіцяці. Але я не кажу, што пісьменнікі павінны сухой моваю «вяшчаць» нейкія прапісныя ісціны — не! Дзіцячая літаратура мусіць быць адначасова і змястоўнай, і высокамастацкай.

Да мяне патрапляе мноства рукапісаў менавіта такой літаратуры, а гэта значыць, што пісьменнікі ствараюць падобныя творы — адпаведна, крызіс не ў пісьменніцкім, а ў выдавецкім асяродку. Чаму ў дастатковай ступені не выдаюцца ў нас сацыяльна значныя кнігі? Напэўна, таму, што дзяржава з'яўляецца пасіўным назіральнікам — усё аддадзена на водкуп рынку, няма ў нас дзяржаўнай ідэалогіі, якая б закранала сферу дзіцячай літаратуры, няма канкрэтных праграм, што падтрымлівалі б ярка тэмы творы, якія не хочуць браць нашы выдавецтвы. Трэба проста даціраваць іх, каб потым распаўсюджваць па бібліятэках і школах. На жаль, у нас няма змычкі паміж школай і бібліятэкай — дзецям няма дзе сустрэцца з добрай літаратурай. А значыць, варта прыгадаць і савецкі вопыт, калі мы дакладна ведалі, дзе шукаць цікавую кнігу, у каго прасіць парады. Але работа павінна быць сістэмнай. Сацыялагі нядаўна назвала спіс жанраў, асабліва папулярных у перападлеткавым і падлеткавым асяродку: на першым месцы — брутальнае фэнтэзі, на другім — гісторыі пра вампіраў, на трэцім — трылеры. Адпаведна, з дзіцячых гадоў не фарміруюцца

станоўчыя маральныя якасці, і дзіця паглынае масліт. Я б наогул прапанавала стварыць нейкі Савет па дзіцячай кнізе, які без савецкага ідэалагічнага прэсінгу выконваў бы экспертныя і рэкамендацыйныя функцыі. Я ведаю, што так робіцца ў Аўстрыі, дзе падобныя спісы складае Міністэрства асветы і імі кіруюцца школы. Магчыма, ёсць сэнс самім пісьменнікам больш увагі надаваць гэтай праблеме.

Юрый БУКОЎСКІ,
галоўны рэдактар
часопіса «Искорка»:

— Клопат пра дзяцей не павінен прыносіць прыбытак! Існуе два бакі кнігавыдавецкага працэсу: пісьменнікі і чытачы. Пісьменнікі сёння ствараюць шмат, якасна і цікава. Працуючы над часопісам, я знайшоў шмат вартых твораў. Але пры гэтым мы часта выступаем у школах і бібліятэках, дзе чуюм адзін папрок: мы хочам чытаць, але няма чаго. Чаму так адбываецца? Шмат што залежыць і ад бацькоў: заўважце, у кнігарні не прыходзяць дзеці 5—7 гадоў — туды ідуць дарослыя. Так што мы павінны ўлічваць і іх меркаванні. На нашым часопісе, створаным у 1957 годзе, вырасла некалькі пакаленняў. Ён не столькі забаўляў, колькі выхоўваў дзяцей патрыятызмамі — сваёй краіны, свайго горада, распавядаў пра свет, які дзіця бачыць наўкола. І ў тых чытачоў «Искоркі» — ужо свае дзеці. Нам трэба паяднаць усе тры ступені: дзяцей, пісьменнікаў і

выдаўцоў. З апошнімі ў нас, на жаль, поўны крызіс. Прыклад: калі я прыйшоў у выдавецтва «ДЕТГИЗ», мне сказалі: «Навошта вы да нас ходзіце, у нас ёсць сваё кола аўтараў!» Пра іншыя я і не кажу: сур'ёзную літаратуру нідзе не чакаюць. А што да гандлю, то калі я паспрабаваў аддаць наш часопіс у кіёскі, мне прапанавалі заплаціць за яго прысутнасць 300 расійскіх рублёў, пры тым, што сам часопіс каштуе 30... У выніку ў гэтых кіёсках стаіць Данцова, а на іншае ім напляваць! Нават на гэту выстаўку ўваход платны — і для дзяцей, і для дарослых! Так звужаецца кола нашых чытачоў.

Мікалай ЧАРГІНЕЦ,
старшыня Саюза
пісьменнікаў Беларусі:

— Сёння мы сутыкнуліся з новымі выклікамі грамадства, тэлебачанне і інтэрнэт усё больш уплываюць на дзіцяці, у той час як бацькі губляюць уплыў на розум і сэрца моладзі. Мы ўсё часцей павінны нагадваць пра такія паняцці, як гераізм, патрыятызм... Добра, што ў Беларусі дзяржава дацірае кнігі для дзяцей, але як прапагандаваць добрую кнігу сродкамі СМІ? Саюз пісьменнікаў Беларусі пачаў праводзіць конкурсы сярод дзіцячых калектываў, у дзіцячых садках. Мы самі здзівіліся, якую цікавасць выклікалі гэтыя акцыі, і цяпер арганізоўваем іх рэгулярна. Пры СПБ працуе Секцыя дзіцячай літаратуры, наладжваюцца конкурсы і сярод дзіцячых пісьменнікаў. Мы таксама сур'ёзна задумаліся пра тое, каб у любым дзіцячым калектыве ствараліся літаратурныя гурткі пад кіраўніцтвам вядомых твораў, членаў СПБ. Саюз пісьменнікаў Беларусі разам з усімі канфесіямі нашай краіны працуе дзеля маральнага выхавання дзяцей і моладзі, у тым ліку дбае і пра якасць выдаваемай дзіцячай літаратуры.

У падтрымку чытання

Дзмітрый ДЗЯТКО,
загадчык кафедры беларускага
мовазнаўства БДПУ
імя Максіма Танка, кандыдат
філалагічных навук:

«Мастацкая літаратура — для душы»

Вікторыя ГАБРУСЕВІЧ

— Маё свядомае чытанне пачалося ў школе. Чытаў і перачытваў усё, што было ў школьнай бібліятэцы, але з асаблівым задавальненнем — раманы А. Дзюма, В. Скота, Р. Сабаціні. Фонды ведаў лепш за бібліятэкараў, таму ў знак асаблівага даверу мяне дапускалі ў сховішча, дзе мог гадзінамі перабіраць кнігі.

У старшых класах уразілі і захапілі «Каласы пад сярпом тваім» і «Хрыстос прыямліўся ў Гародні» У. Караткевіча, а таксама вершы Р. Барадуліна са зборніка «Евангелле ад мамы». Відаць, у многім менавіта дзякуючы гэтым кнігам трапіў на філфак.

Цяпер чытаю шмат навуковай літаратуры. Не ўяўляю сабе добрага спецыяліста, які б не цікавіўся тым, што адбываецца ў яго сферы. Імкнуся не абмяжоўвацца толькі лінгвістыкай. А мастацкая літаратура — для душы. У абсалютным захапленні ад «Доктара Жывага» Б. Пастарнака і «Идиота» Ф. Дастаеўскага. Гэта шматпланавыя, глыбокія рэчы. Люблю еўрапейскую і лацінаамерыканскую інтэлектуальную літаратуру. Сярод самых блізкіх пісьменнікаў — Ж.-П. Сартр, А. Камю, Ф. Кафка, Г. Гесэ, Х. Каркасар, І. Бродскі. З суайчыннікаў — К. Чорны, У. Караткевіч, А. Сяс. Прыцягвае руская рэлігійная філасофія — Л. Шастоў, М. Бярдзюк, В. Розанаў, С. Франк. Прыемнай нечаканасцю стаў дэбютны зборнік маладога беларускага паэта Антона Францішка Брыля.

Прэзентацыя

Аркадзь Куляшоў не пакінуў дзённікаў

Вольга ПАЎЛЮЧЭНКА

Слыны беларускі паэт, крытык, публіцыст, перакладчык, кінасцэнарыст, грамадскі дзеяч, ветэран Вялікай Айчыннай вайны — скупы пералік таго, што можна сказаць пра Аркадзя Куляшова, стагоддзе з дня нараджэння якога будзе адзначацца 6 лютага 2014 года. Да гэтай падзеі навуковая грамадскасць краіны пачала рыхтавацца ўжо зараз. У Дзяржаўным музеі гісторыі беларускай літаратуры адбылася прэзентацыя кнігі Тэрэзы Голуб «Летапіс жыцця і творчасці Аркадзя Куляшова». Даследаванне загадчыка аддзела тэксталогіі Інстытута мовы і літаратуры імя Якуба Коласа і Янкі Купалы НАН Беларусі Т. Голуб убачыла свет у выдавецтве «Беларуская навука». Навуковым рэдактарам выдання стаў член-карэспандэнт НАН Бела-

русі, прафесар Міхась Мушыньскі. У якасці рэцэнзентаў выступілі доктар філалагічных навук Міхась Тычына і кандыдат філалагічных навук Пятро Васючэнка.

Выхад кнігі падобнага жанру, адзначальна выступаючы, — рэдкае ў беларускім літаратуразнаўстве з'ява. Выданне пабудавана на дакументальным матэрыяле. Сабраныя ў «Летапісе...» звесткі ў храналагічнай паслядоўнасці ўзнаўляюць факты з жыцця і творчай біяграфіі Аркадзя Аляксандравіча.

Падзеі, мерапрыемствы, у якіх браў удзел А. Куляшоў, згадваюцца ў непасрэднай сувязі з асяроддзем, што стварае пэўны грамадскі фон, спрыяе ўспрыняццю образа галоўнага героя кнігі ў кантэксце часу, той гістарычнай эпохі, у якую яму выпала жыць, адлюстроўвае знітанасць яго лёсу з лёсам

краіны. На старонках выдання змешчаны рэдкія фотаздымкі — каштоўны ілюстрацыйны матэрыял да біяграфіі пісьменніка. І хаця А. Куляшоў не пісаў дзённікаў, своеасаблівымі дзённікамі засталіся яго творы. «Летапіс...» — магчы-

масць зазірнуць у творчую лабараторыю аўтара.

Тэрэза Станіславаўна распавяла пра сваё даследаванне, пачатае ў 2004 годзе: «Кніга няпоўная, але гэта аснова, і за два гады да юбілею ёсць магчымасць унесці ў яе некаторыя ўдакладненні і істотныя дапаўненні і выдаць наступны тыраж з іх улікам». (На сайце інстытута ёсць электронны адрас, на які прапанавана дасылаць заўвагі.)

Высока ацаніў навуковую вартасць кнігі ў сваім выступленні прафесар Міхась Мушыньскі: «Створана грунтоўная аснова для напісання падрабязнай біяграфіі, кніг серыі ЖЗЛБ, даведніка. Пры тым яна чыгальная, бо ўтрымлівае вялікую колькасць разнастайнага матэрыялу — мемуарнага, эпісталаграфнага, што складае жывое аблічча пісьменніка».

Гучалі ўспаміны пра Аркадзя Аляксандравіча дачкі паэта Валянціны Куляшовай, пісьменніцы і літаратуразнаўцы; пляменніка Вігалья Маслоўскага, кандыдата філалагічных навук; песня І. Лучанка на словы А. Куляшова «Алеся», паэтычныя радкі ў выкананні актэра і рэжысёра Беларускага радыё Алега Вінярскага. Галоўны рэдактар выдавецтва «Беларуская навука» Георгій Кісялёў і намеснік дырэктара Інстытута мовы і літаратуры імя Якуба Коласа і Янкі Купалы НАН Беларусі Сяргей Гаранін падкрэслілі: «Няма сумнення, што «Летапіс жыцця і творчасці Аркадзя Куляшова» будзе запрабаваны шырокай чытацкай аўдыторыяй: даследчыкамі, выкладчыкамі, студэнтамі, школьнікамі, архівістамі, тэксталагамі, музейнымі работнікамі, выдаўцамі і ўсімі, хто неаб'якава да беларускай літаратуры і гісторыі».

Маладзічок

Анатоль ЗЭКАЎ

«Вясёлка»: з часопіса — у кнігу

уяўляе нашу Беларусь першы рэдактар «Вясёлкі» Васіль Вітка: «На карце вялікага свету // Яна як зялёны лісток, // Песня гарачага лета, // Крынічнай вады глыток. // Адвечная калыханка, // Душы заповітны куток...» А Уладзімір Карызна, як бы дапаўняючы старэйшага калегу, сцвярджае: «Тое, што сэрцам любіма, — // Гэта Радзіма: // Маміны вочы і словы, // У вокнах рабіна».

Шырока прадстаўлена ў гэтым раздзеле і пейзажная лірыка, якая, безумоўна, дапаможа юным чытачам яшчэ мацней палюбіць родны край з яго лясамі, лугамі і палямі, рэкамі і азёрамі, не дазволіць крыўдзіць «братоў» нашых меншых». Абавязкова паспрыяюць гэтаму і творы з раздзела «Я тут жыву», з якіх хлопчыкі і дзяўчынкі даведаюцца пра такіх знакамітых людзей Бацькаўшчыны, як Тадэвуш Касцюшка, Янка Купала, Якуб Колас (пра іх распавялі А. Бензярук, У. Ліпскі, М. Маляўка), а таксама пачэрпнуць шмат іншых цікавых звестак з гісторыі роднага краю і жыцця нашых далёкіх продкаў: чым займаліся, з чаго сыходзілі, калі давалі назвы сваім вёскам і паселішчам.

Сучаснае жыццё юных беларусаў знайшло адлюстраванне ў апавяданнях, зме-

шчаных у раздзеле «Сузор'е Лебедзя», дзе апублікаваны творы М. Даніленкі, А. Капусціна, П. Місько, К. Каліны, Я. Пархуты, Л. Левановіча, А. Рыбака, А. Жука, В. Ткачова, А. Бадака і іншых аўтараў.

А вось раздзел «Казачныя акварэльны» наўрад ці трэба расшыфроўваць, бо ўжо сама назва ўказвае на жанр твораў. Хіба што варта адзначыць, што казкі карыстаюцца асаблівай павагай чытачоў «Вясёлкі», і таму ў кожным нумары часопіса ім адводзіцца значнае месца. Што гэта на праўду так, сведчыць адпаведны раздзел зборніка, сярод аўтараў якога І. Бурсаў, Н. Маеўская, В. Шырко, Р. Бензярук, А. Бу-

тэвіч, П. Васючэнка, А. Масла, Г. Аўласенка, М. Пазнякоў, Г. Чарказян і іншыя.

Рэкламуюцца ў зборніку выбраных твораў «Вясёлкі» і яе дзве традыцыйныя рубрыкі «Тэатр Васі Вясёлкіна» і «Спеўнік «Вясёлкі», якія вольна на працягу многіх гадоў не сыходзяць з часопісных старонак. У першай сярод іншых — п'есы-казкі Г. Каржанеўскай, В. Караткевіч, М. Захаранкі, Я. Жабко, у другой — песні Э. Зарыцкага, В. Войціка, Н. Сакаловай, С. Галкінай, У. Плюты на вершы Я. Коласа, А. Дзеружынскага, Н. Галіноўскай, У. Мазго і іншых паэтаў.

А завяршае кнігу «Вясёлы карагод», які «водзяць» гумарыстычныя вершы, неблічкі, скарагаворкі, лічылкі, загадкі, смяшынікі, калыханкі.

Нам жа застаецца пры гэтым толькі назваць мастакоў, што ўпрыгожылі зборнік «Вясёлка». Гэта Уладзімір Жук, Анастасія Лебядзінская, Валянцін Макаранка, Галіна Хінка-Янушкевіч, Лізавета Пастушэнка, Таццяна Беразенская, Валянціна Чэпик, Юлія Шаціла, Дзіяна Бяцун, Ігар Ліпскі, Вера Ягоўдзік. Невыпадкова згадваю ўсіх, бо дзяцей кніга напачатку прываблівае прыгожымі малюнкамі, праз якія яны потым спасцігаюць і змест твораў.

Азбука Морзэ

Чэслава ПАЛУЯН

• Да 18 чэрвеня ў Музеі кнігі Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі праходзіць «Выстаўка адной кнігі», прымеркаваная да Міжнароднага дня музеяў. Тут прадстаўлена адно з найпрыгажэйшых выданняў XVIII ст. — «Камедыі і трагедыі» Францішкі Уршулі Радзівіл. Гэтага старадруку няма ў іншых музейных і бібліятэчных калекцыях краіны, таму выстаўка з'яўляецца выключнай магчымасцю для наведвальнікаў пабачыць яго на ўласныя вочы.

— У Маскве, у доме, дзе жыла Ганна Ахматава, будзе арганізаваны яе музей. Такое рашэнне было прынята прэфектурай Цэнтральнай адміністрацыйнай акругі Масквы. «Маскоўскі дом Ганны Ахматавай» будзе створаны на Вялікай Ардынцы, дом 17, кв. 13, дзе яна жыла ў 1930 — 1960-х. У яе кватэры былі выбітныя дзеячы расійскай культуры і мастацтва XX стагоддзя: Дзмітрый Шастваковіч, Міхаіл Зошчанка, Лідзія Русланава, Аркадзь Райкін, Фаіна Ранеўская і многія іншыя. Тут у 1941 годзе адбылася адзіная сустрэча Ганны Ахматавай і Марыны Цвятаевай. Ідэю стварэння музея ў чатырохпакаёвай маскоўскай кватэры, якая належала пісьменніку Віктару Ардаву, прапанаваў яго сын, праціерэй Міхаіл Ардаў, і народны артыст СССР Аляксей Баталаў. Ініцыятары гатовыя бязвыплатна перадаць для экспазіцыі гістарычныя экспанаты, бібліятэку, асабісты архіў і фотаархіў з невядомымі малюнкамі Ахматавай.

• Спецыялісты кніжнай галіны прадставілі прагнозы развіцця рынку на 2012 год. Эксперты звярнулі ўвагу не толькі на фінансавы складнік справы, але і на змест папулярных выданняў. Так, у бягучым годзе досыць паспяховымі з'яўляюцца новыя праекты, якія, аднак, выкарыстоўваюць камерцыйны патэнцыял калісці папулярных твораў. Магчымыя варыянты ўключаюць адаптацыю класікі ў традыцыйнай літаратурнай форме, выкарыстанне новых фарматаў (коміксы) і жанраў (да прыкладу, «Андроід Карэніна»), стварэнне працягаў (кшталту новых прыгод Шэрлака Холмса пісьменніка Энтані Горавіца) ці адкрыццё тэматычных сайтаў («Потэрыяна» — Pottermore). Выдаўцы працягнуць эксперыментаванне з электронным кантэнтам. Тут будучыя актуальнымі выпуск кніг, звязаных з гульнямі, гісторыі з адкрытым працягам, якія дапісваюцца сумесна з аўтарскім фан-клубам, і кнігі, што распаўсюджваюцца па прынцыпе праграмага забеспячэння: набываючы аднойчы, чытач атрымлівае права на бясплатнае абнаўленне кантэнту.

— 36-метровы арыгінальны скрутак рамана Джэка Керуака «У дарозе» прадстаўлены на выстаўцы ў Францыі. Гэта ўжо не першае падарожжа рамана-скрутка з сімвалічнай назвай. У 2008 — 2009 г. ён быў выстаўлены ў Вялікабрытаніі — у Мастоцкім інстытуце Барбера ў Бірмінгеме. Сёлетняе падарожжа рамана-скрутка з ЗША ў Еўропу прымеркавана да Канскага кінафестывалю, дзе будзе паказаная новая экранізацыя культувага рамана. Рукапіс будзе знаходзіцца ў экспазіцыі парыжскага Музея лістоў і рукапісаў тры месяцы пачынаючы з 16 мая — дня адкрыцця Канскага кінафестывалю. Джэка Керуак напісаў вядомы раман пакалення бітнікаў у красавіку 1951 года за тры тыдні. Тады пісьменніку было 29. Ён друкаваў тэкст на рулоне даўжынёю 36 метраў, змацоўваючы асобныя лісты скотчам.

О синей птице в голубом небе

Серия «Рассказы Деда Природоведа», основанная издательством «Народная асвета» в 2007 году, пополнилась новой книгой. На этот раз Галина и Сергей Трафимовы приглашают в интересное путешествие, раскрывающее загадки всех оттенков синего цвета.

Ольга ПАВЛЮЧЕНКО

В книге «Отчего небо голубое, а море синее?» авторы расскажут не только о воде и воздухе, но и о рекордах синего кита и большого синего тунца, бабочках-голубянках, незабудке и голубых кувшинках.

Можно ли наяву повстречать синюю птицу? Кстаги, у некоторых птиц синие ноги (это обитатели Галапагосских островов олуши), у других — перья, как у сорок с Пиренейского полуострова и их сородичей из Восточной Азии. В тропических джунглях вдоль рек Южной Америки в изобилии водились раньше голубые ара, но потом, когда леса стали вырубать и на «говорящих» попугаев пошла мода по всему миру, птицы сохранились только в частных коллекциях орнитологов-любителей, и теперь действует специальная программа по их защите. Их даже не каждому продадут! Но отчаиваться не стоит: настоящая синяя птица — вполне реальный обитатель нашей планеты. Она немного похожа на дрозда, любит личинок и рыбку, ящериц и мелких грызунов, а кроме того, обожает купаться, поэтому селится около горных рек и

озёр, ручьёв с водопадами, а гнездо своё вьёт прямо на скале, у воды и даже за водопадом. Увидеть её можно в горах Южной и Средней Азии.

Знаете ли вы, что все люди рождаются с голубыми глазами? И только через несколько месяцев их цвет может поменяться. Поведает авторы и о том, почему у людей вены голубые. И у кого из жителей планеты Земля вправду голубая кровь.

В «Игротеке Деда Природоведа» на этот раз — зашифрованные в ребусах и головоломках пословицы народов мира, названия растений и животных, задача про динозавра, о которых рассказывается в этой книге.

З нагоды

Дапамога для педагога

Выдавецтва «Пачатковая школа» адзначыла дзесяцігадовы юбілей. «Круглы стол» на тэму «На крок наперадзе часу: сучаснае выдавецтва ва ўмовах развіцця інфармацыйных тэхналогій» прайшоў у ДOME журналіста. У святочным пасаджэнні ўзялі ўдзел аўтары і супрацоўнікі выдавецтва, пісьменнікі, навукоўцы.

Дзесяць год для выдавецтва — тэрмін даволі невялікі, але менавіта ў гэты перыяд вызначылі кірунак працы, прыярытэты, фарміруюцца кола аўтараў і чытачоў. Так сталася і з «Пачатковай школай», утворанай на базе аднайменнага навукова-метадычнага часопіса (сам часопіс у гэтым годзе адзначыў сваё 20-годдзе). За гэты час выдавецтва ў дзясяткі разоў павялічыла выпуск і рэалізацыю прадукцыі і сёння ўваходзіць у лік самых буйных выдаўцоў вучэбнай і вучэбна-метадычнай літаратуры ў краіне.

На пытанні якасці вучэбнай літаратуры, а таксама адметнасці яе распаўсюджвання ў інтэрнэт-прасторы ў сваім выступленні падчас «круглага стала» звярнуў увагу міністр адукацыі Рэспублікі Беларусь Сяргей Маскевіч.

— З пераходам у інтэрнэт-сферу змяняюцца і патрабаванні да прадукта выдавецкай працы, бо тут адразу бачная яго якасць. Матэрыялы становяцца і больш апэратыўнымі. Выданы ў традыцыйным і ў электронным выглядзе — гэта па сутнасці асноўны вынік навуковай дзейнасці сістэмы адукацыі, таму яны з'яўляюцца прадуктамі, якія могуць экспартавацца з нашай краіны за мяжу, — адзначыў Сяргей Аляксандравіч.

Прыярытэты, дасягненні, планы на будучыню апынуліся ў цэнтры ўвагі дырэктара і галоўнага рэдактара «Пачатковай школы» Нагалі Ванінай. І гэта не выпадкова, бо юбілей дае цудоўную магчымасць адзначыць самыя яркія моманты мінулага і з улікам дасягнутага акрэсліць перспектывы развіцця:

— Думаю, што аднымі з лепшых кніг, якія пабачылі свет у нашым выдавецтве за гэты час, можна назваць тры выданы. Яны лагічна звязаныя паміж сабою. Гэта «Беларусь — наша Радзіма. Падарунак Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь А. Р. Лукашэнка першакласніку», «Беларусь — страна твоего будущего. Книга для выпускника» і камплектнае выданне «Я — гражданин Республики Беларусь». Менавіта ў гэтых кнігах мы стараліся сканцэнтравана выказаць сваю грамадскую пазіцыю.

Юзэфа ВОЎК

Паломничество по храмам муз

Ольга ПАВЛЮЧЕНКО

Музеи бывают разные. Всем известные гиганты, как Эрмитаж и Лувр, и маленькие краеведческие, этнографические или просто собрания любопытных вещей, например, Музей самоваров в Туле или Музей утюгов в Переславле-Залесском.

Слово “музей” произошло от греческого “храм муз”. Музы были спутницами Аполлона и покровительствовали наукам и искусствам. Поэтому неудивительно, что собрания памятников истории, произведений искусства и природных раритетов со временем стали именоваться музеями. Международный день музеев отмечается 18 мая. Акция “Ночь музеев”, которая ежегодно проводится этими учреждениями культуры, собирает немалое число поклонников. И вообще, как можно быть в Париже и не заглянуть в Лувр, проезжать через графство Уилтшир и не полюбоваться Стоунхенджем, а в Ватикане не заглянуть в Пинакотеку? Я уже не говорю об Эрмитаже. Впрочем, мода на посещение музеев — это здорово. Потому что слушать ваши впечатления собеседники будут готовы до бесконечности. Представьте себе, как вы их спросите: “Знаете ли вы:

— что для создания Тадж-Махала, “гробницы владычицы сердца” Шах-Джахана, пятого правителя династии Великих Моголов, был объявлен первый в истории архитектурный конкурс: приглашены известнейшие зодчие Востока, изучены чертежи и планы всех знаменитых сооружений Азии, а для строителей был заложен новый город (возведение и отделка заняли 22 года);

— что в указе короля Фердинанда IV 1814 года о восстановлении музея Прадо, бывшего во время оккупации войсками Наполеона пороховым складом, говорилось: “Целью музея является давать знания, воспитывать художественный вкус как учеников, так и у профессоров художественных академий, а также у

иностранцев, чтобы создать Испанию славу, которую она заслуживает”;

— как коллекция Лувра, которая насчитывает без малого 300 тысяч экспонатов, пополняла фонды? Например, созданный в 1826 году Египетский музей появился после египетской кампании. Каждый военный поход Бонапарта приносил Лувру сотни новых “единиц хранения”;

— что в 1998 году книга рекордов Гиннеса сообщила об Эрмитаже: чтобы посмотреть все 322 галереи, в которых размещены 3 млн. предметов искусства и старины, нужно пройти 24 километра? Если у каждого экспоната задерживаться всего лишь на одну минуту и ежедневно проводить в музее по восемь часов, то для полного осмотра понадобится 11 лет”.

Но отчаиваться вашим слушателям не стоит. Благодаря книге “Музеи мира”, подаренной читателям “Миром энциклопедий Аванта+”, паломничество по храмам муз можно совершить, не выходя из дому. На её страницах найдётся подробная информация о коллекциях парижского Лувра, питерского Эрмитажа, мадридского Прадо, нью-йоркского Метрополитен-музея, флорентийской галереи Уффици, римского Ватикана.

Благодаря этой роскошно иллюстрированной энциклопедии вы заглянете и в музеи, которые хранят диковинки, сотворённые природой: Кунсткамеру, Британский и Смитсоновский музей, полюбуетесь пирамидами в Гизе, пещерными музеями и, конечно, Стоунхенджем.

Не оставит равнодушным ваше воображение раздел энциклопедии “Рай для живых богов”. Ещё совсем недавно только самые близкие подданные могли быть допущены взглянуть на великолепие жилищ своих правителей — в Сан-Суси Фридриха Великого, в пекинский Запретный город императора Чжу Ди, третьего правителя династии Мин, во “дворец для Бога и хижину для короля” Эскориал неуживчивого испанца Филиппа Второго, в гарем в Топ-Капе, самый крупный памятник турецкой гражданской архитектуры, а также оценить Тадж-Махал.

Как и положено энциклопедии, книга даёт яркое представление об этих знаменитых памятниках зодчества, произведениях искусства, временах и нравах ушедших эпох. Внимательно прочитав её, любой из вас с такой же уверенностью, как и очевидец, сможет спросить у собеседников: “А знаете ли вы, что...”

3 Багдановічам у кішэні

Юзэфа ВОЎК

Напрыканцы мінулага года, калі ў краіне шырока адзначаўся юбілей Максіма Багдановіча, нашы аўтары ў сваіх допісах шмат увагі звярталі як на жыццё і творчасць пісьменніка, так і на новыя кнігі і падзеі, прысвечаныя юбілею. Але адно выданне ўсё ж засталося па-за нашай увагай. Гэта “Выбранае” Максіма Багдановіча, што пабачыла свет у выдавецтве “Харвест”. Кнігі такога кшталту заўсёды актуальныя, і апроч мінулага юбілею можна назваць яшчэ шэраг прычын, па якіх варта звярнуцца да гэтага выдання.

Нягледзячы на тое, што кніга мае назву “Выбранае”, яна прэтэндуе на паўнату адлюстравання паэтычнай і перакладной спадчыны М. Багдановіча. У выданне апроч вершаў, што склалі “Вянок на магілу С. Е. Палуяна”, увайшлі іншыя творы, як больш раннія, так і напісаныя пасля выхаду адзінага зборніка паэта. Да таго ж сама структура “Вянка”, звыклая для амагараў Багдановіча, у гэтым выданні разбураная. Творы падаюцца ў храналагічным парадку, а кніга складаецца толькі з двух раздзелаў: “Вершы” і “Пераклады”. Аднак мінімалізм структуры кампенсуецца выдатным афармленнем. Кніга багата ілюстраваная, і да кожнага верша ўдала падабраны фотаздымкі рознага кшталту — ад пейзажаў да партрэтаў незнаёмак.

Яшчэ адна прычына звярнуць увагу на “Выбранае” — фармат. Падарункавае выданне кішэннага фармату (да таго ж надрукаванае на якаснай мелававай паперы) стане выдатным прэзентам, а пазней — добрым спадарожнікам для яго ўладальніка. З’яўленне твораў М. Багдановіча ў такім выглядзе — ужо сама па сабе з’ява ў беларускай літаратурнай прасторы. Гэта толькі трэцяя кніга падобнага кшталту пасля “Выбранага” Янкі Купалы і Якуба Коласа, і яна мае ўсе шанцы на такую ж папулярнасць, як і ранейшыя выданні.

Алеся БАТЮСЬ

По буквамкам

ниях “Харвеста” — “Азбуке для малышей” и “Весёлом алфавите”, незаменимых помощниках в порой нелёгком (и для родителей, и для детей) деле изучения алфавита.

“Азбука для малышей” — издание большого формата, в котором отдельной букве посвящён целый разворот. А запоминая алфавит, ребёнок будет точно знать, как выглядит печатная (в двух вариантах шрифта) и написанная рукой буквы. Несомненно, порадууют и большие картинки-иллюстрации, порой очень реалистичные, а порой наивно-забавные.

“Вместе весело шагать по просторам...” — словно специально к этой песенке был подготовлен “Весёлый алфавит” из серии “Читаем сами”, в котором в страну букв приглашает милый енот. Запомнить алфавит, выучить весёлые и познавательные стихотворения и, возможно, сочинить свою историю или даже стишок (кто знает!) по картинке... Эта книга будет интересной ребёнку долго. Тем более что, познакомившись с буквами и научившись складывать из них слова, он с удовольствием будет сам читать стихи и из

второго раздела “Весёлого алфавита”, который так и называется — “Я читаю”.

Только покажите ребёнку эту волшебную книгу — она ему обязательно понравится.

Книга с большими буквами, яркими картинками, качественной бумагой... А какие у вас пожелания к азбуке? Мне кажется, что бы вы ни назвали, всё будет в соответствующих изда-

Тотальное наваждение

Чеслава ПОЛУЯН

Москва. Дом кино. Странная процессия движется по улице. Её участники — известные актёры. Казалось бы, ничего удивительного, обычное зрелище перед началом международного кинофестиваля. Вот только актёры все к моменту действия мертвы. Это Михаил Ульянов, Кирк Дуглас, Анатолий Папанов, Луи де Фюнес, Фаина Раневская... У одних в руках бархатные подушки с наградами. Другие участники процессии, молодые люди, одетые в до дыр протёртые джинсы и шорты, на руках несут чёрные гробы с белыми надписями “Баллада о солдате”, “Встреча на Эльбе”... Они поют песни из старых фильмов. Очень символичный перфо-

манс, — отметили бы искусствоведы. Мол, правы актёры, классика кино забыта и невосстребована. Но потом один из странных участников процессии, приблизившись к Дому ки-

но, убивает организатора фестиваля...

Неплохой сюжет для завязки детектива. Но она ещё более сложная. Оказывается, что всё действие — странный сон майора милиции. И нескольких его коллег. И многих людей в разных городах.

Не зря эту книгу Эдуарда Тополя, писателя, кинодраматурга, режиссёра и продюсера, известного в Беларуси, России и за рубежом, чьи романы переведены на многие языки, так долго ждали читатели. Сюжет политического детектива “В погоне за наваждением. Наследники Стива Джобса” захватывает с первой страницы. Кто создаёт Тотальные Ночные Наваждения? Решение этой загадки и должны найти сотрудники силовых структур России и США.

Издательство «Харвест» — динамично развивающаяся компания, основана в 1991 году и открыта для сотрудничества со всеми желающими.

Издательство «Харвест» выпускает **КНИГИ** и всех жанров и направлений, которые распространяются как на территории Республики Беларусь, так и далеко за ее пределами. Это — книги **для детей**, художественная литература, деловая литература, издания **для досуга**, научно-популярные издания, энциклопедии, словари и многое другое. Кроме того, ООО «Харвест» **осуществляет оптовую торговлю книгами.**

220013, Республика Беларусь, г. Минск, ул. Кульман 1/3, ком. 42.
Тел./факс: 205-77-75
E-mail: harvest_torg@tut.by
harvest08@mail.ru
natalipoljko@rambler.ru

Сведения о субъектах хозяйствования, имеющих специальное разрешение (лицензию) на осуществление издательской деятельности, по состоянию на 15 декабря 2011 года

Наименование лицензиата	Местонахождение лицензиата (юридический адрес)	Учётный номер плательщика (УНП)	Сведения о лицензии (№ бланка лицензии, дата и № приказа о выдаче)	Срок действия лицензии	Составляющие издательской деятельности: по тематическим направлениям
УО «Могилевский государственный областной институт развития образования»	212011, г. Могилев, пер. Березовский, д. 1 "А"	700028436	02330/0003934, выд. 19.05.2011 № 90	19.05.2016	производственно-практическое, справочное
ООО «БелСАинформ»	220123, г. Минск, ул. Кропоткина, д. 97, к. 201а, 2-й этаж	190644848	02330/0003932, выд. 19.05.2011 № 90	19.05.2016	научное, научно-популярное, справочное
Учреждение «Редакция газеты "Знамя юности"»	220013, г. Минск, ул. Б. Хмельницкого, 10 А, комн. 116, 901-904, 907-908, 910-914	100765674	02330/0003930, выд. 19.05.2011 № 90	19.05.2016	научное, научно-популярное, справочное, литературно-художественное, издание для досуга
ЧУП «ПриватХауз»	220089, г. Минск, ул. Шатько, 43, комн. 25	191130243	02330/0003931, выд. 19.05.2011 № 90	19.05.2016	производственно-практическое, справочное, издание для досуга
ООО «Издательский дом "Мир счастливой семьи"»	220005, г. Минск, пр. Независимости, д. 58, пом. 2, ком. 4	191272371	02330/0003927, выд. 19.05.2011 № 90	19.05.2016	научно-популярное, издание для досуга
ГУ «Национальный художественный музей Республики Беларусь»	220030, г. Минск, ул. Ленина, д. 20	100377771	02330/976, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	научное, научно-популярное, производственно-практическое, справочное, издание для досуга
ЧУП «Восьмой элемент»	220089, г. Минск, ул. Карла Либкнехта, 68, оф. 211	191334635	02330/977, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	производственно-практическое, справочное, издание для досуга
ООО «СофтЛайнБел»	220040, г. Минск, ул. Богдановича, д. 155, комн. 1215	190271125	02330/978, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	производственно-практическое, справочное
ЧУП «ВЮА»	220014, г. Минск, ул. Минина, 14/45-7	191001129	02330/979, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	научно-популярное, производственно-практическое, справочное, издание для досуга
ИП Шабатура Д.М.	220007, г. Минск, ул. Воронянского, д. 56, кв. 40	190723445	02330/980, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	научно-популярное, учебное, справочное, издание для досуга
ЧУП «ЕШКО»	220026, г. Минск, ул. Бехтерева, д. 7, комн. 317	101491292	02330/981, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	справочное, литературно-художественное, издание для досуга
ООО «Печатный Дом "Вишневка"»	223044, Минская обл., Минский р-он, д. Касынь, контора «Белинтертранс», к. 13	690711401	02330/982, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	производственно-практическое, справочное, издание для досуга
РУП «Редакция журнала "Лесное и охотничье хозяйство"»	220089, г. Минск, ул. Прямая, д. 24, к. 10, 16	101559687	02330/983, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	научно-популярное, производственно-практическое, справочное
ООО «Белпереплёт»	220002, г. Минск, ул. В. Хоружей, д. 31А, комн. 305	191319077	02330/984, выд. 12.08.2011 № 136	12.08.2016	производственно-практическое, справочное, издание для досуга
ИП Сивчиков В.Н.	220012, г. Минск, пр. Независимости, д. 72, кв. 12	191338020	02330/985, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	научно-популярное, справочное, литературно-художественное, издание для досуга
ГУ «Национальное агентство по туризму»	220004, г. Минск, пр. Победителей, 19, второй эт. 3д. Пристройки, ком. 23	190276566	02330/986, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	научно-популярное, производственно-практическое, справочное, издание для досуга
ЧУП «Белспортэкспресс»	220013, г. Минск, ул. Я. Коласа, д. 37, пом. 26	190171528	02330/987, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	издание для досуга
ИЧУП «Профессиональные издания»	220013, г. Минск, ул. Чернышевского, д. 10"а", комн. 805, пом. 26	190196523	02330/988, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	научное, научно-популярное, производственно-практическое, справочное, издание для досуга
ГУО «Институт культуры Беларуси»	220086, г. Минск, ул. Калиновского, 12	191436526	02330/989, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	научное, научно-популярное, производственно-практическое, учебное
ОДО «МИГРУПП МЕДИА»	220141, г. Минск, ул. Купревича, 10, комн. 47	190571969	02330/990, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	производственно-практическое, справочное, издание для досуга
КПУП «Титул» г. Речица	247500, Гомельская обл., г. Речица, ул. Урицкого, 19а	400038880	02330/991, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	производственно-практическое, справочное, издание для досуга
ЧУП «Атилекс»	220095, г. Минск, ул. Якубова, д. 82, комн. 10	190184557	02330/992, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	справочное, издание для досуга
УО «Международный государственный экологический университет имени А.Д. Сахарова»	220070, г. Минск, ул. Долгобродская, д. 23	100626652	02330/993, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	научное, научно-популярное, производственно-практическое, учебное, справочное
ООО «Издательский дом Гревцова»	220053, г. Минск, ул. Будславская, д. 23, каб. 3	191260683	02330/994, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	производственно-практическое, справочное, издание для досуга
КПУП «Ивановская районная типография»	225793, Брестская обл., г. Иваново, ул. Советская, д. 91	200073352	02330/995, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	литературно-художественное, справочное, издание для досуга
РО «Минская духовная семинария Белорусской Православной Церкви»	231822, Гродненская обл., Слонимский район, п. Жировичи, ул. Соборная, 55	500009607	02330/996, выд. 31.08.2011 № 149	31.08.2016	официальное, научное, научно-популярное, учебное, литературно-художественное, справочное, духовно-просветительное
ООО «ДИТРИБ»	220012, г. Минск, ул. Ульяновская, д. 29, оф. 11	100642650	02330/997, выд. 07.10.2011 № 183	07.10.2016	научно-популярное, справочное, издание для досуга
ГУО «Институт национальной безопасности Республики Беларусь»	220034, г. Минск, ул. Зм. Бядули, 2	100783435	02330/998, выд. 07.10.2011 № 183	07.10.2016	массово-политическое, научное, учебное, справочное
ИУ «Ковчег спасения»	220089, г. Минск, ул. Гурского, д. 48, ком. 304	190252832	02330/999, выд. 07.10.2011 № 183	07.10.2016	духовно-просветительное
ООО «Первая образцовая типография»	220004, г. Минск, пр. Победителей, 23, корп. 13, пом. 1	191261358	02330/1000, выд. 03.11.2011 № 198	03.11.2016	научное, научно-популярное, производственно-практическое, литературно-художественное, справочное, издание для досуга
ЧИУП «Северный ветер-сат» Евангеліцка-Лютэранская рэлігійная абшчына Яна	220116, г. Минск, ул. Голубева, 7, кв. 25	191565084	02330/1001, выд. 03.11.2011 № 198	03.11.2016	литературно-художественное, издание для досуга
Хрысціцеля ў вёсцы Мазалава, Віцебскага раёна, Віцебскай вобласці	211310, Витебская обл., Витебский р-н, д. Мазолово, ул. Калининская, д. 10	300977141	02330/1002, выд. 03.11.2011 № 198	03.11.2016	духовно-просветительное
ООО «ЮниПрессМаркет»	220040, г. Минск, ул. Некрасова, д. 11/34, произв. корп. 2, комн. 27	190878191	02330/1003, выд. 03.11.2011 № 198	03.11.2016	научно-популярное, производственно-практическое, учебное, литературно-художественное, справочное, издание для досуга
ООО «ПЛАНТЕЯ»	220112, г. Минск, Игуменский тракт, д. 26, оф. 9Н	100131548	02330/1004, выд. 03.11.2011 № 198	03.11.2016	научное, научно-популярное, производственно-практическое, справочное, издание для досуга
КПУП «Оршанская типография»	211391, Витебская обл., г. Орша, ул. Замковая, 3	300051962	02330/1005, выд. 13.12.2011 № 220	13.12.2016	производственно-практическое, справочное, издание для досуга

Навінкі кнігавыдання

*Айчынныя выданні, зарэгістраваныя
Нацыянальнай кніжнай палатой
Беларусі апошнім часам*

Скура. Дэрматалогія. Скурныя хваробы

Беляева, Л. М. Тактика наружной терапіі пры атопічным дерматите у дзяцей: учебно-методическое пособие / Л. М. Беляева, Е. В. Войтова, Н. В. Микulich; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусская медицинская академия последипломного образования, Кафедра педиатрии. — Минск: Альвенто, 2011. — 34 с. — 1000 экз.

Козловская, В. В. Новообразования кожи: патогенез, клиника, диагностика, лечение: учебно-методическое пособие для студентов лечебного, медико-диагностического факультетов, клинических ординаторов и врачей-стажеров / В. В. Козловская, Л. А. Порошина, Е. А. Хайкова; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Гомельский государственный медицинский университет, Кафедра поликлинической терапии и общеврачебной практики с курсом дерматовенерологии. — Гомель: ГГМУ, 2011. — 43 с. — 70 экз. — ISBN 978-985-506-381-1.

Кудин, А. П. Инфекционные экзантемы у детей: учебно-методическое пособие: [для студентов] / А. П. Кудин; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра детских инфекционных болезней. — Минск: БГМУ, 2011. — 46 с. — 70 экз. — ISBN 978-985-528-445-2.

Лукьянов, А. М. Атопический дерматит: лечебная тактика с позиций доказательной медицины: практическое пособие: [для студентов / А. М. Лукьянов, В. А. Малютин]; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет. — Минск: В.И.З.А. ГРУПП, 2011. — 82 с. — 300 экз. — ISBN 978-985-6834-40-3.

Панкратов, О. В. Местное лечение больных псориазом: [учебно-методическое пособие] / Панкратов О. В.; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусская медицинская академия последипломного образования. — Минск: Альвенто, 2011. — 32 с. — 1000 экз.

Захворванні мочапалавой сістэмы

Громова, Ю. М. Наблюдение и уход за больными при нарушении функции мочеполовой системы: учебно-методическое пособие: [для студентов] / Ю. М. Громова; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра пропедевтики внутренних болезней. — Минск: БГМУ, 2011. — 24 с. — 50 экз. — ISBN 978-985-528-448-3.

Кучук, Э. Н. Патологическая физиология почек: учебно-методическое пособие: [для студентов] / Э. Н. Кучук, Ф. И. Висмонт; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра патологической физиологии. — Минск: БГМУ, 2011. — 43 с. — 50 экз. — ISBN 978-985-528-469-8.

Захворванні апорна-рухальнай сістэмы. Шкілет і мышачная сістэма

Диагностика и лечение дефицита костной массы и остеопороза у детей: учебно-методическое пособие / А. С. Почкайло и др.; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусская медицинская академия последипломного образования. — Минск: Альвенто, 2011. — 55 с. — 1000 экз.

Манах, Н. В. Физическая реабилитация при постиммобилизационных контрактурах плечевого сустава на стационарном этапе: учебно-методическое пособие: [для студентов] / Н. В. Манах, Т. И. Калениц, М. Д. Панкова; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра медицинской реабилитации и физиотерапии. — Минск: БГМУ, 2011. — 40 с. — 25 экз. — ISBN 978-985-528-500-8.

Тотальное эндопротезирование коленного сустава / Белецкий А. В. [и др.]. — Минск, 2011. — 16 с. — 500 экз.

Чудаков, О. П. Биоактивная керамика в современной челюстно-лицевой хирургии: учебно-методическое пособие: [для студентов] / О. П. Чудаков, В. Л. Евтухов; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра хирургической стоматологии. — Минск: БГМУ, 2011. — 30 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-528-496-4.

Неўрапаталогія. Неўралогія. Нервовая сістэма

Схема написания истории болезни с методикой обследования неврологического статуса ребенка: учебно-методическое пособие: [для студентов / Л. И. Ясинская и др.]; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра нервных и нейрохирургических болезней. — Минск: БГМУ, 2011. — 16 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-528-471-1.

Инфекційныя захворванні

ВИЧ-инфекция у взрослых и детей. Оппортунистические инфекции и заболевания: пособие для студентов лечебного, педиатрического, медико-психологического и медико-диагностического факультетов и врачей / [Н. В. Матиевская и др.]; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Гродненский государственный медицинский университет, Кафедра инфекционных болезней с курсом детских инфекций. — Гродно: ГрГМУ, 2011. — 399 с. — 150 экз. — ISBN 978-985-496-700-4 (в пер.).

Галькевич, Н. В. Лечебное питание при инфекционных болезнях в детском возрасте: учебно-методическое пособие: [для студентов] / Н. В. Галькевич, Л. И. Матуш, Г. М. Лагир; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра детских инфекционных болезней. — Минск: БГМУ, 2011. — 25 с. — 50 экз. — ISBN 978-985-528-473-5.

Диспансеризация и противоэпидемические мероприятия при инфекционных заболеваниях у детей: учебно-методическое пособие: [для студентов / А. А. Астапов и др.]; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра детских инфекционных болезней. — Минск: БГМУ, 2011. — 35 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-528-472-8.

Михневич, Э. А. Лихорадка неясного генеза: учебно-методическое пособие: [для студентов] / Э. А. Михневич; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, 1-я кафедра внутренних болезней. — Минск: БГМУ, 2011. — 31 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-528-504-6.

Хірургія. Артапедыя. Афальмалогія

Борисевич, К. Н. Лечение переломов костей голени аппаратом Волкова-Оганесяна модели VIII: пособие для врачей / К. Н. Борисевич, А. Е. Горбачев, С. К. Борисевич; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Гродненский государственный медицинский университет. — Гродно: ГрГМУ, 2011. — 158 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-496-891-9.

Дружинин, В. И. Заболевания, имитирующие «острый живот»: учебно-методическое пособие: [для студентов] / В. И. Дружинин; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, 2-я кафедра хирургических болезней. — Минск: БГМУ, 2011. — 45 с. — 50 экз. — ISBN 978-985-528-474-2.

Евтухов, В. Л. Современный инструментарий в челюстно-лицевой хирургии: учебно-методическое пособие: [для студентов] / В. Л. Евтухов, И. О. Походенько-Чудакова, Н. Н. Чешко; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра хирургической стоматологии. — Минск: БГМУ, 2011. — 54 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-528-495-7.

Катько, В. А. Болезни новорожденных в хирургической практике / В. А. Катько. — Минск: Вышэйшая школа, 2011. — 302 с. — 700 экз. — ISBN 978-985-06-2002-6.

Коррекция зрения средствами ЛФК: учебно-методическое пособие / [М. В. Москвичев и др.]; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный университет транспорта, Кафедра «Физическое воспитание и спорт». — Гомель: БГУТ, 2011. — 58 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-468-879-4.

Марченко, Л. Н. Возрастная макулярная дегенерация: информационная брошюра для пациентов / Л. Н. Марченко, А. А. Далидович, А. В. Батютова. — Минск, 2011. — 23 с. — 1000 экз.

Схема учебной истории болезни по челюстно-лицевой хирургии: учебно-методическое пособие: [для студентов / А. В. Глинник и др.]; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский

университет, Кафедра челюстно-лицевой хирургии. — Минск: БГМУ, 2011. — 30 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-528-443-8.

Гінекалогія. Акушэрства

Актуальные вопросы акушерства и гинекологии: материалы республиканской научно-практической конференции с международным участием, посвященной 50-летию кафедры акушерства и гинекологии УО «ГрГМУ», 20–21 октября 2011 г. / [ответственный редактор Т. Ю. Егорова]. — Гродно: ГрГМУ, 2011. — 162 с. — 50 экз. — ISBN 978-985-496-868-1.

Занько, С. Н. Регионарная анестезия в акушерстве: учебно-методическое пособие: [для студентов] / Занько С. Н., Мамась А. Н., Бресский А. Г. — Минск: Ковчег, 2011. — 14 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-7006-29-8.

Интенсивная терапия неотложных состояний в акушерской практике: пособие для врачей / [авторы-составители: С. Н. Занько и др.]. — Минск: Ковчег, 2011. — 90 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-7006-30-4.

Кириллова, Е. Н. Инфекционно-воспалительные заболевания специфической этиологии в гинекологической практике: учебно-методическое пособие: [для студентов] / Е. Н. Кириллова; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусский государственный медицинский университет, Кафедра акушерства и гинекологии. — Минск: БГМУ, 2011. — 14 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-528-438-4.

Петрова, Е. В. Подготовка и ведение супружеских пар при использовании вспомогательных репродуктивных технологий (ВРТ) в преодолении бесплодия: учебно-методическое пособие / Е. В. Петрова, С. И. Михалевич; Министерство здравоохранения Республики Беларусь, Белорусская медицинская академия последипломного образования. — Минск: Альвенто, 2011. — 42 с. — 1000 экз.

Счастливая семья – это возможно! / Белорусское общество Красного Креста. — Минск, 2012. — 15 с. — 500 экз.

Параўнальная медыцына. Ветэрынарыя

Нормативные документы: [сборник] / Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь. — Минск, 2012. — 239 с. — 75 экз.

Інжынерная справа. Тэхніка ў цэлым

Фираго, Б. И. Расчеты по электроприводу производственных машин и механизмов: учебное пособие для студентов высших учебных заведений по специальности «Автоматизированные электроприводы» / Б. И. Фираго. — Минск: Техноперспектива, 2012. — 639 с. — 500 экз. — ISBN 978-985-6591-75-7 (в пер.).

Выпрабаванні матэрыялаў. Таваразнаўства. Сілавыя станцыі. Агульная энергетыка

Ануфриев, В. Н. Энергосбережение в зданиях: пособие / В. Н. Ануфриев, Н. А. Андреев; МОО «Экопроект Партнерство». — Минск: Альтиора – Живые краски, 2011. — 76 с. — 450 экз. — ISBN 978-985-6831-63-1.

Марукович, Е. И. Дистанционная дефектоскопия контурных поверхностей / Е. И. Марукович, А. П. Марков, О. Ю. Бондарев; под общей редакцией Е. И. Маруковича; Национальная академия наук Беларуси, Институт технологии металлов. — Минск: Беларуская навука, 2011. — 329 с. — 120 экз. — ISBN 978-985-08-1343-5.

Мигун, Н. П. Тепловые воздействия при капиллярном неразрушающем контроле / Н. П. Мигун, А. Б. Гнусин; Национальная академия наук Беларуси, Институт прикладной физики. — Минск: Беларуская навука, 2011. — 130 с. — 120 экз. — ISBN 978-985-08-1341-1.

Муниципальное планирование энергетического развития и его влияния на климат – руководство к действию / [перевод: Кажемская Л. Л.], под редакцией Баштового В. Г.]. — Минск, 2011. — 50 с. — 200 экз.

Основы энергосбережения: учебно-методический комплекс: [для студентов экономических специальностей дневной и заочной форм обучения / Частное учреждение образования «Минский институт управления»; автор-составитель: В. М. Беляев]. — 3-е изд. — Минск: МИУ, 2011. — 223 с. — 300 экз. — ISBN 978-985-490-788-8.

Энергоэффективность и экологическая безопасность на транспорте, в промышленности и в строительстве:

материалы международной научно-практической конференции / под общей редакцией А. Б. Невзоровой. — Гомель: БГУТ, 2011. — 236 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-468-970-8.

Агульнае машынабудаванне. Тэхналогія машынабудавання

Акулович, Л. М. Основы автоматизированного проектирования технологических процессов в машиностроении: учебное пособие для студентов учреждений высшего образования по машиностроительным специальностям / Л. М. Акулович, В. К. Шелег. — Минск: Новое знание; Москва: ИНФРА-М, 2012. — 487 с. — 750 экз. — ISBN 978-985-475-484-0 (Новое знание). — ISBN 978-5-16-005289-2 (ИНФРА-М) (в пер.).

Тэорыя машынабудавання (машыназнаўства). Ядзерная тэхніка

Горбачева, Н. В. Методика расчета радиационного риска при чрезвычайных ситуациях на объектах использования атомной энергии. Атомные электростанции / Н. В. Горбачева, Н. В. Кулич, З. П. Минюк. — Минск, 2011. — 33 с. — 28 экз.

Жук, М. М. 100 вопросов, 100 ответов об атомной энергетике / М. М. Жук. — 3-е изд., стереотипное. — Минск: Дом прессы, 2011. — 111 с. — 200 экз. — ISBN 978-985-6675-24-2.

Использование атомной энергии, ядерная и радиационная безопасность: сборник нормативных правовых актов / Министерство по чрезвычайным ситуациям Республики Беларусь, Департамент по ядерной и радиационной безопасности (Госатомнадзор). — Минск: Институт радиологии, 2010. — ISBN 978-985-6765-50-9.

Ч. 3. — 2011. — 359 с. — 315 экз. — ISBN 978-985-6765-80-6.

Ч. 4. — 2011. — 359 с. — Часть текста на белорусском языке. — 315 экз. — ISBN 978-985-6765-81-3.

Электратэхніка

Подольн, С. В. Комплексный метод и его применение к анализу процессов в линейных электрических цепях: учебно-методическое пособие для студентов специальности 1-53 01 01 АТПП / С. В. Подольн, Е. Г. Цымбаревич; Министерство образования Республики Беларусь, Могилевский государственный университет продовольствия, Кафедра автоматизации технологических процессов и производств. — Могилев: МГГУП, 2011. — 60 с. — 35 экз. — ISBN 978-985-6979-26-5.

Цифровые и микропроцессорные устройства: конспект лекций для студентов специальностей 2-45 01 03 – Сети телекоммуникаций, 2-45 01 02 – Системы радиосвязи, радиовещания и телевидения: в 5 ч. / Министерство связи и информатизации Республики Беларусь, Высший государственный колледж связи, Кафедра информатики и вычислительной техники; [составитель В. И. Богородов]. — Минск: ВГКС, 2008. — ISBN 978-985-6866-43-5.

Ч. 2: Функциональные узлы комбинационных цифровых устройств. — 2011. — 46 с. — 95 экз. — ISBN 978-985-7002-41-2.

Электраэнергетыка. Вытворчасць, перадача і рэгуляванне электраэнергіі. Электравымяральная тэхніка. Тэхнічныя выкарыстанне магнетызму і статычнай электрычнасці

Правила электроснабжения: [утверждены постановлением Совета Министров Республики Беларусь 17 октября 2011 г. № 1394]. — Минск: Энергопресс, 2012. — 79 с. — 1000 экз. — ISBN 978-985-6861-35-5.

Родин, А. Я. Управляемые силовые преобразователи электрической энергии для питания электродвигателей в системах управления: методическое пособие для студентов специальности 1-53 01 07 «Информационные технологии и управление в технических системах» заочной формы обучения / А. Я. Родин; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный университет информатики и радиоэлектроники, Кафедра систем управления. — Минск: БГУИР, 2011. — 27 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-488-767-8.

Филиал «Гомельская ТЭЦ-2»: 25 лет: энергосбережение, модернизация, реконструкция, экология / ГПО «Белэнерго», РУП «Гомельэнерго». — 2011. — 28 с. — 800 экз.

Шевчик, Н. Е. Электрические машины: учебно-методическое пособие для студентов высших учебных заведений, обучающихся по специальности 1-74 06 05-01 Энергетическое обеспечение сельского хозяйства (электроэнергетика), 1-53

01 01-09 Автоматизация технологических процессов и производств (сельское хозяйство): в 2 ч. / Н. Е. Шевчик; Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь, Белорусский государственный аграрный технический университет. — Минск: БГАТУ, 2011. — Ч. 1. — 2011. — 186 с. — 320 экз. — ISBN 978-985-519-435-5.

Электрические машины: лабораторный практикум для студентов высших учебных заведений, обучающихся по специальности 1-74 06 05 Энергетическое обеспечение сельского хозяйства (по направлениям): в 2 ч. / [Н. Е. Шевчик и др.]. — Минск: БГАТУ, 2011. — Ч. 1: Машины постоянного тока. Синхронные машины. — 2011. — 96 с. — 400 экз. — ISBN 978-985-519-441-6.

Радыйтэхніка. Тэхніка электрамагнітных ваганяў

Нерегулярные электродинамические структуры. Теория и методы расчета: монография / [М. П. Батура и др.]. — Минск: Бестпринт, 2011. — 250 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-6873-39-6 (в пер.).

Электрасувязь. Тэлеграфная сувязь. Тэлефонная сувязь.

Радыйсувязь. Тэхніка і апаратура для перадачы выяў. Тэлекіраванне

Баркун, М. А. Комплексные сети реального мира: тексты лекций по дисциплине «Теория сетей связи» для студентов специальности 1-45 01 03 – Сети телекоммуникаций / М. А. Баркун; Министерство связи и информатизации Республики Беларусь, Высший государственный колледж связи. — Минск: ВГКС, 2011. — 65 с. — 30 экз. — ISBN 978-985-7002-34-4.

Хацкевич, О. А. Организация городской связи: методическое пособие по дисциплине «Технологии управления предприятиями, системами и сетями телекоммуникаций» для студентов специальностей 1-45 01 01 «Многоканальные системы телекоммуникаций», 1-45 01 02 «Системы радиосвязи, радиовещания и телевидения» всех форм обучения / О. А. Хацкевич; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный университет информатики и радиоэлектроники, Кафедра систем телекоммуникаций. — Минск: БГУИР, 2011. — 44 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-488-697-8.

Шатило, Н. И. Компьютерное проектирование радиозлектронных средств: методическое пособие для студентов специальности «Радиотехника» (по направлению 1-39 01 01-01) заочной формы обучения / Н. И. Шатило, Л. Н. Харченко; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный университет информатики и радиоэлектроники, Кафедра радиотехнических устройств. — Минск: БГУИР, 2011. — 27 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-488-684-8.

Цеплавая рухавікі (акрамя паравых машын і паравых турбін)

Якубович, А. И. Системы охлаждения двигателей тракторов и автомобилей: конструкция, теория, проектирование / А. И. Якубович, Г. М. Кухаренок, В. Е. Тарасенко. — Минск: БНТУ, 2011. — 434 с. — 110 экз. — ISBN 978-985-525-833-0.

Транспартаванне, размеркаванне і захоўванне вадкага і газавы

Правила устройства и безопасной эксплуатации трубопроводов пара и горячей воды: [утверждено Министерством по чрезвычайным ситуациям Республики Беларусь 16.09.11]. — Минск: Энергопресс, 2011. — 150 с. — 1000 экз. (1-й з-д 500). — ISBN 978-985-6861-37-9.

Тэхналогія механапрацоўкі ў цэлым: працэсы, інструмент, абсталяванне і прыстасаванні

Алексеев, И. С. Теория обработки материалов: конспект лекций для студентов специальности 1-36 01 04 «Оборудование и технологии высокоэффективных процессов

Куплю кнігу:

Чехов А. П. Собрание сочинений в 12 т. Т. 10. Драматические произведения. — 1985 г. — 430 с. (Б-ка «Огонёк». Отечественная классика).
Тэл.: 8(01771)6-46-21;
8(01771)6-45-99

КУПОН

Для бесплатного частного объявления

Информация не для печати:

Ф.И.О. заказчика _____

Адрес: _____ Тел.: _____

Разборчиво заполните, вырежьте и отправьте

на адрес редакции: 220034, г. Минск, ул. Захарова, 19.

Телефоны для справок: 284 66 71, 284 66 73

обработки материалов» / И. С. Алексеев, К. С. Матвеев; Министерство образования Республики Беларусь, Витебский государственный технологический университет. — Витебск: ВГТУ, 2011. — 110 с. — 40 экз. — ISBN 978-985-481-257-1.

Девойно, О. Г. Лазерная обработка износостойких газотермических композиционных покрытий / О. Г. Девойно, А. С. Калинин, М. А. Кардаполова. — Минск: БНТУ, 2011. — 159 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-525-829-3.

Денисов, Л. С. Совершенствование сварочного производства на предприятиях Республики Беларусь: краткий обзор состояния сварочного производства и рекомендации по его совершенствованию / Л. С. Денисов. — Минск: Право и экономика, 2011. — 41 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-552-045-1.

Иванов, В. П. Оборудование и оснастка промышленного предприятия: учебное пособие для студентов учреждений высшего образования по специальности «Оборудование и технологии высокоэффективных процессов обработки материалов» / В. П. Иванов, А. В. Крыленко. — Минск: Новое знание; Москва: ИНФРА-М, 2012. — 234 с. — 500 экз. — ISBN 978-985-475-485-7 (Новое знание). — ISBN 978-5-16-005292-2 (ИНФРА-М) (в пер.).

Поляков, А. В. Газопламенная обработка металлов и прочих материалов: методические разработки: [для слушателей института] / А. В. Поляков, А. А. Купленников; Учреждение образования «Государственный институт повышения квалификации и переподготовки кадров в области газоснабжения «Газ-институт». — 2-е изд., исправленное и дополненное. — Минск: Газ-институт, 2012. — 63 с. — 1000 экз.

Шипинский, В. Г. Оборудование для производства тары и упаковок: учебное пособие для студентов учреждений высшего образования по специальности «Упаковочное производство» / В. Г. Шипинский. — Минск: Новое знание; Москва: ИНФРА-М, 2012. — 624 с. — 500 экз. — ISBN 978-985-475-481-9 (Новое знание). — ISBN 978-5-16-005290-8 (ИНФРА-М) (в пер.).

Форматыварэнне са зняццем стружкі. Молаты і прэсы

Фельдштейн, Е. Э. Режущий инструмент. Эксплуатация: учебное пособие для студентов учреждений высшего образования по машиностроительной специальности / Е. Э. Фельдштейн, М. А. Корниевич. — Минск: Новое знание; Москва: ИНФРА-М, 2012. — 255 с. — 700 экз. — ISBN 978-985-475-482-6 (Новое знание). — ISBN 978-5-16-005287-8 (ИНФРА-М) (в пер.).

Горная справа. Здабыча карысных выкапняў

Березовский, Н. И. Торфяные и сапропелевые месторождения: учебно-методическое пособие для студентов специальностей 1-36 10 01 «Горные машины и оборудование» и 1-36 13 01 «Технология и оборудование торфяного производства» / Н. И. Березовский, Б. В. Курзо, В. М. Слыш; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский национальный технический университет, Кафедра «Горные машины». — Минск: БНТУ, 2011. — 55 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-525-671-8.

Belaruskali: joint stock company. — 2011. — 13 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-525-671-8.

Ваенная тэхніка. Тэхніка наземных і паветраных узброеных сіл. Тэхніка ваенна-марскога флоту

Ликсо, В. В. Оружие пехоты: 450 лучших образцов / В. В. Ликсо. — Минск: Харвест, 2011. — 255 с. — 1500 экз. — ISBN 978-985-16-9454-5 (в пер.).

Основы боевого применения средств радиосвязи: учебное пособие для курсантов учреждений образования «Военная академия Республики Беларусь» / [С. Г. Голубцов и др.]; Вооруженные Силы Республики Беларусь, Военная академия Республики Беларусь. — Минск: ВА РБ, 2011. — 181 с. — 150 экз. — ISBN 978-985-544-051-3.

Тактико-специальная подготовка: практическое руководство: в 3 ч. / [А. А. Румянцев и др.]; Министерство внутренних дел Республики Беларусь, Академия Министерства внутренних дел Республики Беларусь. — Минск: Академия МВД Республики Беларусь, 2011. — ISBN 978-985-427-712-7. Ч. 1: Огневая подготовка. Основы практической стрельбы из автомата Калашникова. — 2011. — 43 с. — 250 экз. — ISBN 978-985-427-711-0.

Управление огнем артиллерии: теоретическое обоснование ударной пристрелки по наблюдению знаков разрывов: пособие: [для курсантов / В. М. Михненко и др.]; Вооруженные Силы Республики Беларусь, Военная академия Республики Беларусь. — Минск: ВА РБ, 2011. — 34 с. — 200 экз. — ISBN 978-985-544-033-9.

Чытальня зала

Пра паступленне — з першых вуснаў

Апошні месяц вясны выклікае выключна станоўчыя эмоцыі. Для дзяцей і падлеткаў ён асацыіруецца з заканчэннем надакучлівых заняткаў і хуткімі летнімі вакацыямі, для дарослых — набліжэннем доўгачаканага адпачынку. І нават студэнты, якіх чакае летняя сесія, разумеюць: яшчэ крыху, і пра вучобу зноў можна будзе забыцца на паўгода. І толькі вучні 9 і 11 класаў не падзяляюць усеагульнага аптымізму. Для іх май звязаны з няпроста выбарам: куды паступаць? Неабходная інфармацыя традыцыйна змяшчаецца ў спецыяльных даведніках, але перыядычна абтэрыенты сутыкаліся з тым, што змест некаторых не адпавядаў рэчаіснасці.

Выправіць сітуацыю вырашыла “Выдавецтва Граўцова”, якое выпусціла “Справочник для поступающих в учреждения среднего специального образования Республики Беларусь” (складальнікі Алена Бабіч, Наталля Гур’ева, Ганна Асіпенка, Анастасія Васілёнак) і “Справочник для поступающих в учреждения профессионально-технического образования Республики Беларусь” (складальнікі Надзея Ляўковіч, Таццяна Нагачына, Наталля Бурчыц). Абодва даведнікі рэкамендаваныя Рэспубліканскім інстытутам прафесійнай адукацыі, таму з’яўляюцца адзінымі афіцыйнымі выданнямі такога кшталту ў нашай краіне.

У даведніках прадстаўлена ўся неабходная інфармацыя: асабліва сці конкурсу (дзе дастаткова атэстата аб базавай адукацыі, а куды трэба здаваць ЦТ), спецыяльнасці, умовы пражывання будучых студэнтаў ці навучэнцаў. Упэўнены: знаёмства са зборнікам многім дапаможа зрабіць правільны выбар.

Дзяніс МАРЦІНОВІЧ

Шорох, В. С. 62-й УР и фортификационная система Бреста / В. С. Шорох, В. В. Борисов. — Брест: Альтернатива, 2011. — 213 с. — 99 экз. — ISBN 978-985-521-280-6. — ISBN 987-985-521-280-6 (ошибоч.).

Будаўніцтва і будаўнічая тэхніка. Будаўніцтва падемных збудаванняў

Современные методы расчетов и обследований металлических и деревянных конструкций: материалы 67-й студенческой научно-технической конференции, 27 апреля 2011 г. / Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский национальный технический университет, Строительный факультет; [редколлегия: А. Н. Жабинский, Ю. И. Лагуна]. — Минск: БНТУ, 2011. — 57 с. — 40 экз. — ISBN 978-985-525-722-7.

Дарогі. Чыгункі

Григорук, М. В. Вся жизнь в пути: записки начальника дистанции пути / М. В. Григорук. — Барановичи: Красная звезда, 2011. — 95 с. — 350 экз. — ISBN 978-985-90241-2-2 (в пер.).

Гідратэхнічнае будаўніцтва

Методические рекомендации по прогнозированию деформаций (переработки) берегов проектируемых и находящихся в эксплуатации водохранилищ Беларуси методом природных аналогов / Государственное учреждение образования «Командно-инженерный институт Министерства по чрезвычайным ситуациям Республики Беларусь»; [авторы-составители: В. Е. Левкевич, В. В. Кобак]. — Минск: Право и экономика, 2011. — 45 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-552-027-7.

Тэхніка сродкаў транспарту. Наземныя сродкі транспарту

Захаров, А. В. Теория тракторов и автомобилей: лабораторный практикум для студентов высших учебных заведений, обучающихся по специальностям 1-74 06 01 Техническое обеспечение процессов сельскохозяйственного производства, 1-36 12 01 Проектирование и производство сельскохозяйственной техники / А. В. Захаров, А. В. Вазула, И. О. Захарова; Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь, Белорусский государственный аграрный технический университет, Кафедра тракторов и автомобилей. — Минск: БГАТУ, 2011. — 137 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-519-510-9.

Audi A2: руководство по ремонту и эксплуатации: бензиновые двигатели, дизельные двигатели: [2000—2005 гг. выпуска / составитель: Гусь С. В.; перевод с немецкого: Л. Л. Римко; перевод с английского: Ю. Ю. Лагунович, А. Г. Кишко]. — Минск: Гуси-Лебеди, 2011. — 376 с. — 1000 экз. — ISBN 978-985-455-140-1. — ISBN 978-985-455-140-7 (ошибоч.).

Chrysler Voyager / Grand Voyager / Town & Country; Dodge Caravan / Grand Caravan: руководство по ремонту и эксплуатации: бензиновые двигатели, дизельные двигатели: [с 2007 г. выпуска / составитель: С. В. Гусь; перевод с немецкого: Л. Л. Римко; перевод с английского: Ю. Ю. Лагунович, А. Г. Кишко]. — Минск: Гуси-Лебеди, 2011. — 287 с. — 1000 экз. — ISBN 978-985-455-141-5.

Saab 9-3 / Aero: руководство по ремонту и эксплуатации: бензиновые двигатели, дизельные двигатели: [2002—2007 гг. выпуска / составитель: С. В. Гусь; перевод с не-

мецкого: Л. Л. Римко; перевод с английского: Ю. Ю. Лагунович, А. Г. Кишко]. — Минск: Гуси-Лебеди, 2011. — 360 с. — 1000 экз. — ISBN 978-985-455-143-2.

Volkswagen Touran: руководство по ремонту и эксплуатации: бензиновые двигатели, дизельные двигатели: [2003—2010 гг. выпуска / составитель: С. В. Гусь; перевод с немецкого: Л. Л. Римко; перевод с английского: Ю. Ю. Лагунович, А. Г. Кишко]. — Минск: Гуси-Лебеди, 2011. — 512 с. — 1000 экз. — ISBN 978-985-455-142-5.

Водныя сродкі транспарту. Суднабудаванне

Карпенчук, И. В. Консервация корабля: конспект лекций для студентов специальности 1-37 03 02 «Кораблестроение и техническая эксплуатация водного транспорта» / И. В. Карпенчук, В. Н. Шарий; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский национальный технический университет, Кафедра «Гидравлика». — Минск: БНТУ, 2011. — 72 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-525-657-2.

Авіяцыя і касманаўтыка

Абламейко, С. В. Глобальные навигационные спутниковые системы: пособие для студентов факультета радиопизики и компьютерных технологий / С. В. Абламейко, В. А. Саечников, А. А. Спиридонов. — Минск: БГУ, 2011. — 146 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-518-538-4.

Сельская гаспадарка. Лясная гаспадарка. Паляванне. Рыбная гаспадарка

ГЛХУ Ивацевичский лесхоз / Министерство лесного хозяйства Республики Беларусь, Брестское государственное производственное лесохозяйственное объединение; [редактор С. С. Сабаша]. — Минск: Минск-типпроект, 2011. — 18 с. — 300 экз.

ГОЛХУ «Мозырский опытный лесхоз»: жемчужина Полесья: [50 лет] / Министерство лесного хозяйства Республики Беларусь, Гомельское государственное производственное лесохозяйственное объединение; [автор текста Л. А. Колесникова]. — Гомель: Издательский дом «Вечерний Гомель-Медиа», 2011. — 254 с. — 300 экз. — ISBN 978-985-90230-5-7 (в пер.).

Касперов, Г. И. Профилактика и тушение лесных пожаров / Г. И. Касперов, Г. Я. Климчик, А. Д. Булва; Министерство лесного хозяйства Республики Беларусь. — Минск: Редакция журнала «Лесное и охотничье хозяйство», 2011. — 71 с. — 1270 экз. — ISBN 978-985-90245-1-1.

Технологические процессы заготовки и первичной переработки древесного сырья в Негорельском учебно-опытном лесхозе БГТУ: учебно-методическое пособие для студентов специальности 1-36 05 01 «Машины и оборудование лесного комплекса», 1-46 01 01 «Лесоинженерное дело», 1-75 01 01 «Лесное хозяйство» / Белорусский государственный технологический университет, Кафедра лесных машин и технологий лесозаготовок; [составители: С. П. Мохов, И. В. Турлай, А. И. Хотянович]. — Минск: БГТУ, 2011. — 98 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-434-933-6.

Сельская гаспадарка. Сельская гаспадарка ў цэлым

Механизация и электрификация сельского хозяйства: межведомственный тематический сборник. — Минск, 1968 — ISSN 0321-1835.

Вып. 45 / Национальная академия наук Беларуси, Республиканское унитарное предприятие «Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по механизации сельского хозяйства»; [редколлегия: П. П. Казакевич (главный редактор) и др.]. — НПЦ НАН Беларуси по механизации сельского хозяйства, 2011. — 315 с. — 100 экз.

Научные основы реабилитации сельскохозяйственных территорий, загрязненных в результате крупных радиационных аварий / [Н. Н. Цыбулько и др.; под общей редакцией Н. Н. Цыбулько]; Департамент по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС Министерства по чрезвычайным ситуациям Республики Беларусь, Республиканское научно-исследовательское унитарное предприятие «Институт радиологии». — Минск: Институт радиологии, 2011. — 436 с. — 40 экз. — ISBN 978-985-6765-79-0.

Пархоменко, Н. В. Качество, стандартизация и сертификация в агропромышленном комплексе: учебно-методическое пособие по одноименному курсу для студентов специализации 1-25 01 07 15 «Экономика и управление на предприятии агропромышленного комплекса» дневной и заочной форм обучения / Н. В. Пархоменко; Министерство образования Республики Беларусь, Гомельский государственный технический университет им. П. О. Сухого, Кафедра «Экономика и управление в отрасли». — Гомель: ГТТУ, 2011. — 99 с. — 60 экз. — ISBN 978-985-535-042-3.

Сельскагаспадарчыя машыны і прылады

Будай, С. И. Контрольно-измерительные приборы и оборудование для оценки качества зерна и продуктов его переработки: пособие для студентов высших учебных заведений, обучающихся по специальностям: 1-74 02 01 — Агрономия, 1-74 02 03 — Защита растений и карантин, 1-74 02 05 — Агрохимия и почвоведение / С. И. Будай, Г. А. Жоллик; Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь, Гродненский государственный аграрный университет. — Гродно: ГрГАУ, 2011. — 217 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-6784-98-2.

Износ и коррозия сельскохозяйственных машин / [М. М. Севернев и др.; под редакцией М. М. Севернева]; Национальная академия наук Беларуси, Научно-практический центр по механизации сельского хозяйства. — Минск: Белорусская наука, 2011. — 332 с. — 150 экз. — ISBN 978-985-08-1338-1.

Глебазнаўтва. Глебавая даследаванні

География почв Беларуси: учебное пособие для студентов высших учебных заведений по специальностям «География», «Геоэкология», «Геоология и разведка полезных ископаемых» / [Н. В. Клебанович и др.]. — Минск: БГУ, 2011. — 181 с. — 200 экз. — ISBN 978-985-518-322-9 (в пер.).

Агратэхніка

Валько, В. П. Особенности биотехнологического земледелия / В. П. Валько, А. В. Щур; Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь, Белорусский государственный аграрный технический университет. — Минск: БГАТУ, 2011. — 192 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-519-481-2.

Корзун, О. С. Адаптивные особенности селекции и семеноводства сельскохозяйственных растений: пособие для студентов второй ступени высшего образования высших учебных заведений, обучающихся по специальности 1-74 80 01 «Агрохимия» / О. С. Корзун, А. С. Бруйло; Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь, Гродненский государственный аграрный университет. — Гродно: ГрГАУ, 2011. — 138 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-6784-96-8.

Рекомендации по организации севооборотов на загрязненных радионуклидами землях / Департамент по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС Министерства по чрезвычайным ситуациям Республики Беларусь, Национальная академия наук Беларуси; [подготовили: Н. Н. Цыбулько и др.]; — Минск: Институт радиологии, 2011. — 84 с. — 55 экз. — ISBN 978-985-6765-83-7.

Угнаенні. Стымуляцыя росту раслін

Мак-Лафлин, К. Компостирование: [превратите органические отходы в черное золото] / Крис Мак-Лафлин; [перевод с английского Т. Л. Милевой]. — Москва: Астрель, 2011. — 255 с. — 3000 экз. — ISBN 978-5-271-39654-0 (Астрель). — ISBN 978-985-18-0675-7 (Харвест) (в пер.).

Система применения удобрений: учебное пособие для студентов учреждений высшего образования по специальностям «Агрохимия и почвоведение», «Защита растений и карантин» / [В. В. Лапа и др.]; под научной редакцией В. В. Лапы; Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь, Гродненский государственный аграрный университет. — Гродно: ГрГАУ, 2011. — 414 с. — 350 экз. — ISBN 978-985-537-001-8.

Эффективность применения микроудобрений и регуляторов роста при возделывании сельскохозяйственных культур / [И. Р. Вильдфлуш и др.]; Национальная академия наук Беларуси, Отделение аграрных наук, Белорусская государственная сельскохозяйственная академия. — Минск: Белорусская наука, 2011. — 292 с. — 200 экз. — ISBN 978-985-08-1353-4.

Пашкоджанні раслін. Абарона раслін

Государственный реестр средств защиты растений (пестицидов) и удобрений, разрешенных к применению на территории Республики Беларусь / Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь, Государственное учреждение «Главная государственная инспекция по семеноводству, карантину и защите растений»; [составители: Л. В. Плешко и др.]. — Минск: Бизнесофсет, 2011. — 543 с. — 2500 экз. — ISBN 978-985-6939-36-8.

Якимович, Е. А. Методические рекомендации по борьбе с борщевиком Сосновского / Е. А. Якимович, С. В. Сорока, А. А. Ивашкевич; РУП «Научно-практический центр НАН Беларуси по земледелию», Республиканское научное дочернее унитарное предприятие «Институт защиты растений». — 2-е изд., дополненное. — Минск, 2011. — 75 с. — 250 экз.

Раслінаводства ў цэлым

Гордей, И. А. Секалотритикум (Secalotriticum): генетические основы создания и формирования генома / И. А. Гордей, Н. Б. Белько, О. М. Люсиков; Национальная академия наук Беларуси, Институт генетики и цитологии. — Минск: Белорусская наука, 2011. — 213 с. — 150 экз. — ISBN 978-985-08-1344-2.

Чирок, Д. П. Биологоагронимические аспекты возделывания овсяно-люпиновых смесей на зеленую массу и силос / Д. П. Чирок, Н. В. Степанова; Национальная академия наук Беларуси, Институт льна. — Минск: Белорусская наука, 2011. — 135 с. — 150 экз. — ISBN 978-985-08-1350-3.

Садаводства ў цэлым. Пладаводства

Бувеч, А. Н. Садоводство: учебное пособие для учащихся учреждений, реализующих образовательные программы профессионально-технического образования по специальности «Производство продукции растениеводства» (квалификация «Садовод») / А. Н. Бувеч. — Минск: Белорусская Энциклопедия, 2011. — 154 с. — 850 экз. — ISBN 978-985-11-0594-2 (в пер.).

Бучкина, Л. И. 650 суперсоветов для саперурожая / Л. И. Бучкина. — Минск: Красико-Принт, 2012. — 95 с. — 5100 экз. — ISBN 978-985-405-656-2.

Агародніна. Агародніцтва

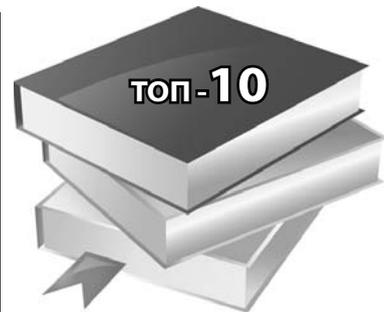
Карпук, В. В. Растениеводство: учебное пособие для студентов учреждений высшего образования по биологическим специальностям / В. В. Карпук, С. Г. Сидорова. — Минск: БГУ, 2011. — 351 с. — 350 экз. — ISBN 978-985-518-529-2 (в пер.).

ДОРΟΓΙΕ ЧИТАТЕЛИ!

Если вы хотите продать книгу из вашей домашней библиотеки или купить нужное вам издание, приложение "Кніжны свет" — к вашим услугам.

Заполните купон для бесплатного частного объявления о продаже или желании покупки книг, печатных периодических изданий.

ПРИМЕЧАНИЕ: объявления принимаются только при наличии вырезанного купона, а не его ксерокопии.

Кнігарня “Кнігі & кніжечкі”, г. Мінск

Кнігі беларускіх выдавецтваў

1. Барыс Лазука. Гісторыя сусветнага мастацтва. Рускае і беларускае мастацтва XIX — пачатку XX стагоддзя. — Мінск: Беларусь, 2011.

2. Археалагічныя наследдзія Беларусі. — Мінск: Беларуская навука, 2012.

3. *За апошнія гады ў археалагічнай навуцы нашай краіны назбіралася шмат фактаў, якія дзівольлі зрунтоўна перагледзець існуючыя прадстаўленні пра мінулае Беларусі. У новым выданні, якое расказвае пра базацы нашых зямель ад глыбокай старажытнасці да канца XVIII стагоддзя, у якасці навуковых рэдактараў выступілі доктар гістарычных навук, акадэмік-сакратар Аддзялення гуманітарных навук і мастацтваў НАН Беларусі Аляксандр Каваленя і Вольга Ляўко, заадачы Цэнтра гісторыі даіндустрыяльнага грамадства Інстытута гісторыі.*

3. Анатоль Бутэвіч. Таямніцы Мірскага замка: Падарожжа па сівых мурах з Адамам Міцкевічам. — Мінск: Літаратура і Мастацтва, 2011.

4. А. А. Метельский. Владельцы старого Несвижа. — Мінск: Беларуская Энцыклапедыя імя Петруся Броўкі, 2011.

5. Беларуская літаратурная спадчына. Анталогія. Кніга другая. — Мінск: Беларуская навука, 2011.

6. Светлана Иванова. Минск души моей. — Мінск: Четыре четверти, 2011.

7. Смачна есці: энцыклапедыя беларускай кухні. — Мінск: Беларуская Энцыклапедыя імя Петруся Броўкі, 2011.

8. Наталья Батракова. Миг бесконечности: роман в 2 томах. — Мінск: Регистр, 2012.

9. Юрий Татаринов. Барбара Радзивилл. — Мінск: Регистр, 2012.

10. Янка Купала. Выбранае. — Мінск: Харвест, 2011.

Кнігі расійскіх выдавецтваў

1. 30 000 слов о любви: Лучшие стихи великих поэтов мира. — Москва: Астрель, 2012.

2. Т. Н. Киреевкова. Самые красивые женщины двадцатого века. — Москва: Эксмо, 2012.

3. Умберто Эко. Маятник Фуко. — Москва: Астрель, 2012.

4. Джонатан Сафран Фоер. Жутко громко и запредельно близко. — Москва: Эксмо, 2012.

5. Джоанн Харрис. Леденцовые туфельки. — Москва: Эксмо, 2012.

6. Дина Рубина. В России надо жить долго. — Москва: Эксмо, 2011.

7. Александра Маринина. Смерть как искусство. — Москва: Эксмо, 2011.

8. Виктор Пелевин. S.N.U.F.F. — Москва: Эксмо, 2012.

9. Джордж Рэймонд Ричард Мартин. Бура мечей. — Москва: Астрель, 2012.

10. Артуро Перес-Реверто. Осада, или Шахматы со смертью. — Москва: Эксмо, 2012.

Жывёлагадоўля. Прадукты жывёлагадоўлі і палывання. Пчаларства

Белково-витамино-минеральные добавки в кормлении молодняка крупного рогатого скота: монографія / В. Ф. Радчиков [и др.]; Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству. — Жодино: Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству, 2010. — 156 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-6895-04-6.

Ворник, В. В. Племенное дело в служебном собаководстве / В. В. Ворник; под редакцией И. А. Рачковского; Государственное учреждение образования «Институт пограничной службы Республики Беларусь». — Мінск: Право и экономика, 2011. — 206 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-552-010-9.

Ворник В. В. Племенное разведение и выращивание собак служебных пород: научно-практическое пособие / [Ворник Владимир Васильевич, Моисеенко Владимир Григорьевич, Волков Сергей Евгеньевич]; под редакцией И. А. Рачковского; Государственное учреждение образования «Институт пограничной службы Республики Беларусь». — Мінск: Право и экономика, 2011. — 191 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-552-009-3.

Гарден, Д. Все, что вы хотели знать о кошках, но боялись спросить / Пушок и Шалопай [при помощи Джо Гарден и Джанет Гинзбург; перевод с английского Н. А. Кудашевой]; рисунки Эмили Флейк. — Москва: АСТ: Астрель, 2011. — 314 с. — 3000 экз. — ISBN 978-5-17-076129-6 (АСТ). — ISBN 978-5-271-39605-2 (Астрель). — ISBN 978-985-18-0721-1 (Харвест) (в пер.).

Костюкевич, С. А. Технологии и технические средства производства продукции животноводства: учебно-методический комплекс для студентов высших учебных заведений, обучающихся по агроэнергетическим специальностям / С. А. Костюкевич, В. А. Люндышев; Министерство сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь, Белорусский государственный аграрный технический университет, Кафедра технологии и механизации животноводства. — Мінск: БГАТУ, 2011. — 100 с. — 150 экз. — ISBN 978-985-519-440-9.

Охрана труда в животноводстве: учебное пособие для студентов учреждений высшего образования по специальностям «Зоотехния», «Ветеринарная медицина», «Промышленное рыболовство» / М. Ф. Садовский [и др.]. — Мінск: ИВЦ Минфина, 2011. — 351 с. — 1400 экз. — ISBN 978-985-6993-52-0 (в пер.).

Программа кормления высокопродуктивных коров (5000–10000 кг молока) в Республике Беларусь / РУП «Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству»; [разработчики: Н. А. Попков и др.]. — Мінск: Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству, 2011. — 92 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-6895-09-1.

Рекомендации по сокращению расхода энергии на создание оптимального микроклимата в цехе содержания холостых и супоросных свиноматок / Национальная академия наук Беларуси, Республиканское унитарное предприятие «Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству»; [разработаны Ходосовским Д. Н.]. — Жодино: Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству, 2010. — 35 с. — 50 экз.

Ходосовский, Д. Н. Ресурсосберегающие технологии содержания свиней как основа получения конкурентоспособной свинины: монография / Д. Н. Ходосовский; Республиканское унитарное предприятие «Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству». — Жодино: НПЦ НАН Беларуси по животноводству, 2011. — 305 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-6895-08-4 (в пер.).

Палыванне. Рыбная гаспадарка. Рыбалоўства Палыванне

Большая книга русской охоты и рыбалки / [Виноградов А. Н. и др.]. — Мінск: Харвест, 2012. — 319 с. — 3000 экз. — ISBN 978-985-16-9736-2 (в пер.).

Рыбалоўства. Рыбаводства

Вопросы рыбного хозяйства Беларуси — Belarus fish industry problems: сборник научных трудов / Республиканское дочернее унитарное предприятие «Институт рыбного хозяйства» Республиканского унитарного предприятия «Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству». — Мінск, 1957 — ISSN 2218-7456.

Вып. 27 / [редколлегия: В. Г. Костоусов (отв. редактор) и др.]. — 2011. — 210 с. — Часть текста параллельно на русском и английском языках. — 100 экз.

Повышение эффективности выращивания карпа: монография / В. Ф. Радчиков [и др.]; Республиканское унитарное предприятие «Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству», Республиканское унитарное предприятие «Институт рыбного хозяйства». — Жодино: Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по животноводству, 2010. — 102 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-6895-05-3.

Хатняя гаспадарка. Дамаводства. Камунальна-бытавая гаспадарка

Бучкина, Л. И. Домашнее консервирование / Л. И. Бучкина. — Изд. 4-е, переработанное и дополненное. — Мінск: Красико-Принт, 2012. — 126 с. — 5100 экз. — ISBN 978-985-405-657-9.

Вкусная еда / [составитель Л. С. Авдева]. — Мінск: Авдеева Л. С., 2011. — 96 с. — 5100 экз. — ISBN 978-985-6899-31-0.

Ермаков, Д. И. 365 блюд к праздникам и на каждый день / [Ермакович Дарья Ивановна]. — Мінск: Харвест, 2011. — 207 с. — 3000 экз. — ISBN 978-985-18-0263-6 (в пер.).

Картошка. Любимые рецепты / [составитель Н. П. Воробей]. — Мінск: Траско, 2011. — 16 с. — 6100 экз. — ISBN 978-985-6980-53-7.

Огурцы и помидоры. Заготовки и рецепты / [составитель Н. П. Воробей]. — Мінск: Траско, 2011. — 16 с. — 6100 экз. — ISBN 978-985-6980-50-6.

Смачна есці: энциклопедия белорусской кухни / [составители: Н. П. Познякевич, Е. И. Яроцкая]. — Мінск: Беларуская Энцыклапедыя, 2011. — 415 с. — 2500 экз. — ISBN 978-985-11-0579-9 (в пер.).

Кіраванне прадпрыемствамі. Арганізацыя вытворчасці, гандлю і транспарту

Индустрия строительства 2012: каталог / [составители: Барсукова Ю. В. и др.]. — Мінск: Минсктиппроект, 2011. — 191 с. — 10000 экз. (1-й з-д 1–550). — ISBN 978-985-7031-03-0.

Информационные технологии сетей телекоммуникаций: конспект лекций для студентов специальности 2-45 01 03 — Сети телекоммуникаций: в 2 ч. / Министерство связи и информатизации Республики Беларусь, Высший государственный колледж связи, Витебский филиал, Кафедра программного обеспечения сетей телекоммуникаций; [составитель Т. С. Роговая]. — Мінск: ВГКС, 2011. — ISBN 978-985-7002-13-9.

Ч. 2: Технологии WWW. — 2011. — 102 с. — 50 экз. — ISBN 978-985-7002-26-9.

Контакт! Брест, 2012: телефонный справочник / [составители: Акулова Г. и др.]. — 5-е изд. — Мінск: Белфакта Медиа, 2011. — 279 с. — 8000 экз. — ISBN 978-985-6463-87-0. — ISBN 978-985-6463-72-6 (ошибоч.).

Контакт! Гродно, 2012: телефонный справочник / [составители: Акулова Г. и др.; фото: Дыбовский А. Л., Исаченко М. Н.]. — 8-е изд. — Мінск: Белфакта Медиа, 2011. — 301 с. — 10000 экз. — ISBN 978-985-6463-89-4.

Паліграфічная прамысловасць. Выдавецкая справа. Кніжны гандаль Колесников, В. Л. Системный анализ производственных процессов в полиграфии: учебное пособие для студентов учреждений высшего образования по специальности «Информационные системы и технологии (издательско-полиграфический комплекс)» / В. Л. Колесников; Белорусский государственный технологический университет. — Мінск: БГТУ, 2011. — 351 с. — 250 экз. — ISBN 978-985-530-095-4 (в пер.).

Потокская, А. С. Товароведение книги: пособие для учащихся учреждений, реализующих образовательные программы среднего специального образования по специальности «Коммерческая деятельность (товароведение)» и профессионально-технического образования по специальности «Торговое дело» / А. С. Потокская. — Мінск: МПТК полиграфии, 2011. — 238 с. — 400 экз. — ISBN 978-985-6712-42-8 (в пер.).

Транспарт. Арганізацыя і кіраванне рухам

Михальченко, А. А. Основы теории транспортных систем: учебно-методическое пособие по выполнению контрольных и расчетно-графических работ / А. А. Михальченко, Б. Б. Парфенов; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный университет транспорта, Кафедра «Общественные проблемы». — Гомель: БГУТ, 2011. — 60 с. — 300 экз. — ISBN 978-985-468-957-9.

Дарожны (бязрэйкавы) транспарт

Координированное управление дорожным движением / [Ю. А. Врубель и др.]. — Мінск: БНТУ, 2011. — 228 с. — 110 экз. — ISBN 978-985-525-832-3.

Сушко, А. А. Правила дорожного движения Республики Беларусь с подробными разъяснениями и комментариями: согласовано с УГАИ МВД Республики Беларусь / А. А. Сушко, М. М. Сосно, В. Г. Пикульский. — Мінск: Харвест, 2011. — 304 с. — 3000 экз. — ISBN 978-985-18-0299-5.

Рэйкавы транспарт. Чыгуначны рух

Головнич, А. К. Объекты железнодорожных станций на цифровых масштабных планах / А. К. Головнич; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный университет транспорта. — Гомель: БГУТ, 2011. — 339 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-468-874-9 (в пер.).

Бухгалтэрыя. Бухгалтарскі ўлік

Бухгалтерский управленческий учет в АПК: учебное пособие для студентов высших учебных заведений по специальности «Бухгалтерский учет, анализ и аудит» / [А. П. Михалевич и др.]; под редакцией А. П. Михалевича. — Мінск: БГЭУ, 2012. — 382 с. — 1000 экз. — ISBN 978-985-484-777-1 (в пер.).

Кожарский, В. В. Финансовая отчетность для руководителей и начинающих специалистов: практическое пособие / В. В. Кожарский, Н. В. Кожарская. — Мінск: Белтаможсервис, 2011. — 199 с. — 200 экз. — ISBN 978-985-6667-93-3.

Кравченко, Н. В. Теоретические основы организации бухгалтерского учета: учебно-методическое пособие для самостоятельного изучения тем курса: [для студентов] / Н. В. Кравченко; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный университет транспорта, Кафедра «Бухгалтерский учет, анализ и аудит». — Гомель: БГУТ, 2011. — 46 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-468-958-6.

Основные средства: Нормативные сроки службы. — Мінск: Информпресс,

2012. — 131 с. — 300 экз. — ISBN 978-985-510-165-0.

Пашковская, Л. В. Управленческий учет: учебно-методическое пособие: для слушателей системы повышения квалификации / Л. В. Пашковская; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный экономический университет. — Мінск: БГЭУ, 2011. — 137 с. — 300 экз. — ISBN 978-985-484-794-8.

Сушкевич, А. Н. Бухгалтерский учет и налогообложение: [пособие для слушателей курсов подготовки и повышения квалификации] / А. Н. Сушкевич, В. Н. Сушкевич, О. М. Шурок; Унитарное предприятие «Профессиональный бухгалтер». — Мінск, 2011. — 290 с. — 200 экз.

Арганізацыя вытворчасці. Кіраванне. Эканоміка прадпрыемстваў

Адаменкова, С. И. Анализ производственно-финансовой деятельности предприятия: учебно-методическое пособие: [для студентов] / С. И. Адаменкова, О. С. Евменчик. — Мінск: Элайда, 2012. — 338 с. — 500 экз. — ISBN 978-985-7019-03-8.

Володько, О. В. Экономика организации: учебное пособие для студентов высших учебных заведений по специальностям «Финансы и кредит», «Бухгалтерский учет, анализ и аудит», «Маркетинг» / О. В. Володько, Р. Н. Грабар, Т. В. Зглюй; под редакцией О. В. Володько; Национальный банк Республики Беларусь, Полесский государственный университет. — Пінск: ПолесГУ, 2011. — 358 с. — 245 экз. — ISBN 978-985-516-128-9.

20 лет группе компаний М8 / Корпорация материалов, технологий и оборудования. — Мінск, 2011. — 25 с. — 321 экз.

Карпилович, Ю. В. Организация производства: учебно-методический комплекс: [для студентов] / Ю. В. Карпилович, Е. А. Зубелик, Н. В. Шинкевич; [Частное учреждение образования «Минский институт управления». — 2-е изд. — Мінск: МИУ, 2011. — 162 с. — 300 экз. — ISBN 978-985-490-784-0.

Леончикова, В. С. Антикризисное управление: учебно-методическое пособие: для слушателей системы переподготовки и повышения квалификации / В. С. Леончикова; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский государственный экономический университет. — Мінск: БГЭУ, 2011. — 166 с. — 310 экз. — ISBN 978-985-484-806-8.

Проектирование предприятий отрасли и системы автоматизированного проектирования: учебно-методическое пособие для студентов специальности 1 — 49 01 01 Технология хранения и переработки пищевых растительного сырья специализации 1 — 49 01 01 03 Технология консервирования / Министерство образования Республики Беларусь, Могилевский государственный университет продовольствия, Кафедра технологии пищевых продуктов; [составители: М. Л. Зенькова, Л. П. Доброскок]. — Могилев: МГГУП, 2011. — 111 с. — 55 экз. — ISBN 978-985-6979-25-8.

Хімічная тэхналогія. Хімічная прамысловасць

Мочальник, И. А. Основы технологии и продукция химической промышленности: учебное пособие по курсу «Производственные технологии и товароведение»: [для студентов] / И. А. Мочальник. — Мінск: Мисанта, 2012. — 175 с. — 300 экз. — ISBN 978-985-6989-06-6. — ISBN 978-985-6719-86-1 (ошибоч.).

Харчовая прамысловасць

Иновационные технологии в пищевой промышленности: материалы X Международной научно-практической конференции, (Минск, 5–6 октября 2011 г.): в 2 ч. / [редколлегия: В. Г. Гусак (гл. редактор) и др.]. — Мінск: Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси по продовольствию, 2011. — 100 экз.

Ч. 1. — 319 с.
Ч. 2. — 310 с.

Прамысловая мікрабіялогія. Прамысловая мікалогія

Сообщение о достигнутом прогрессе, 2009–2010 гг.: ОАО «Пивзавод Оливария», Carlsberg Group. — Мінск, 2011. — 19 с. — 100 экз.

Харчовая прамысловасць у цэлым

Новые технологии в пищевой промышленности / [З. В. Ловкис и др.; под общей редакцией З. В. Ловкиса]; Национальная академия наук Беларуси, РУП «Научно-практический центр НАН Беларуси по продовольствию». — Мінск: НПЦ НАН Беларуси по механизации сельского хозяйства, 2011. — 141 с. — 200 экз.

Шкляная і керамічная прамысловасць. Вытворчасць вязжучых

Проблемы современного бетона и железобетона: материалы III Международного симпозиума (Минск, 9–11 ноября 2011 г.): в 2 т. / Министерство архитектуры и строительства Республики Беларусь, Научно-исследовательское республиканское унитарное предприятие по строительству «Институт БелНИИС»; [редколлегия: председатель: Марковский М. Ф. и др.]. — Мінск: Минсктиппроект, 2011. — 250 экз. — ISBN 978-985-6735-95-3.

Т. 1: Бетонные и железобетонные конструкции. — 2011. — 571 с. — ISBN 978-985-6735-93-9.

Т. 2: Технология бетона. — 533 с. — ISBN 978-985-6735-94-6.

Металургія

Богданович, С. А. Товароведческое исследование изделий из драгоценных металлов: методические рекомендации / [С. А. Богданович, Л. Л. Богданович, В. В. Михавич; Госу-

дарственное учреждение «Центр судебных экспертиз и криминалистики Министерства юстиции Республики Беларусь». — Мінск: Право и экономика, 2011. — 141 с. — 60 экз. — ISBN 978-985-552-016-1.

Металургія: республиканский межведомственный сборник научных трудов / Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский национальный технический университет. — Мінск: БНТУ, 1970 — ISSN 0369-2450.

Вып. 33: в 2 ч, ч. 1 / [редколлегия: В. И. Тимошпольский (гл. редактор) и др.]. — 219 с.

Вып. 33: в 2 ч, ч. 2 / [редколлегия: В. И. Тимошпольский (гл. редактор) и др.].

Розныя галіны прамысловасці і рамёствы. Дакладная механіка Дрэвапрацоўчая прамысловасць

Пастушени, В. И. Складские работы на лесопильных предприятиях: учебно-методическое пособие для студентов учреждений высшего образования по специальностям 1-46 01 02 «Технология деревообрабатывающих производств», 1-08 01 01 «Профессиональное обучение» (по направлениям, направлению специальности 1-08 01 01-04 «Профессиональное обучение (деревообработка)», 1-36 05 01 «Машины и оборудование лесного комплекса» специализации 1-36 05 01 03 «Машины и оборудование деревообрабатывающей промышленности», 1-43 01 06 «Энергоэффективные технологии и энергетический менеджмент» специализации 1-43 01 06 05 «Энергоэффективные технологии в лесном хозяйстве» / В. И. Пастушени; Белорусский государственный технологический университет. — Мінск: БГТУ, 2011. — 147 с. — 200 экз. — ISBN 978-985-530-130-2.

Цэлюлозна-папяровая прамысловасць

Черная, Н. В. Технология сульфитной и сульфатной целлюлозы: учебно-методическое пособие для студентов учреждений высшего образования по специальности 1-48 01 05 «Химическая технология переработки древесины» специализации 1-48 01 05 04 «Технология целлюлозно-бумажных производств» / Н. В. Черная, Н. В. Жолнерович, П. А. Чубис; Белорусский государственный технологический университет. — Мінск: БГТУ, 2011. — 188 с. — 100 экз. — ISBN 978-985-530-110-4.

Размнажальныя і друкарскія машыны і абсталяванне

Полиграфические машины, автоматы и поточные линии: курс лекций для студентов специальностей 1-40 01 02-03 «Информационные системы и технологии (издательско-полиграфический комплекс)», 1-47 01 02 «Технология полиграфических производств» / Белорусский государственный технологический университет; [составитель Д. А. Анкуда; научный редактор В. С. Юденков]. — Мінск: БГТУ, 2012. — 279 с. — 200 экз. — ISBN 978-985-530-115-9.

Мэблевая прамысловасць

Кривенок, О. В. Конструирование элементов интерьера. Мебель в интерьере и экстерьер: методические рекомендации для студентов специальности 1-19 01 01-02 «Дизайн (предметно-пространственной среды)» / О. В. Кривенок. — Мінск: Современное знание, 2011. — 107 с. — 70 экз. — ISBN 978-985-6974-29-1.

Будаўніцтва. Будаўнічыя матэрыялы

ОАО «Строительный трест № 20»: 50 лет. — Мінск, 2012. — 18 с. — 500 экз.

Сборник индексов изменения стоимости ремонтно-строительных работ и информации об отпускных ценах на материалы и изделия / Министерство архитектуры и строительства Республики Беларусь, Республиканское унитарное предприятие «Республиканский научно-технический центр по ценообразованию в строительстве». — Мінск: РНТЦ, 2011.

Вып. 12: Декабрь. — 2011. — 217 с. — 1274 экз.

Сборник индексов изменения стоимости, цен и тарифов в строительстве по регионам и в среднем по Республике Беларусь / Министерство архитектуры и строительства Республики Беларусь, Республиканское унитарное предприятие «Республиканский научно-технический центр по ценообразованию в строительстве». — Мінск: РНТЦ, 2011.

Вып. 12: Декабрь, кн. 1. — 2011. — 431 с. — 2191 экз.

Вып. 1

Мастак і кніга

У прадчуванні новага

На рахунку мастачкі Алены Вашчанкі выданні, якія вокамгненна разлятаюцца з прылаўкаў кнігарань. За мінулыя два гады ўбачыла свет больш як дзесяць кніг з яе ўдзелам — “За мостом моего детства”, дзе яна выступіла ў якасці дызайнера, альбомы “Слуцк. Путешествие во времени”, “Рарытэты Нацыянальнага гістарычнага музея Рэспублікі Беларусь”, кнігі гістарычнай серыі “Святло мінуўшчыны” такіх аўтараў, як Алег Ждан, Леанід Дайнека, Анатоль Бутэвіч.

Усе гэтыя выданні ўбачылі свет у РВУ “Літаратура і Мастацтва”, з якім А. Вашчанка супрацоўнічае з 2010 г.

Вольга ПАЎЛЮЧЭНКА

— Алена Фёдараўна, раскажыце пра супрацоўніцтва з рэдакцыйна-выдавецкай установай.

— З “Літаратурай і Мастацтвам” працую з вялікім задавальненнем. Не бярэцца за кнігу, калі рукапіс не натхняе. Напрыклад, возьмем альбом “Слуцк. Путешествие во времени”. Тут каларыт быў зададзены фотаздымкамі пачатку стагоддзя, на кожным — водгук часу. Выдатны матэрыял, які мяне зацікавіў не толькі як мастака, але і як чытача.

Сярод іншых была прапанова аформіць гістарычную серыю “Святло мінуўшчыны”. Гісторыя вабіць і натхняе, але адчуваеш адказнасць, пэўнае хваляванне. Працуючы, хочацца дакладна дакапацца да сутнасці, адшукаць дэталі пэўнай эпохі.

Напружанай і адначасова прыемнай была праца над альбомам “Рарытэты Нацыянальнага гістарычнага музея Рэспублікі Беларусь”. Задача была ў вельмі абмежаваны час зрабіць дастойны альбом “з нуля”. Фатаграфы Канстанцін Дробаў і Валерыі Сіبرىкаў здымалі музейныя рэліквіі, па частках скідавалі матэрыял на апрацоўку. Было зроблена каля трохсот якасных здымкаў, а фармат выдання дыктаваў адабраць не больш як дзевяноста і знайсці кожнаму сваё месца, каб не парушалася гармонія агульнага строю альбома.

кі з выдатнымі ілюстрацыямі, адчуваць пах друкарскай фарбы. Кнігу ўспрымаю як асобны арт-аб’ект, што ўражвае сваёй структурнай цэласнасцю, крэатыўным дызайнам. Першае знаёмства з кніжкай адбываецца праз малюнкi. У студэнцкія гады больш прываблівала дзіцячая літаратура як аб’ект для працы. Маляваць для дзяцей, з аднаго боку, больш адказна, з другога — менш; здаецца, больш свабоды ў фантазіі сюжэтнага і каларытнага вырашэння. Тэма дыплама “Беларускія народныя калыханкі” дазволіла мне выконваць праект з асалодай і ўнутранай згодай.

— А што адбывалася “за мостам” вашага дзяцінства?

— У дзяцінстве, калі падабалася кніга, я проста брала аловак і старанна перамалявала тэмы вобразы. Не пад капірку — кнігу шкадавала. Выпадкова ці не, трапілася неяк аб’ява ў газеце “Зорька”, што ідзе набор у рэспубліканскую мастацкую школу. Цяжка было ва ўзросце адзінаццаці гадоў прыняць рашэнне. Маці хвалявалася ў час экзаменаў больш за мяне. Калі прыйшоў ліст, што я залічана ў школу-інтэрнат імя Ахрэмычыка, я адчула і радасць, і сумненні адначасова. Але паехала насустрач лёсу... і не шкадую. Школьныя гады — асобная, насычаная падзеямі і ўражаннямі частка жыцця. Вельмі цёплыя ўспаміны.

З настаўнікамі пашчасціла, яны раскрылі сэнс такіх прафесійных паняццяў, як

Вокладка кнігі.

— Люблю пачатак работы, прадчуванне нечага новага. Добра, калі ёсць час няспешна знаёміцца з матэрыялам, знайсці дадатковы. Далей — рабочы працэс: і чым больш працуеш, тым больш візуальных рашэнняў, а трэба пакінуць адзінае. Бывае цяжка паставіць кропку. Часта гэта абумоўлена тэрмінамі. А іншым разам адчуваеш: усё, ты інакш не бачыш.

У выніку пакідаю два-тры варыянты, якія найбольш падабаюцца. Нясу іх на суд выдаўца. Канечне, абумоўліваю, што мне больш пасуе, але з логікай выдаўцоў таксама лічуся. А яны — з маёй. Часта друкуецца менавіта той варыянт, які я лепей адчуваю.

Наступны этап прыемны — завяршачы — прывядзенне ўсяго макета ў стан гадоўнасці да друку і, нарэшце, адчуванне задавальнення. Хаця шмат залежыць ад якасці друку, таму да першага сігналазнага экзэмпляра супакою няма.

Перад чарговым заказам, лічу, павінен быць перапынак. Каб ізноў узнікла адчуванне сустрэчы з нечым новым. Брацца за працу ў стомленасці нельга — не прынясе радасці. Ды і шмат іншых спраў, якія чакаюць майго ўдзелу.

— Чыё яшчэ меркаванне для вас істотнае?

— Першы “мастацкі савет” адбываецца дома, меркаванне розных пакаленняў мастакоў не будзе лішнім. Калі думкі супадаюць — асабліва прыемна.

— Абедзве дачушкі пайшлі па вашых слядах.

— Так. Старэйшая, ужо дыпламаваны дызайнер, працуе і сама іншы раз можа даць карысную параду. У малодшай усё наперадзе. А пакуль не выпускае алоўка з рук у любую вольную хвіліну.

— У сям’і славуных мастакоў наколькі яны самастойныя ў сваёй творчасці?

— Што датычыць творчага працэсу — абсалютна. Іншы раз бачым іх працы толькі на прагядах. Бацькі — гэта бацькі, а педагог — самы важны аўтарытэт падчас навучання. Можам толькі раз-пораз даваць парады.

Калі дзеці развіваюцца ў тым жа кірунку — перажываеш ізноў свае студэнцкія гады, аналізуеш, параўноўваеш, хвалюешся і трошкі зайздросціш.

— Чаго вам больш за ўсё не хапае?

— Вольнага часу для творчага пошуку... і не толькі. На жаль, з гадамі час б’яжыць хутчэй, і шкада, што ў сутках усяго 24 гадзіны.

Пад вокладкай

Юзефа ВОЎК

Муравейка, І. А. Чыё рукі прыгажэйшыя? / Іван Муравейка; маст. Марыя Лось. — Мінск: Літаратура і Мастацтва, 2012. — 88 с.

Як абудзіць у дзяцей цікаўнасць, кемлівасць, назіральнасць, любоў да прыроды? Што можа стаць добрым сродкам, які дапамог бы ў працэсе фарміравання станоўчых якасцей асобы? Усяму гэтаму спрыяе прыклад настаўнікаў, бацькоў, старэйшых, а таксама кнігі, падбраныя ў адпаведнасці з узростам. Думаю, новы зборнік вершаў, казак і апавяданняў Івана Муравейкі — выданне менавіта такога кшталту. У яго ўвайшлі творы вядомага аўтара, напісаныя цягам апошніх год. А цудоўныя малюнкi Марысі Лось узмацняюць пазітыўнае ўздзеянне.

Жыццё і творчасць Анатоля Іверса / уклад. і каммент. С. Чыгрына. — Мінск: Кнігазбор, 2012. — 208 с.

Яго вершы чытаў і даваў творчыя парады Гальяш Леўчык, яму прысвяцілі свае творы Алена Рудцкая, Алег Лойка, іншыя знамяціны аўтары — ураджэнцы Гарадзеншчыны. Ён выдаў некалькі паэтычных зборнікаў, стаў адным з самых яркіх паэтаў-слонімаў. Пра жыццё і творчасць Івана Міско, больш вядомага пад псеўданімам Анатоля Іверса, можна даведацца з новай кнігі, укладальнікам якой стаў Сяргей Чыгрын. У выданне ўвайшлі ўспаміны, рэцэнзіі, прысвячэнні, лісты, фотаздымкі.

Новосельский, В. В. История Великого княжества Литовского от рождения до Люблинской унии (1237 — 1569): Великий князь Гедимин / В. В. Новосельский. — Минск: Элайда, 2012. — 216 с.

Гэта выданне — частка аб’ёмнай работы, прысвечанай гісторыі Вялікага Княства Літоўскага. Пілотная кніга серыі распавядала пра Міндоўга, першага князя ВКЛ. Чарговая прысвечана асобе Гедыміна, аднаго з самых яркіх дзяржаўных і ваенных лідараў сярэднявечнай Еўропы першай паловы XIV стагоддзя. Гедымін з максімальнай выгадай выкарыстоўваў у інтарэсах сваёй краіны спрыяльныя знешнепалітычныя фактары. Яго заслуга ў тым, што ён дасягнуў новага ўзроўню ўзаемаадносін з суседзямі, перш за ўсё Каралеўствам Польскім і Паўночна-Усходняй Руссю. Вялікі князь знайшоў кампраміс нават з манголамі, якія не толькі больш не турбавалі літоўска-беларускую дзяржаву набегамі, але і дапамагалі ў вайне супраць Тэўтонскага ордэна.

Соломатина, Т. Двойное дыхание / Татьяна Соломатина. — Москва: АСТ: Астрель, 2011. — 445 с.

Кнігі Таццяны Саламатаінай даўно атрымалі прызнанне і любоў чытачоў. Яны напісаныя ярка і нечакана, у іх распавядаюцца захвальныя гісторыі, якія не пакідаюць раўнадушнымі. Новы зборнік прозы знакамітай пісьменніцы склалі ўжо вядомы раман “Прыёмный покой”, а таксама апавяданні. Некаторыя з іх публікуюцца ўпершыню.

Водгукі дасылайце на электронны адрас аўтара: himarina@tut.by

Кнігі для агляду прадстаўлены магазінам “Кніжны салон”. Тэл.: 385-60-89.

Здымак, выкарыстаны для форзаца кнігі “За мостом моего детства”.

Амаль кожны новы заказ прыносіць адкрыцці.

Цікава было працаваць над кнігай “За мостом моего детства”. Фотаздымкі з сямейных архіваў вядомых беларускіх літаратараў задалі агульны цёплы настрой — і праект выклікаў адпаведную эмоцыю. У кожнага з нас свае ўспаміны пра дзяцінства, але заўжды можна знайсці і нешта агульнае. Прыгадала здымак дачкі на арэлях, зроблены падчас нашых сямейных вандровак. Мне падалося — добры сімвал. Многія з нас і цяпер не супраць адчуць гэты палёт у дзяцінства.

У нашай сям’і вандроўкі па Беларусі — неад’емная частка жыцця. Мяне вабяць паездкі перш за ўсё магчымасцю знайсці цікавыя фотасюжэты, і, канечне, чакаеш новых уражанняў, цікавых сустрэч.

— Калі пачалася для вас работа з кнігай?

— Яшчэ падчас вучобы на аддзяленні графікі. Мяне заўсёды вабіла кніга ў прынцыпе: падабалася гартаць старон-

Візітка:

Алена Вашчанка нарадзілася 14 мая 1962 года ў Віцебску. Пасля заканчэння Рэспубліканскай школы-інтэрната па музыцы і выяўленчаму мастацтву працягвала вучыцца на кафедры графікі Беларускага дзяржаўнага тэатральна-мастацкага інстытута. Абараніла дыплом у 1986 годзе. Яшчэ ў час вучобы брала ўдзел у рэспубліканскіх выстаўках, друкавалася ў часопісах. Супрацоўнічала з беларускімі выдавецтвамі “Юнацтва”, “Мастацкая літаратура”. Працуе ў галіне выдавецкай дзейнасці. З 1994 года — загадчыкам

аддзела мастацкага афармлення часопіса “Беларусь”. Далей — мастацкім рэдактарам аддзела па падрыхтоўцы выданняў да друку ВВ РУП “Дом прэсы” (2004 — 2010). За дызайн фотанавелы “Маленькі плацдарм Вялікай Перамогі” (часопіс “Беларусь” № 1, 2004) Беларускім саюзам журналістаў прысуджана званне лаўрэата прэміі БСЖ. Падчас працы ў рэдакцыі часопіса “Беларусь” Алена Вашчанка захавілася мастацкім фота. Пейзажы і макра-сюжэты, знятыя ёю, не адзін год упрыгожвалі старонкі часопісаў “Беларусь” і “Родная прырода”. Альбомы “Слуцк. Путешествие во времени” і “Рарытэты Нацыянальнага гістарычнага музея Рэспублікі Беларусь” былі адзначаны дыпламамі I ступені як лепшыя выданні года на рэспубліканскім конкурсе “Мастацтва кнігі-2012”.

кампазіцыя, перспектыва, нацюрморт і г.д.; увогуле, далучылі да чаруючага света мастацтва, не толькі выяўленчага. Малюнак у зборнік вершаў Эдзі Агняцэв быў першым заданнем па ілюстрацыі і хрышчэннем мяне як мастака кнігі.

— Калі зазірнуць у вашу творчую майстэрню, з чаго пачынаецца ўвасабленне праекта?

Таямнічая статуэтка

Апавяданне

даць вам сілу, грошы, уладу, знакамітасць. Дзіяна без памяці будзе хахаць вас.

— Думаець, я паверу вашым казкам?!

— Усе казкі, спадар былы студэнт, маюць пад сабой рэальны грунт. Ды не пра тое гаворка. Я, у прынцыпе, проста чалавек, але з неймаверна вялікімі магчымасцямі. І я магу вам дапамагчы.

— Праўда? — паддаўся спакусе заварожаны Ягор. — І як жа, якім чынам?

— Ды лёгка. — Мужчына завёў правую руку за спіну, а праз момант працягнуў яе ашаломленаму Ягору. На далоні ў незнаёмага стаяла невялікая алавая статуэтка. — Вазьміце, не бойцеся.

Ягор асцярожна ўзяў, прыгледзеўся. На яго пазіраў цямнянымі, загадкавымі вачыма маленькі дракон.

— Падабаецца? — працягваў незнаёмы, і Ягор міжволі кінуў. — Абыходзіцца з ім зусім лёгка. Калі вы хочаце, каб збылося жаданне, трэба роўна апоўначы паставіць каля дракона тры свечкі, сесці перад ім і загадаць сваё жаданне ў думках або ўголос. Вось і ўсё. Толькі памятайце: дракона нельга нікому ні дарыць, ні прадаваць.

— Але чаму вы дорыце яго мне?

— Мне падабаецца дапамагаць людзям. Не ўсім, а толькі слабым, пакрыўджаным, няўпэўненым.

— А як і дзе вас можна знайсці? — дарэшты ўражаны, запытаўся Ягор.

— Ды я часта бываю тут па вечарах. — Мужчына падняўся. — Мне час ісці. Да сустрэчы.

Дома Ягор, стомлены і збіты з панталыку дзіўнай сустрэчай, не наважыўся выняць дракона з кішэні пінжакі і толькі намацаваў яго рукою, адчуваў прыемнае цяпло, што сыходзіла ад статуэткі. Дый было ўжо цёмна, яго адольваў сон. Ягор скінуў пінжак і паваліўся на канапу.

Свяціла ваўсю вераснёўскае сонца, калі ён прачнуўся. Падышоў да акна, прыжмурыўся — і тут жа прыгадаў учарашнюю прыгоду. Нябярэжная, загадкавы незнаёмы, статуэтка... Гэта быў сон? Паўна ж! Рэальнасць не можа быць такой неверагоднай. Аднак палётка, з якою падумаў, змянілася разгубленасцю, як толькі Ягор адварнуўся ад акна. Позірк упаў на пінжак, што вісеў на спінце крэсла. Ён узяў яго, засунуў руку ў кішэню. Пальцы натыкнуліся на невялікі гладкі прадмет. Сэрца яго замерла, ён павольна выцягнуў статуэтку і паставіў на стол.

Увесь гэты дзень не выходзілі з галавы словы незнаёмага. А што, калі ён сказаў праўду і перад Ягорам адкрыюцца бязмежныя магчымасці? Загадаў любое жаданне — і яго збудзецца! Галава ішла кругам ад самай захапляльнай прыгоды ў ягоным жыцці. Жыцці пустым і нудным... У ванным пакоі ён паглядзеўся ў люстэрка: худы, бляклы твар. Нічога. Калі Люцыян не зманіў, можна будзе папрасіць у дракона ўнушальны выгляд і не горшую, чым у культурыстаў, мускулатуру.

А і праўда, што ён загадае найперш? Пра гэта Ягор думаў, калі мыўся ў ванне, калі снедаў, калі хадзіў у краму па свечкі і нават калі надвячоркам неўпапад адказаваў на пытанні бацькі. "Ты ўрэшце падшукаеш пастаянную работу? Або хоць кніжкі чытай. Ці ўжо і думаць забыў, каб аднавіць вучобу ва ўніверсітэце?" Ягор толькі ківаў ці няўпэўнена вымаўляў "так", адзін жа раз адказаў Люцыянавай фразою "змяніць можна ўсё", чым збянтэжыў бацьку і змусіў махнуць на сына рукою.

Дык што ж папрасіць у дракона сёння? Люцыян папярэджаў: за адзін раз можна загадаць толькі адно жаданне. Загадаць на грошы? На ўнушальную знешнасць? На ўзнаўленне ва ўніверсітэце?.. Дзіяна! Спачатку ён папросіць у дракона яе. Каб пакахала ўсёй душой. Так, менавіта так. Спачатку — Дзіяна, усё астатняе — потым.

Пасля вячэры Ягор бавіў марудлівы час. Паглядзеў тэлевізар, пагартаў прынесеную бацькам газету, пасля ўзяў кніжку, што першаю трапіла пад руку. "Сергей Есенин. Поэмы". Разгарнуў наўздагад: "Чёрный человек на кровать ко мне садится... Чёрный человек водит пальцем по мерзкой книге..." Яго ахапіў неспакой. Ах, Сяргей Аляксандравіч, што вы мелі на ўвазе?! Ягор трасянуў галавою, спрабуючы прагнаць трывожны прадчуванні, і загарнуў кніжку. Паспрабаваў заснуць, адкінуўшы галаву на спінку канапы. Скрозь дрымоту бачыў твар Люцыяна.

Тым часам на горад апусцілася ноч. Калі Ягор прахапіўся, гадзіннік на сцяне паказваў 23.50. Пара. Ён падняўся з канапы, шпурнуў на яе ясенінскі томік, падышоў да стала. Паставіў на сярэдзіну статуэтку дракона, абапал і за ім свечкі, прысеў на крэсла насупраць. Паглядзеў на гадзіннік: за хвіліну поўнач. Патушыў святло і запаліў свечкі. Водсвет ад іх заскакаў язычкамі на паверхні невялікага круглага люстэрка, што стаяла збоку. Ягор адсунуў яго далей.

Яны пранізвалі адзін аднаго позіркамі — чалавек і дракон. Ягору здалася, што драконныя вочы ажылі, іх бляск пранікаў у душу

яму. "Хачу, каб..." — дрогкім голасам пачаў Ягор, але не вытрымаў напружання, і яго позірк таксама таргануўся. Краем вока Ягор зірнуў на люстэрка. Там адлюстравалася фігура Люцыяна. У руках — старадаўняя кніга з іерогліфамі на вокладцы. Люцыянаў твар наблізіўся, і на губах яго загуляла злавесная ўсмешка. А вочы! Такія ж, як вочы дракона Дракон, Люцыян, Чорны чалавек... Сэрца сціснула ледзяная рука жаху.

— Не! — бязгучна ўсклікнуў Ягор. Намаганнем волі глыбока ўздыхнуў і, з сілаю выдыхнуўшы, задзьмуў свечкі. Ужо ў змроку змахнуў са стала дракона. Статуэтка з жудасным грукатам упала на падлогу — і Ягор праваліўся ў бяспамяцтва.

У непрытомнасці, гарачы і трызнены праляжаў ён амаль да сыходу гэтага дня. Адзіны пробліск свядомасці быў у прыезд доктара, які аглядзеў яго і зрабіў укол. Яшчэ Ягор запомніў, як яго ўхутвала ў мяккую коўдру маці, пасля чаго ён спаў ужо спакойным сном.

Маці сядзела на канапе ў яго нагах і цяпер, калі ён ачуўся.

— Усё добра, мама, — сказаў Ягор. — Ідзі прыгатай што паесці, а мне хочацца пабыць на вуліцы, развеецца. Не забавулося, не турбуйся.

Калі маці выйшла, Ягор апрагнуўся, падняў з-пад стала статуэтку і паклаў у кішэню. На дварэ прагна ўдыхаў свежае паветра. Затым рушыў на аўтобусны прыпынак.

Вось і тое месца, дзе ён сустрэўся з Люцыянам. Сустрэча... А ці была яна, тая сустрэча? Лухта! Сон! Але, і тут Ягор адчуў глыбокую прырасць, калі гэта быў і сон, дык усё роўна як ён мог згадзіцца на несусветную прапанову? Паддацца нейкай цёмнай сіле, Чорнаму чалавеку?.. Даўно ўжо сказана: трэба па кроплі выціскаць з сябе раба. Трэба верыць у сябе, у сваю зорку.

Ягор аглядзеўся. Люцыян... Дзе ж ты? Ён выніў статуэтку, смела зірнуў у маленькія, затоеныя вочкі. "Дракон, чараўнічы дракон... Заварожвальная пастка для наіўных, слабых, расчараваных..."

— Люцыян! — нягучна крыкнуў Ягор. На набярэжнай панавала цішыня і зыбаўся зморк.

— Люцыян! — павысіў голас Ягор. Размахнуўся і што ёсць сілы шпурнуў дракона ў вадку. Глухі ўсплеск, і зноў стала ціха.

Ягор павярнуўся спінаю да парапета. Яго позірк улавіў у змроку, як фігура Люцыяна замігцела прывідным серабрыстым святлом і праз некалькі імгненняў знікла.

Дрэва спазнання

Абразок

трымаўшы паўзу, птушка загаварыла ізноў:

— Пяррршанаррроджанае дрррэва, — яшчэ больш цямнянымі для дзічкі словамі працягвала птушка.

— Не, ты мяне з некім блытаеш. Я звычайная дзічка, якая расце на беразе возера, — адгукнулася дрэва.

— Кожнае дрррэва звычайнае толькі да пары, пакуль не спаррродзіць яблык спазнання.

— Яблык спазнання? — перапытала дзічка.

— Яблык, які рррасплюшчвае вочы, — працягвала сваю таямнічую гаворку птушка.

— А як жа спарадзіць такі яблык? — зацікавілася дзічка.

— Пакорррай! — выклікнула птушка, раптам успырхнуўшы з вершаліны ўгору.

— Чым, чым? — перапытала дзічка.

— Ррр-рай! — адно данеслася з неба.

Пачуўшы ад птушкі таямнічы аповед пра яблык спазнання, дзічка пачала думаць толькі пра тое, як гэткае дзіва спарадзіць. Яна дзень і ноч намагалася выгадаваць яблык, які расплюшчвае вочы. Аднак як ні старалася, так і не вырасла нічога іншага на ейных галінках, апроча кіслых, зялёных яблыкаў. Ужо набліжалася восень, і ў дзічкі пачала знікаць надзея, што некалі на ёй вырасце яблык спазнання, пра які ёй, здавалася, даўным-даўно напяяла птушка. Дзічка пачала горка плакаць. А паколькі

слёз у дрэваў няма, то плачуць яны сваёй лістотай. Праз некаторы час вада з берага возера была ўслана лісцем, як дываном. Калі з дзічкі адарваўся апошні лісток, дрэва адчула, як па яе камлі пнецца нешта склізкае і халоднае. Гэта быў змей. Ён дапоўз амаль да самай кроны, прымасціўся як мага зручней, а пасля звярнуўся да дзічкі з наступнымі словамі:

— Шшшто сссумуешшы, яблыня-дзічка? — зашыпеў-засычэў змей.

Дзічка перш была здзівілася таму, што змей такі ўважлівы да ейнага гора, а пасля з горыччу пачала жаліцца:

— Ніхто яблыкаў маіх ірваць не хоча... кіслыя яны. Нікому я вочы не расплюшчу, як бы ні старалася.

— Як жа ты хочашшы рассплюшчваць вочы іншшшшым, калі ў цябе ссамой вочы заплюшшшчаныя? — задаў пытанне змей.

Задумалася дзічка, а пасля спыталася:

— Што значыць у самой вочы заплюшчаныя?

— Райссскі яблык сспазнання ты не ўбачышышы, пакуль не расплюшшшчышышы сссвае вочы на ссссвет, — шматзначна прамовіў змей і пачаў паўзіць ўніз па камлі.

— Сусвет? — паўтарыла незразумелае для сябе слова дзічка.

— Першшы чым убачыць канец, сссузрай пачатак.

— Што-што? — перапытала дзічка, заўважыўшы, што змей знікае там, адкуль з'явіўся.

— Рай-ссс! — паспела пачуць апошнія меевы гукі дзічка.

Доўга думала яблыня над гэтымі словамі. Сэнс іх, аднак, быў для яе надта цямняны. Ночы паспелі ўжо стацца па-сапраўднаму сцюдзёнымі, а дзічка ўсё яшчэ працягвала думаць над тым, што меў на ўвазе змей. Урэшце, амаль страціўшы надзею, дзічка сумна пазірала ўніз на азёрную роўнядзь, як раптам да яе прыйшло прасвятленне. На гладкай вадзе яна ўбачыла чыстае, нічым не замгленае адлюстраванне сябе.

— Якая я дзівосная, якая прыгожая, — утолс сказала яблыня, падумаўшы, што цяпер у яе ў сапраўднасці расплюшчыліся вочы і яна гатовая расплюшчваць іх іншым. Неўзабаве пасля гэтага вада ў возеры замерзла, лёд укрыла густым покрывам снегу і настала доўгая зіма.

Навесну дзічку ссеклі, з галін збілі крыж, паўзверх накінулі лахоцце і паставілі ў агарод. Цяпер дзічка была пудзілам. Змест таго, каб знайсці сваё прызначэнне, прызначэнне знайшло яе. Дзічка так ніколі і не зрабілася дрэвам спазнання, як і кожнае дрэва, што карэння свайго ў празрыстай вадзе пазнаць не можа...

Алесь Ярмашук

Ягор пазіраў з набярэжнай на серабрыста-сінюю паверхню ракі, на якой самотна пагойдваўся апалы кляновы лісцік, і думаў... Падумаць было пра што. Яму ўжо дваццаць пяць, а чаго ён дабіўся ў жыцці? Гэтым летам не змог здаць два экзамены, і яго выключылі з універсітэта. Яшчэ адна акалічнасць, што прыгнятала яго: Дзіяна. Яе абрысы так і стаялі ўваччу, люстраваліся ў рачной плыні. Яркі кляновы лісцік аздабляў і без таго прыгожыя хвалестыя валасы, асвятляў вялікія цёмныя вочы ў абрамленні доўгіх веек, зграбны нос, пульхныя губы... Ах, Дзіяна! Чароўная і недаступная.

Ягор пазнаёміўся з ёю год назад. Запрасіў у кавярню, у тэатр і потым часта тэлефанаваў ёй, каб сустрэцца зноў. Яна пастаянна спасылалася на неадкладныя справы, аднак Ягор быў настойлівы. Заўчора ён зноў пазваніў і, на вялікую сваю радасць, адмовы не атрымаў. Апрагнуў касцюм, купіў белую ружу (на букет грошай не хапіла) і дачакаўся яе тут, на набярэжнай.

— Дзякуй, — сказала яна, узяўшы ружу, і яе голас падаўся Ягору халодным. Змоўчала на ягонае "сёння такі цудоўны вечар", а праз хвіліну прамовіла нечаканае:

— Паслухай, Ягор, не тэлефануй мне больш. Забудзь. У мяне ёсць той, хто дарагі мне, а ты...

Згадка пра гэта, як і той раз, калынула крыўдаю. Дзіянны абрысы ў вадзе расплыліся, зніклі. Ягор прысеў на лаўку і сціснуў далонямі твар. Як жа так? Няўжо нельга нічога змяніць, няўжо?..

— Чаму ж? Усё можна змяніць, — пачуўся побач мяккі мужчынскі голас.

Ягор падняў вочы. Перад ім стаяў высокі хударлявы мужчына ў чорным гарнітуры і беласнежнай кашулі. Вузкі твар з прамым носам і тонкімі губамі. А больш за ўсё ўразлівы вочы — глыбокія і нерухомыя.

— Хто вы? — спытаў Ягор.

— Мяне завуць Люцыян, — спакойна адказаў незнаёмы і прысеў на лаўку поруч. — Вы здзівіліся, малады чалавек? Гэта праўда, што можна змяніць усё, літаральна ўсё. Я магу

Віталь Воранаў

На беразе возера расло не падобнае да ўсіх астатніх дрэва — яблыня-дзічка. "Іншыя дрэвы звычайна растуць у садзе, у лесе ці хаця б паабалал дарогі, а я што..." — думала сабе дзічка. "Адны даюць плады, другія — прытулак і зацішша, яшчэ іншыя нясуць прыгажосць. Нават тыя, што ідуць на бярвенні ці дровы, усё ж хоць нечым карысныя", — разважала дзічка, ніяк не могучы знайсці свайго прызначэння. Міналі гады, а трэба ведаць, што ў дрэў гады даўжэйшыя, чым у людзей. Дзічка ўжо разраслася, набралася сокам, заціла, бы тая паненка ў свае найлепшыя гады, а ўсё яшчэ не ведала адказу на асноўнае пытанне — у чым хаваецца мэта ейнага жыцця. Аднойчы, а было гэта, калі дзічка зверну данизу стаяла ўсыпаная белым квеццем, яна адчула, як нешта шапаціць на яе вершаліне. Яна пачала расхіляць свае ўквечаныя галінкі, пакуль на адной з іх не паказалася птушка.

— Рррайскае дрррэва, — азвалася птушка. Дзічка была збянтэжаная гэтымі словамі. Вы-

Святлана БЕРАСЦЕНЬ

Музычны замак у стылі постмадэрн

Рамантычны паддашак роднага дома, адкуль увесь двор са старымі таполямі — як на далоні; поліфанія мінскіх вуліц; невымоўны стан прысадаў Нясвіжскага парку і загадкаваць паўднёвай марской хвалі; пачатковыя ўрокі скрыпкі; уваходзіны ў гісторыю і тэорыю музыкі; калейдаскоп дзіцячых перажыванняў, успамінаў юнацтва, рэфлексій, адкрыццяў, расчараванняў і новых захапленняў; чытанне філасофскіх прац і паглыбленне ў постмадэрнізм; набліжэнне да сакральных сэнсаў і самаахвярнасць у прафесіі... Усе нюансы жыцця і асобы Аляксандра Літвіноўскага пэўным чынам праходзяць праз яго музыку. Аднак у гэтай складанай творчай сублімацыі аб'ектыўныя даследчыкі, бадай, не знойдуць "аўтабіяграфічных слядоў" кампазітара, чалавека замкнёнага, які хавае свой прыватны свет ад старонніх вачэй. Яго цікавіць музычны гук ва ўсіх праявах — і вось на гэту тэму Аляксандр Літвіноўскі можа захоплены і артыстычна разважаць і дыскутаваць гадзінамі.

Кампазітар Аляксандр Літвіноўскі ля дома ў Кларане, дзе жыў і працаваў Ігар Стравінскі (Мантро, Швейцарыя).

артмінімалізму. Дарэчы, персаннажы антычнай міфалогіі, істоты беларускіх паданняў і легенд, адухоўленыя прыродныя з'явы, можна сказаць, прыжыліся ў яго разнажанравай і полістылістычнай творчасці, пра што кажуць і самі назвы, якія паграпляюць у сутнасць музычнага вобраза: "Ра", "Спікс", "Фея прыліваў", "Таўрус", "Нікта", "Вір", "Фарон", "Філікс"... Аднак ці ёсць сэнс у пераліку твораў, якія кожны ахвочы можа проста паслухаць і атрымаць непасрэдны ўражанні!

Дзе ж можна паслухаць яго музыку? На жаль, жывое канцэртнае выкананне твораў беларускіх кампазітараў апошнім часам ператварылася ў амаль невырашальную праблему. Аднак музыку аднаго з нашых самых паспяхоўных і запатрабаваных кампазітараў Аляксандра Літвіноўскага можна знайсці ў інтэрнэце. І не толькі. Вядома мінскае выдавецтва "Каўчэг" (дырэктар Уладзімір Кузьмін) выпусціла ў свет ужо шэсць гожа аздобленых кампакт-дыскаў з яго музыкай. Прадаюцца яны не ў падземных шапіках, а ў элітарных кіёсках, размешчаных у фае Нацыянальнага акадэмічнага Вялікага тэатра оперы і балета Беларусі, Беларускай дзяржаўнай філармоніі, галоўнага корпуса Нацыянальнай акадэміі навук. Дыскі з музыкай, не прызначанай для масавай публікі, маюць попыт, а значыць, у кампазітара нямаю сапраўдных, сур'ёзных прыхільнікаў. Цікава, што "Tales of the Magic Tree" выдавецтва "Каўчэг" уключыла ў новы праект, і ў хуткім часе цыкл гэтых п'ес будзе растыражаваны на новым дыску "Музыка Нясвіжа", які змогуць набыць наведвальнікі (у тым ліку і замежныя турысты) гістарычнай рэзідэнцыі князеў Радзівілаў у старажытным беларускім горадзе. Зрэшты, для замежжа імя Аляксандра Літвіноўскага даўно

адкрытае. Калісьці ён удзельнічаў у міжнародных семінарах для маладых кампазітараў, заняты з якімі вялі сапраўдныя легенды новага часу: Кшыштаф Пендэрэцкі, Майкл Найман, Дарэл Раўнсвік, бываў на інтэрнацыянальных творчых стажыроўках у музычных цэнтрах Еўропы і ў ЗША, займаўся ў слаўтай электраакустычнай студыі Кракаўскай музычнай акадэміі пад кіраўніцтвам Марэка Халанеўскага ды Кшыштафа Кнігэля... Яго музыку ігралі ды іграюць замежныя майстры, якія гастралююць у розных краінах: Кельнскі аркестр (Германія), польскія выканаўцы — скрыпачка Ганна Зялінская, габайст Марыуш Пендзялэк, трубац Цыпрыян Башынскі, саксафаніст Павел Пец, бельгійская скрыпачка Сесіль Брашэ і яе суайчынніца — вяланчэлістка Эдыт Эрберт, эстонскі дырыжор Эркі Пекх, швейцарскі дуэт Бруна Маер (флейта) і Хан Ёнкерс (гітара)...

Дзяліцца планами, распавядаць пра новыя праекты? Не! Гэта тэма для размоў закрытая. Падсумоўваць тое, што напісана ў розны час, — яму нецікава: гэта ўжо творчае мінулае, куды няма сэнсу, ды і немагчыма, вяртацца. Праўда, яшчэ жывыя ўражанні ад працы над праектам "Джаз Графіці" ў студыі электраакустычнай музыкі, дзе кампазітар пры ўдзеле віртуозных выканаўцаў і з дапамогай найноўшых камп'ютарных праграм дасягнуў адмысловага гучання музычных імпрывізацый, з якіх выкшталцоўваецца непаўторны і дасціпны тэатр інструментальных вобразаў, захаваны, дарэчы, на кампакт-дыску "Jazz Graffiti". А яшчэ можна пагаварыць пра нядаўні, шосты дыск "Windorhonia" (музыка для духавых), куды ўвайшлі п'есы для габоя, для квінтэта флейтаў, для трубы і цыкл кампазіцый для нізкіх духавых інструментаў "Рухі на адкрытым сонцы". З гэтым цыклам

Сёння яго не цікавіць чыстая электроніка, бо гэта штучнае, на роджанае машынай, пазбаўленае натуральных эмоцый і станаў, не жывое гучанне. Яго не цікавіць эпатажныя выяўленчыя прыёмы: "Колькі б разоў мы ні стукнулі, напрыклад, па раструбе трамбона ці вечку раяля, ні выканальніцкага майстэрства, ні эстэтычнага зместу ад гэтага не прыбудзе".

У бліжэйшы час працягнецца супрацоўніцтва з англійскім кларнетыстам, які мае намер уключыць опусы таленавітага беларускага аўтара ў анталогію авангарднай кларнетовай музыкі ХХ стагоддзя. А самому кампазітару хацелася б засяродзіцца на працы з вялікім складам сімфанічнага аркестра (гэтая стыхія заўсёды інтрыгавала яго) і, калі атрымаецца, развіваць кантакты з тэатрам: мінулы сезон Беларускага дзяржаўнага тэатра лялек, напрыклад, быў азнаменаваны

З разважанняў Аляксандра Літвіноўскага:

"Жыццё хуткаплыннае, і трэба паспець імат зрабіць за тых гады, што табе наканаваны, каб ты паспеў раскрыцца. Ёсць момант для творчасці, які нельга прапусціць... Я адчуваю сябе адказным за кожную работу, над якой працую. І што б гэта ні было, імкнуся вытрымаць і захаваць пэўны стыль. Немагчыма прымаць, і не толькі ў мастацтве музычным, тых "адкрыццяў", калі поўная бязглуздыца і безустойлівасць (часта як вынік "недаспеласці" асобы, а то і недавучанасці, малаадукаванасці) выдаюцца за новае і сучаснае. Разуменне гэтага прыходзіць з узростам, калі ўнутры цябе фарміруецца прафесійная самарэдактура. Вось я заканчваю рэч, над якой працаваў некалькі гадоў... Што гэта значыць? Ты ўзводзіш будынак і ўцягваеш у свой праект іншых людзей! Дык нельга прапаноўваць ім нешта ў нечым недаробленае: сорамна!"

духавых ёсць невытлумачальная магія, свая вербальнасць, нейкі медытатывны, нават чарадзейны эффект. Перакананы ў гэтым, кампазітар, скарыстоўваючы ў развіцці тэматычнага матэрыялу прыныцы артмінімалізму, нібы ўслухоўваецца ў глыбінную архаічную прыроду інструмента, прымнажаючы яго гучанне ў ансамблі, змешваючы фарбы розных груп: тры эўфоніумы і туба, чатыры трамбоны, чатыры фаготы... Дарэчы, эксперыментавачь ён любіць з жывым акустычным гукам, спасцігаючы і характар, і выканальніцкія параметры кожнага інструмента, вывучаючы ўсемагчымую палітру штрыхоў і прыёмаў гуказдабывання праз кансультацыі з музыкантамі.

вясной кампазітара запрасілі на сустрэчу, якая адбылася ў яго альма-матар падчас чарговых Міжнародных навуковых чытанняў імя Л. Мухарынскай і прайшла пад рубрыкай "Выдатныя постаці беларускай музыкі ХХІ стагоддзя". Госць узяў з сабою шэсць аўтарскіх кампакт-дыскаў, раздаў сярод прысутных "па крузе", прапанаваў азнаёміцца са зместам і задаваць пытанні пра тое, што каго зацікавіла. Пры канцы сустрэчы дыскі вярнуліся да А.Літвіноўскага, і ён уручыў іх як дарунак Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі, якой сёлета спаўняецца 80. Дарэчы, сам кампазітар адзначыў нядаўна сваё 50-годдзе.

Установа адукацыі

«Беларуская дзяржаўная акадэмія музыкі» аб'яўляе конкурс на замяшчэнне пасада (да 5 гадоў) прафесарска-выкладчыцкага складу (для тых, хто мае мінскую рэгістрацыю) з далейшым заключэннем кантракту ў выпадку выбарна на тэрмін, вызначаны Наймальнікам:

кафедра спецыяльнага фартэпіяна:

прафесар

кафедра опернай падрыхтоўкі і харэаграфіі:

загадчык кафедры

дацэнт

кафедра моў:

старшы выкладчык

Наталія ВАСІЛЁНАК,
фота Уладзіміра Вітчанкі

Нягледзячы на абмежаванні па ўмовах удзелу, конкурс выклікаў вялікую зацікаўленасць. На першы тур паступілі 52 заяўкі, і паводле вынікаў прагляду відэазапісаў журы дапусціла да ўдзелу ў другім туры 20 хлопчыкаў і юнакоў, якія прадстаўлялі пяць абласцей краіны і горад Мінск. Юныя вакалісты саборнічалі ў трох узростах катэгорыях ад 7 да 16 гадоў. Кожны канкурсант выконваў тры творы: вакальны опус беларускага кампазітара, народную песню *acappella* і твор на выбар.

У склад журы ўвайшлі кампетэнтныя спецыялісты: Алег Мельнікаў — заслужаны артыст Беларусі, старшыня Шаляпінскага таварыства Беларусі, вядучы майстар сцэны нашага Нацыянальнага акадэмічнага Вялікага тэатра оперы і балета, лаўрэат міжнародных конкурсаў, лаўрэат першага Усесаюзнага конкурсу імя Ф. І. Шаляпіна, старшыня журы; Адам Мурзіч — заслужаны дзеяч культуры Рэспублікі Беларусь, мастацкі кіраўнік Беларускага дзяржаўнага акадэмічнага музычнага тэатра; Валерый Аўраменка — дэкан вакальна-харавога факультэта, прафесар Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі; Наталія Вітчанка — першы намеснік старшыні праўлення БСМД, віцэ-прэзідэнт

Вясновым суботнім днём у сценах Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі панавала святочная ўзрушанасць: тут праходзіў фінальны тур першага Рэспубліканскага конкурсу юных вакалістаў імя Ф. І. Шаляпіна. Хтосьці скажа: чарговы дзіцячы конкурс? Але гэта не так. Гэты конкурс, у адрозненне ад шматлікіх эстрадных шоу, ставіў асноўнай мэтай распаўсюджванне культуры акадэмічных спеваў сярод хлапчукоў і юнакоў, пошук талентаў для будучыні нацыянальнага опернага мастацтва. Дзеля гэтай высакароднай мэты свае намаганні аб'ядналі Беларускі саюз музычных дзеячаў і яго структурныя падраздзяленні: Шаляпінскае таварыства Беларусі, Асацыяцыя кіраўнікоў хароў хлопчыкаў і юнакоў, прадзюсарскі цэнтр "Класіка", а таксама — Беларуская дзяржаўная акадэмія музыкі.

Выступае старшыня Шаляпінскага таварыства Беларусі Алег Мельнікаў.

Вакол Шаляпіна

Лаўрэат конкурсу
Юрый Дземідовіч.

Міжнароднага саюза музычных дзеячаў; Валерый Варлакін — су-старшыня Асацыяцыі кіраўнікоў хароў хлопчыкаў і юнакоў БСМД.

Варта назваць лаўрэатаў конкурсу, бо, думаецца, ён стане вызначальным у творчым лёсе юных вакалістаў, і, магчыма, праз некалькі

гадоў мы пачуем іх імёны ў вялікім мастацтве. Гэта Юрый Дземідовіч (дыплом лаўрэата ў катэгорыі "С") — навучэнец Рэспубліканскай гімназіі-каледжа пры Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі; Арцём Голубеў (дыплом лаўрэата ў катэгорыі "С") — навучэнец сярэдняй школы № 1 г. Горкі Магілёўскай вобласці; Даніэль Кейта (дыплом лаўрэата ў катэгорыі "В") — навучэнец Рэспубліканскай гімназіі-каледжа пры БДАМ; Цімур Курбатаў (дыплом лаўрэата ў катэгорыі "А") — навучэнец сярэдняй агульнаадукацыйнай школы № 159 г. Мінска; Уладзіслаў Барткевіч (дыплом 2 ступені ў катэгорыі "С") — навучэнец Рэспубліканскай гімназіі-каледжа пры БДАМ; Уладзіслаў Качан (дыплом 2 ступені ў катэгорыі "С") — навучэнец Дзіцячай школы мастацтваў г. Смалявічы Мінскай вобласці; Максім Кажамячонак (дыплом 2 ступені ў катэгорыі "В") — навучэнец Дзіцячай музычнай школы мастацтваў № 8 імя Р. Р. Шырмы г. Мінска; Ніко Балквэдзэ (дыплом II ступені ў

катэгорыі "В") — навучэнец Дзіцячай музычнай школы мастацтваў № 7 г. Мінска; Андрэй Маслаў (дыплом 2 ступені ў катэгорыі "А") — навучэнец Рэспубліканскай гімназіі-каледжа пры Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі; Уладзіслаў Крылоў (дыплом 3 ступені ў катэгорыі "С") — навучэнец ДУА "Абідовіцкі вучэбна-педагагічны комплекс дзіцячы сад-сярэдня школа", в. Абідовічы Быхаўскага раёна Магілёўскай вобласці; Аляксей Русак (дыплом 3 ступені ў катэгорыі "С") — навучэнец Абухаўскай дзіцячай школы мастацтваў, аграгарадок Абухава Гродзенскага раёна Гродзенскай вобласці; Ігнат Данько (дыплом 3 ступені ў катэгорыі "В") — навучэнец гімназіі-каледжа мастацтваў г. Маладзечна Мінскай вобласці; Аляксандр Нярода (дыплом 3 ступені ў катэгорыі "В") — удзельнік харавой студыі "Пеўнікі" Брэсцкага гарадскога дома культуры; Аляксандр Бабіч (дыплом 3 ступені ў катэгорыі "А") — навучэнец сярэдняй школы № 183 г. Мінска.

Сапраўднае ўрачыстае хваляванне перажылі гэтыя хлопцы з розных абласцей, беларускай сталіцы і глыбінкі, калі ў Беларускай дзяржаўнай філармоніі праходзіла цырымонія ўзнагароджання і ладзіўся гала-канцэрт пераможцаў конкурсу. Вяла праграму з уласцівай ёй абаяльнасцю музыказнаўца Наталія Ганул. А ў фінале канцэрта быў сюрпрыз: на сцэну выйшаў Алег Мельнікаў і выкананнем "Песні пра бльху" М. Мусаргскага — аднаго з улюбёных твораў Ф. Шаляпіна — проста ўзрушыў публіку!

Вакальны конкурс хлопчыкаў і юнакоў, упершыню праведзены ў Беларусі, спрыяў адкрыццю новых юных талентаў, захаванню традыцый вакальнай школы, садзейнічаў абмену педагагічным досведам і выканаў важную асветніцкую місію. Таму яго заснавальнікі прынялі рашэнне зрабіць гэты праект традыцыйным і правесці другі Рэспубліканскі конкурс юных вакалістаў імя Ф. І. Шаляпіна ў 2013 годзе, прысвяціўшы яго 140-годдзю вялікага рускага спевака.

Такая магія цымбалаў!

Ала РЫСЕНКАВА

За час свайго існавання клуб склаўся як асяродак творчага яднання аматараў цымбальнага мастацтва, і вынік яго дзейнасці ўражае: шматлікія канцэртныя праграмы з вялікім рэпертуарным дыяпазоном — ад класікі да джаза, адкрыццё ў 2007 годзе музея цымбальнага мастацтва "Спеў цымбалаў". Падчас адкрыцця ў кіраўніка музея Алены Барысенкі, настаўніцы гімназіі № 174, былі неабсяжныя планы, многія з якіх на сённяшні дзень ужо здзейсніліся. А менавіта — выдадзеныя зборнікі з аранжыроўкамі ў дапамогу настаўнікам-цымбалістам, наладзіліся трывалыя сувязі з клубамі цымбалістаў іншых краін, сам клуб стаў адзіным каардынацыйным ды інфармацыйным цэнтрам, дзе цымбалісты-пачаткоўцы маюць магчымасць атрымаць прафесійную дапамогу і інфармацыю па гісторыі беларускіх цымбалаў.

Аднак Алену Анатольеўну не пакідалі новыя мары. Пра гісторыю беларускіх цымбалаў напісаныя кнігі, ёсць шмат часопісных публікацый. У розныя гады былі створаныя фільмы пра бліскучага музыканта, дырыжора, чулага педагога і руплівага збіральніка беларускай народна-інструментальнай спадчыны Юсіфа Жыноўіча. Але ж гісторыя прафесійнай школы цымбалістаў не стаяла на месцы, яна папаўнялася новымі імёнамі.

Сталічны Цэнтр дадатковай адукацыі дзяцей і моладзі "Ранак" адметны тым, што з 2006 года тут працуе клуб аматараў цымбалаў "Гусляр". Гэты клуб аб'яднаў усіх неабсякавых да самабытнай культуры роднай Беларусі, інструментальным голасам якой называюць цымбалы. Дзверы клуба адчынены для ўсіх, хто мае ў сваім сэрцы павагу да нацыянальнага інструмента.

Расказаць менавіта пра гэты і захацелася ў новым фільме "Цымбалы — ад вытокаў да будучыні". Дзеля ўвасаблення такой ідэі клуб "Гусляр" збіраў і папаўняў матэрыялы музея "Спеў цымбалаў", ладзіў сустрэчы з вучнямі І. Жыноўіча, сучаснымі выканаўцамі на цудоўным беларускім інструменце. А калі наспеў час здымаць фільм, член Беларускага саюза музычных дзеячаў А. Барысенка звярнулася па дапамогу да роднай творчай суполкі.

Фільм здымаць — справа вельмі сур'езная і затратная,

таму вырашылі самі зарабіць грошы: арганізаваць канцэрт і сродкі, атрыманыя ад яго правядзення, накіраваць на здымкі стужкі. Так 19 красавіка 2012 года ў зале "Прэм'ера" ЦК БРСМ сабраліся цымбалісты з розных устаноў сталіцы: ДМШ № 7, ДМШ № 10, Школы мастацтваў, СШ № 60, гімназіі № 4, Мінскага музычнага каледжа імя М. І. Глінкі, Гімназіі-каледжа імя І. В. Ахрэмчыка. На гэты канцэрт нават прыляцела з Бельгіі былая цымбалістка, а цяпер аспірант Бельгіскай акадэміі музыкі па вакале Ганна Селіванава.

Прыемна ўразіў таксама прыезд з Люксембурга дацэнта БДАМ Таццяны Ялецак. Праграма завяршалася "Беларускімі танцамі" І. Жыноўіча, калі разам з узорным аркестрам "Абярог" пад кіраўніцтвам Алены Аўраменкі выйшлі іграць вучні І. Жыноўіча: Т. Сцяпанавы, М. Міцуль, А. Лявончык, Р. Рыбак, Г. Полесавы, С. Касцючкі.

Прыгожая мара наблізілася да ажыццяўлення: магчыма, дзякуючы праведзенню канцэрта доўгачаканы фільм папоўніць скарбніцу гісторыі цымбальнага мастацтва.

Нашы юбіляры

Генадзь Іванавіч
ЗАБАРА

— саліст Беларускай дзяржаўнай філармоніі, заслужаны артыст Беларусі;

Людміла Сяргееўна
ШАЛАМЕНЦАВА

— прафесар Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі, заслужаны дзеяч мастацтваў Беларусі;

Валянцін Аляксеевіч
ЧАБАН

— прафесар Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі, кандыдат мастацтвазнаўства;

Ігар Георгіевіч
ВЯДЗЕНІН

— прафесар Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі, кандыдат мастацтвазнаўства;

Леў Львовіч
МАЕЪСКИ

— старшыня пярвонай арганізацыі Беларускага саюза музычных дзеячаў ў Дзіцячай музычнай школе № 2 імя М. І. Аладава г. Мінска.

«Брама мар» прапануе

У мінулым годзе ў Інстытуце журналістыкі БДУ нарадзілася «Брама мар» — конкурс літаратурнай творчасці студэнтаў. І адразу стала папулярнай — тады ўдзел узялі каля 160 чалавек з 14 беларускіх ВНУ. А сам конкурс названы «Найлепшым моладзевым праектам» і падтрыманы грантам БДУ. «Брама мар» акрамя непасрэдна конкурсу прадугледжвае і пэўнае навучанне ахвочых. Так, пачынаючы са снежня і па май прайшло шмат найцікавейшых творчых сустрэч і майстар-класаў. Сёлета ў шасці намінацыях — «Проза», «Паэзія», «Драматургія», «Крытыка», «Сцэнар», «Творы для дзяцей» — сябе прадставілі 225 студэнтаў. Мы ж прапануем вам паэтычную частку конкурсу — лепшых з лепшых.

Алесь ЕМЯЛЬЯНАЎ

Арменія

(паэтычны трыціх)

Оружжя камней государство —
Арменія, Арменія.

Восіп Мандэлыштам

I

Караундж глядзеў на калядныя зоры
вачыма галодных каменных адтулін,
нібыта цыклопы ў пярэстай прасторы
з дазволу суворага часу паснулі.
Бадзяцца па зорным чужым лабірынце
я ў мроях сваіх нечакана паехаў
туды, дзе мацней арыяднінай ніці
камення спрадвечнага зычнае рэха,
дзе вецер салоны бядзе спачувае,
зямля пад нагамі паэта спявае:
«Каб музыка шчырага сэрца не ўмёрла,
крычы, не шкадуючы хворае горла...»

I — крыкнуў!

Шалёная воўчая згряя
жахлівыя іклы свае агаляе...

II

Крышыцца грыфель, трывае папера,
крычма крычыць у паэта душа.
Муза-пакутніца моўчкі сышла,
каб нарадзіцца ў наступную эру.
Чуеш, як гучна вібруе струна? —
гэта ад сну ачуныла яна.

III

I зноў у срэбры год знікае,
нібы ў трызненні прамаўляе:
«Краіна, дзе крычыць каменне, —
Арменія, Арменія...»

Караундж — найстаражытнейшая абсерваторыя.

Максім БАРАВІК

* * *

Давай сёння сустрэнемся ўвечары,
Там, на месцы спатканняў колішніх.
Хочаш, я напяку табе печыва
З дзьмухаўцовым сочывам сонечным?

Твае вочы такія халодныя,
Засмучоныя, беззаганныя,
Як паўшар’і зямнога геёда,
Па экватары разарванага.

Не марозь майго сэрца туманамі,
Не палі яго позіркам ветаха.
Ты мяне абдымі лепш, каханая,
Ахіні гэтай ночкаю летняю.

Пацалунак, табою народжаны,
Па ўсім целе цяплом расцякаецца.
Бачыш, наша каханне ўстрывожана
З прасціны небакраю ўсмехаецца?

Ты цалуй, не спыняйся, мілая,
За ўсе дні, што расстаннем азмрочаны.
Твае вусны, такія шчаслівыя,
Дзьмухаўцовым мне пахнуць сочывам.

Слоік каханя

Прачнуўшыся ранкам,
лаўлю сябе на думцы,
што галава мая
забіта
толькі неверагодным жаданнем
пакаштаваць
таго буяковага сочыва,

ягады для якога
дапамагала збіраць яшчэ ты.
Адчыняю дзверцы новай,
зусім нядаўна набытай лядоўні
і разумею,

што,
калі б я нават і марыў зараз
аб якой іншай страве,
рабіў бы гэта дарэмна:
на паліцах
акрамя слоіка з сочывам
ляжыць
толькі
халоднае паветра.
Спрабую зняць
пруткую пластыкавую накрывку,
якая ўжо пацямнела
ад даўнасці,
і чамусь
пачынаю сумнявацца
ў сваіх магчымасцях.
Складваецца ўражанне,
што

ніяк не хоча мая ёмістасць
з цукрыстым салодкім рэчывам
губляць
нейкую сваю
слоікавую цнатлівасць.
Мучаюся з гадзіну і кідаю —
пад’еў...
А пасля доўга сяджу на кухні
і шкадую,
што цябе зараз няма побач.
Ты мацнейшая за мяне.
Ты б дапамагла.
На жаль, сёння ты не са мною.
Відаць,
не здолелі мы
адкрыць слоікі з сочывам
у нашых сэрцах,
каб стала нам
смачна і салодка
абаім.

Зміцер БАЯРОВІЧ

Віжы

Патыліцай чую:
кожны крок,
кожны гук,
кожны гук —
сцеражэ нехта.
Трымае.
Толькі
Трымценне
Трывае
грам-там
недзе за спінай.
І не ведаю я.
І не думаю я,
што насамрэч
і як адбылося —
што засталася
мне слухаць гэтых уваг,
наўкола
што кволыя
енчуць.

Патыліцай чую: па лужах яны
Шлюп-
шлюп.
Шлюб
спраўляе нейкая пара
ў панядзелак,
і немагчыма праехаць.
Бо немагчыма жыць.

І я так хачу, каб гэта былі твае віжы.
Ды толькі ты ведаеш маё жыццё.
Больш за мяне.

Ганна ДУСЬ

Яго кватэра

Пах гарбаты,
невядомых зёлак
І спакой.
Я тут не твая,
Ты не мой.
Ложка няма,
Няма коткі,
Ёсць толькі
Столь,
Гмах,
Хвілінны боль,
Калі ўдыхаеш дым,
А выдыхаеш соль.

* * *

А у Цябе няма імя.

Ніяк не зваць маю руку ці вока.

Наталля Кучмель

Са ста зацікаўленых позіркаў
Мой — апошні.
Калі пройдуць вакацыі,
Скончацца экафорумы,
Ночы на ровары
Простымі рухамі
Вусны ў вусны,
Далонь у далонь
Выкажы словы падзякі.

Маналог

для флейты

Першая вольта два такты —
Басанож на мокрым асфальце:
Па Фарынгэйту,
Па Цэльсію,
Усе вакол закаханыя,
А ён чакае дысперсію,
А ён блукае да раніцы,
А ён не верыць,
Што спраўдзіцца.
Рысамі кплівымі ласціцца,
А ён кажа: «Сонейка лашчыцца».
А ён выпраўляецца на ровары.
А ён мілагучна маркоціцца.
Ды лаецца, гэтак жа правільна.
Не веру.
Калі ж гэта скончыцца?

Ірына КАРЭЛІНА

Там, дзе мора

Брукаванка са зліткаў золата
у святле ліхтароў.
І, начной цішынёй праколатая
да глыбінь і асноў,
я блукаю па зорных вуліцах,
удыхаючы пыл.
Мне здаецца, вось-вось перакуліцца
у ваду небасхіл.
Гэты горад на беразе вечнасці —
заканчэнне дарог.
Там, дзе мора зліваецца з млечнасцю,
пачынаецца Бог.
Я іду па аблоках акацыі —
скрозь пялёсткавы роі.
Нават тут, на цэнтральным пляцы,
можна слухаць прыбой
і адчуць — кожнай цела клетачкай,

да скразной немацы:
там, дзе мора зліваецца з млечнасцю,
пачынаешся Ты.

Пад коўдрай

Па ложках! На раз, два, тры!
Чатыры... «Алё, ты спиш?»
Пад коўдрай тваёй — Гальфстрым,
пад коўдрай маёй — Парыж.
І што б я рабіла без...
Ляжу, вывучаю столь.
Пад коўдрай тваёй — дыез,
пад коўдрай маёй — бемоль.
Радкоў паслухмяны роі
стварае няўцямны гул.
Пад коўдрай маёй — ой...
ты саладка так паснуў...
Гарбаты цыклоп-ліхтар
вартуе штоноч акно.
Пад коўдрай — прыстанак мар
і дзённік агульных сноў...

Вольга ПАЎЛЮКЕВІЧ

Арэхава

яны каштавалі адно аднаго,
яна называла яго антонаўкай,
бо восеньскі,
бо старэйшы на год,
бо так жа ўпівалася
ў вусны ягоныя.
а ён называў яе на пацеху ёй
арэхавай.

яны сустракаліся ці ў сяброў,
ці ў «двушцы» ягоных бацькоў
у Дражні,
казалі, яна з яго ўе вяроўкі,
яна зацяжарала —
як разважліва!
вяселле,
кватэра на Нававіленскай —
і закруцілася...
дачка нарадзілася хутка —
ў лютым,
і ён нечакана амаль расплакаўся,
адразу ж назваў яе —
сам — Анютай
адразу ж прыдумаў
ёй сотню якасцяў
і будучыню,
так, што сам паверыў —
наперад.

не стала заробкаў
праз некалькі год —
якраз ён падумаў
скапіць на машыну —
злаваўся, як чорт,
а яна для яго
штаны перашыла
і шалік звязала —
як і для дачкі,
хіба толькі большы
за дзесяць такіх.
а потым, калі прыйшоў нецвярозы,
паклала яго у ложка, як хворага
і іншым казала:
якая
вам
розніца?
а мужа пытала:
табе не сорамна?..
не біла талерак і не крычала —
спачатку.

усё падалося адным імгненнем,
а колькі разоў так хацела кінучь
жанчына з каханнем сваім мацнее:
арэхам,
загорнутым у лупіну.
а вочы арэхавае надзеі —
цямянеюць...

Мы нярэдка размаўлялі з Ігарам Сіговым пасля спектакляў, калі ён выходзіў да глядачоў: прыгожы, мужны, шчаслівы. Апладысменты, кветкі — усё настройвала на шчырую гутарку. І раптам — кабінет, офісны фатэль, стол з тэлефонамі, супрацоўнікі: сёлета ў сакавіку вядомы акцёр стаў дырэктарам Рэспубліканскага тэатра беларускай драматургіі.

Галіна МАХАЕВА

Першыя крокі дырэктара

— Ігар Аляксеевіч, з якімі пачуццямі вы ўспрынялі прапанову Міністэрства культуры заняць пасаду дырэктара роднага РТБД?

— У мае планы гэта не ўваходзіла, але я пагадзіўся, бо адчуваў, што ў тэатры наспелі перамены, і ведаў, у якім напрамку ён павінен развівацца далей.

— Але ж гэта вялікае кола адміністрацыйных абавязкаў. Чым будзеце ахвяраваць: кіно, сцэнай, сям'ёй, адпачынкам?

— Давядзецца менш іграць і ў тэатры, і ў кіно.

— А кіно ж справа такая прэстыжная! Тым больш калі ўсе ведаюць, што вы прайшлі ў Галівудзе па “чырвоным дыванку”, калі намінаваліся на прэмію “Оскар” за ролю бацькі ў фільме “Дзверы”. Дый вы сыгралі ўжо ў пяцідзесяці стужках!

— Я і цяпер рыхтуюся да здымак у расійска-беларускім фільме “Смерш”, дзе ў мяне роля нямецкага дыверсанта. Так што “я ажаніўся з прафесіяй”, ад яе нікуды не сыдзе.

— У тэатры ў дачыненнях з акцёрамі ваша роля цяпер іншая. З партнёра вы ператварыліся ў начальніка. Як будзеце ладзіць адносіны, заахвочваць, “павучаць”, сябраваць і г.д. Напрыклад, акцёр дапусціў правіну, вы яго адміністрацыйна пакаралі, а ў спектаклі мусіце ўвасабляць прыніжанасць перад яго персанажам. Ці зможаце пераадолюваць гэты псіхалагічны бар'ер?

— Гэтага бар'ера не існуе, бо сцэнічная пляцоўка ўраўноўвае ўсіх. Там няма начальнікаў і падначаленых, няма “народных і заслужаных”. Зразумела, як дырэктар я павінен патрабаваць парадку, кагосьці караць, кагосьці заахвочваць, аднак гэта датычыць арганізацыйных, а не творчых момантаў. Мая задача — падабраць такую каманду супрацоўнікаў, якая

Спектакль “Чайка”: І. Сігоў у ролі Трыгорына і Вераніка Буслаева ў ролі Ніны Зарэчнай.

забяспечвала б на высакі-якасным узроўні ўсе службы тэатра: светлавае, дэкарацыйнае, тэхнічнае абсталяванне, касцюмерны і рэжысёрскія цэхі, праца з глядачом і г.д. А ўласна творчая праца — гэта справа мастацкага кіраўніка тэатра.

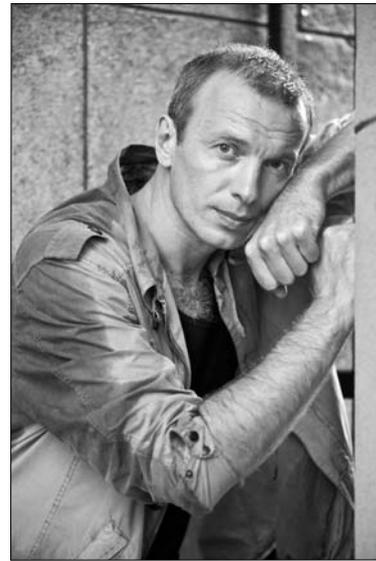
— Дарэчы, новы мастацкі кіраўнік і галоўны рэжысёр РТБД Аляксандр Гарцуеў прыйшоў у тэатр, можна сказаць, адначасова з вамі. Ці працавалі вы раней з ім як акцёр? Ці ўяўляеце ўзровень яго творчых патрабаванняў?

— У нас працоўныя стасункі, тым болей, што як акцёр я працаваў з рэжысёрам Аляксандрам Гарцуевым у спектаклі “Чорны квадрат”, які ён ставіў. Такім чынам,

Даведка

Ігар Сігоў нарадзіўся ў 1968 годзе ў Полацку. Бацькі — простыя рабочыя, ад мастацтва далёкія — ад сына патрабавалі аднаго: каб ён быў сумленны і адказваў за свае ўчынкi. Яго захапленнем не прэрачылі. Сын не піў, не курыў, не хуліганіў, быў упарты і ўсяго дасягаў сам. Займаўся спортам, удзельнічаў у мастацкай самадзейнасці. У школе быў чэмпіёнам Полацка па бегу. З 8 класа “захварэў” на тэатр. Першую ролю — Прынца ў спектаклі “Сястра мая Русалачка” — сыграў у дзіцячай тэатральнай студыі. Тады і пачаў марыць пра сцэну. У Беларускаю дзяржаўную акадэмію мастацтваў паступіў з другога разу — ужо адслужыўшы ў войску. Ігар сыграў у дыпломным спектаклі “Барбара Радзівіл” і адразу быў запрошаны кіраўніком выпускнога курса, рэжысёрам В. Мазынскім у тэатр “Вольная сцэна”, які затым стаў Рэспубліканскім тэатрам беларускай драматургіі. “З таго часу, — прызнаецца І. Сігоў, — гэта мой другі дом. Тут для мяне дарагая кожная прыступка і кожная куліса”.

праэміі. І гэта таксама важна для пачатку яго дзейнасці ў якасці мастацкага кіраўніка і галоўнага рэжысёра нашага тэатра. Вядома, шэраг творчых праблем мы будзем вы-

рашаць з ім разам, а таксама калегіяльна з дапамогай мастацкага савета тэатра.

— Што б вы хацелі ажыццявіць у сваім калектыве ўжо ў ролі дырэктара, чаго не маглі здзейсніць раней як акцёр?

— Захаваўшы даўнія традыцыі, закладзеныя яшчэ Валерыем Мазынскім, а затым працягнуў Валерыем Анісенкам (папярэднік І. Сігова, ён з нядаўняга часу з'яўляецца мастацкім кіраўніком Нацыянальнага акадэмічнага драматычнага тэатра імя Якуба Коласа. — Рэд.), хацелася б змяніць у лепш бок форматваральную аснову тэатра. Будзем запрашаць розных рэжысёраў з іх індывідуальным почыркам, знаёмых з новымі сучаснымі тэндэнцыямі ў развіцці тэатральнага мастацтва. Гэта будуць і замежныя майстры, і нашы беларускія маладыя рэжысёры, да прыкладу, Павел Харланчук, Галіна Чарнабаева ды іншыя. Як акцёр я мару пра тое, каб на рэпетыцыю “ляцець, нібы на крылах, а не адбываць павіннасць”. Бо, паводле Станіслаўскага, рэжысёр — гэта лустэрка, у якім акцёр бачыць сябе, а ён хоча бачыць сябе розным.

— А як вы разумееце сучасную ролю тэатра ў беларускім грамадстве? Што ён павінен рабіць: павучаць, забаўляць, выхоўваць, абуджаць свядомасць?

— Тэатр павінен выконваць усе гэтыя задачы. Яны ў яго застаюцца адны і тыя ж і на ўсе часы.

— А што можаце сказаць наконт рэпертуарнай пазіцыі тэатра беларускай драматургіі: ёсць жа тут свая спецыфіка?

— Зразумела, 75 — 80 працэнтаў рэпертуару адведзена беларускай драматургіі, астатняе — гэта сучасная і класічная драматургія рускага, савецкага і сусветнага тэатра. Але ўсё па-ранейшаму будзем іграць на беларускай мове.

— Ці плануецца нешта новае ў дзейнасці Цэнтра

беларускай драматургіі, які працуе ў вашых сценах?

— Разам з дырэктарам Цэнтра думаем пра тое, каб пашырыць функцыі гэтай арганізацыі. Будзем запрашаць драматургаў з Польшчы, Расіі, Украіны. Магчыма, сам творчы працэс будзе ладзіцца на вялікай сцэне, з далучэннем акцёраў розных тэатраў, якія будуць у варыянце чытання прадстаўляць тую альбо іншую новую п'есу.

— Ігар Аляксеевіч, а вы хацелі б, каб пры РТБД была свая пастаянная тэатральна адукаваная публіка, кшталту глядацкага журы, да меркавання якога вы прыслухоўваліся б?

— Лічу, што гэта неабходна кожнаму тэатру, бо спектаклі бываюць розныя: і элітарныя, і фестывальныя, і для масавага глядача. І таму тэатральна адукаваная публіка можа сказаць сваё слушнае слова. Тут важная зваротная сувязь.

— Калі здараюцца складаныя сітуацыі, да каго вы звяртаецеся па дапамогу, якім чынам пазбаўляецеся стрэсу?

— Хоць я чалавек самадэстатковы, у складаных жыццёвых сітуацыях, вядома ж, магу параіцца з роднымі, з сябрамі, з блізкімі мне па духу людзьмі. Бывае, што “размаўляю з Богам”. А зняць стрэс дапамагае трэнажорная зала, якая ёсць у нашым тэатры, і прырода. Таму я мару пабудоваць свой дом у якой-небудзь прыгожай мясціне, дзе можна пачувацца вольным, як птушка.

— Але ж у доме вы будзеце жыць не адзін, а з сям'ёй?

— Вядома. Проста я буду вольны ад працы, змагу адпачываць з роднымі, з сябрамі, насалоджвацца прыродай, займацца спортам.

Бацька памёр, не дачакаўшыся яго тэатральных перамог. А мама, як і кожная маці, ганарыцца поспехамі сына і радуецца, хаця вельмі хацела некалі, каб Ігар стаў чалавекам вайсковым. Зрэшты, у кіно “вайна” ўсё ніяк не дазволіць зняць форму з пагонамі, ніяк не адпусціць акцёра ў цывільны свет. А ў гэтым звычайным свеце ён аддае перавагу швэдарам і джынсам, зручнай спартыўнай вопратцы. Прызнаецца ў захапленні самай рознай добрай музыкай — ад класікі да джаза і шансона. А яшчэ займаецца бегам. Між іншым, само гэтае слова для яго знакавае не толькі ў спартыўных занятках, але і, па-свойму, у творчасці. Адно з апошніх па часе, складаную і трагічную ролю Хлудава, Ігар Сігоў сыграў на сцэне Нацыянальнага акадэмічнага драматычнага тэатра імя М. Горкага (як запрошаны акцёр) — у спектаклі “Бег” паводле п'есы М. Булгакава. І гэтая роля ўсё яшчэ “трымае” акцёра ў полі псіхалагічных супярэчнасцей вядомага вобразу. Але на бліжэйшую будучыню яму накіравана новая роля, якая абавязвае змяніць бег на ўпэўненыя дырэктарскія крокі.

Фота Аляксандра Дзмітрыева

І. Сігоў у спектаклі “Бег”.

Праект — лаўрэат VII Нацыянальнага конкурсу друкаваных СМІ «Залатая Ліцера»

Слова краязнаўцы

Ганна Шарох, навуковы супрацоўнік Музея традыцыйнага ручнога ткацтва Паазер'я, які з'яўляецца часткай Нацыянальнага Полацкага гісторыка-культурнага музея-запаведніка, распавядае пра правядзенне вясельнага абраду «Як зліліся дзве рэчанькі»:

— Зразумела, большая частка абраду створана на аснове шырокага кола фальклорных, этнаграфічных крыніц, а таксама даследаванняў навукоўцаў. Вясельны абрад «Як зліліся дзве рэчанькі» пачынаецца з урачыстай сустрэчы маладых хлебам і соллю каля ўвахода ў музей. Потым усе праходзяць у першую залу, дзе ладзяцца выпрабаванні для маладых. Першае выпрабаванне: па падлозе раскіданы відэльцы і карчарга. Іх трэба сабраць і звязаць паяском (сімвал таго, што пара не распадзецца). Затым я кідаю маладым пад ногі таўкач. Яго трэба злавіць, але не пераступіць. Калі атрымаецца, яны будуць жыць без сварак. Пасля муж і жонка атрымліваюць першае сумеснае заданне: трэба натаўчы зярнятак у ступе, каб атрымалася мукка. Апошняе выпрабаванне мае эратычны падтэкст, бо пасля паспяховага выканання задання маладым уручаюць ляльку-скрутку, якую яны «натаўклі».

Наступны этап абраду праходзіць на другім паверсе музея. Ён называецца «Шлюбавіны». Я абвязваю маладых паяском, каб атрымалася васьмёрка (сімвал бясконцасці, добра і шчасця), і ваджу іх тры разы вакол «Сусветнага Дрэва». Гэта сімвалізуе яднанне. Трэці этап мае назву «Дарэнне». Мы дорым маладым бурачок, агурок, дыньку і абыгрываем гэта ў жартоўнай форме. Напрыканцы муж і жонка падыходзяць да іконы святой Параскевы Пятніцы, просяць у яе здароўя і шчасця. Пасля абраду яны пакідаюць на Сусветным Дрэве стужкі, у знак таго, што сёгоння на Дрэве з'явілася новая галінка, а значыць, стварылася новая сям'я.

Варта адзначыць, што абрад «Як зліліся дзве рэчанькі» не з'яўляецца дэталёвай рэканструкцыяй святочнай традыцыі, ён спалучае ў сабе значныя элементы абраду з традыцыямі правядзення сучаснага вясельнага.

«Матулін куток»

Чвэрць стагоддзя таму з карты Полацкага раёна знікла маленькая вёсачка Верабі. Цяпер на гэтым месцы з'явілася аграрна-стычная сядзіба «Матулін куток», уладальнікі якой сталі ініцыятарамі адраджэння паселішча. Мясцовыя ўлады пайшлі ім на сустрэчу і ў 2011 г. прысвоілі былой вёсцы статус населенага пункта. Праўда, ён атрымаў новую назву — Булаўкі, але гэта не засмучае гаспадароў — галоўнае, вёска існуе. Хаця ў ёй пакуль толькі адна хата, ды і тая без электрычнасці, газавая лямпа і свечкі турыстаў-экстрэмалаў якраз і прывабліваюць. «Матулін куток» стаў адной з 32 сядзіб-удзельніц абласнога конкурсу на лепшую агракасядзібу Віцебшчыны. Цяпер у вобласці дзейнічае амаль 380 аграсядзіб. Летась яны прыярылі каля 19,6 тыс. турыстаў. Лідарамі па арганізацыі «зялёнага адпачынку» з'яўляюцца Браслаўскі, Мёрскі, Расонскі, Глыбоцкі, Полацкі і Пастаўскі раёны.

Бажэна СТРОК

Музейны ўнікат

Пры стварэнні музея «Трагедыя Чарнобыля» ў аграгарадку Судкова Хойніцкага раёна яго дырэктар Валянціна Гацко неаднаразова выязджала ў зону адсялення і адчужэння з мэтай збору экспанатаў для раздзела «Этнаграфія выселеных вёсак».

Цяпер наведвальнікі музея могуць пазнаёміцца са старадаўнімі прадметамі сялянскага побыту.

Куфар з гісторыяй.

Быццам у старым кіно

Клаўдзія БОСАК, фота Алесі Ячычэнкі

У іх шэрагу выдзяляецца драўляны, са скураным пакрыццём і жалезнай акоўкай дарожны куфар. Яго даўжыня — 97 сантыметраў, вышыня — 70, шырыня — 56 сантыметраў. Невялікая пазалочаная таблічка сведчыць, што выраблены ён у 1864 годзе на фабрыцы скураных рэчаў П'ера Карцье ў вёсцы Дзмітраўка

каля Масквы. Знаходзіўся гэты куфар у каморы пакінутага дома, які належаў жыхару вёскі Краснаселле Кліму Кананенку.

Падчас ліставання з былым гаспадаром Валянціна Гацко даведалася, што дзядуля Кліма Ігнатавіча Пётр Ніканоравіч некалі служыў у расійскай войску, часта пераязджаў з месца на месца. Калі выйшаў у адстаўку, вярнуўся на радзіму, праехаўшы далёкі шлях

з Уладзівастока на Палессе. Рэчы перавозіў менавіта ў гэтым куфры. Так і ўяўляецца, быццам у старым кіно, эпізод: стройны, падцягнуты мужчына ў капелюшы, трымаючы пад руку спадарожніцу жыцця, крочыць да вагона на чыгуначным вакзале, а ззаду — насільшчыкі з куфрам.

Пасля смерці дзядулі куфар належаў яго сыну Ігнату, затым — самому Кліму Ігнатавічу. Спачатку ў куфар ссыпалі

збожжа. А потым, да наступлення эры шафаў, складвалі вопратку. Як успамінае адна з дачок Кліма Ігнатавіча, ёй вельмі цікава было перабіраць тэты ўборы.

Яшчэ адну адметнасць мае гэты рарытэт: унутры, на сценцы, наклеены медалі з тоўстай паперы, на якіх можна прачытаць: «За якасць і старанне». Значыць, рабочыя фабрыкі ў тэа далёкія гады працавалі сумленна. Яно і не дзіўна: амаль праз паўтара стагоддзя куфар мае належны выгляд — толькі дзе-нідзе пашкоджана скураная абіўка.

Незабыўнае

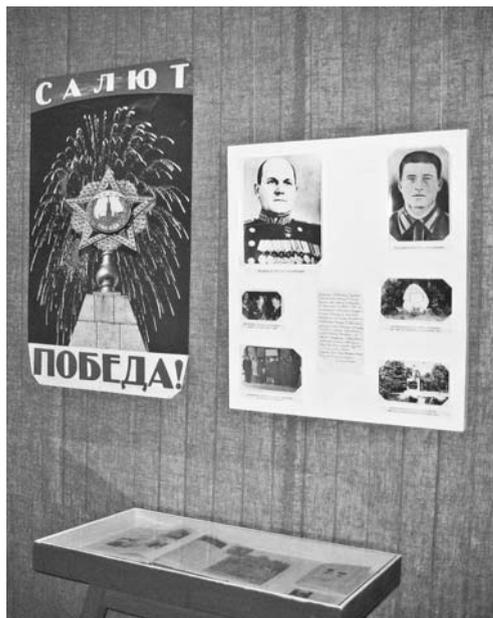
За кожным імем — подзвіг

Вайна, якая знішчала ўсё на сваім шляху, нараджала Герояў. Калі за сем даваенных гадоў ганаровага звання «Герой Савецкага Саюза» былі ўдастоены больш як 600 чалавек, то за чатыры гады Вялікай Айчыннай — больш як 11,5 тысячы. Пра 14 Герояў Савецкага Саюза якраз і распавядае выстаўка «Яны прайшлі па той вайне...», якая адкрылася ў Лепельскім краязнаўчым музеі.

Таццяна ШЛЕГ, галоўны захавальнік фонду Лепельскага краязнаўчага музея

У экспазіцыі прадстаўлены асабістыя рэчы, партрэты, фотаздымкі, узнагародныя лісты, граматы, лісты пяці Герояў, выхадцаў менавіта з Лепельшчыны. Свае подзвігі нашы землякі здзейснілі за межамі сваёй малой радзімы. Кулямётчык Іван Туфтоў прыкрываў пераправу праз раку Паўднёвы Буг і ўдзельнічаў у жорсткіх баях ля Днястра (Украіна). Танкіст Мікалай Тамашэвіч — удзельнік абароны Ленінграда падчас блакады. Лётчык-штурмавік Іван Ерашоў праявіў мужнасць у баях на Курскай дузе і пры вызваленні Левабярэжнай Украіны. Артылерыст, а пасля камандзір партызанскага атрада Вячаслаў Квіцінскі ваяваў на Украіне, у Польшчы і Чэхаславакіі. Пехацінец Павел Ялугін праявіў сябе пры фарсіраванні Дняпра ў раёне Днепрапятроўска (Украіна). Усе яны прайшлі вайну і сустрэлі Перамогу, але за кожным імем свая гісторыя, свой лёс.

У 1943 годзе за здзейсненыя 94 баявыя вылеты лётчык Іван Ерашоў быў прадстаўлены да звання Героя Савецкага Саюза. Указ пра гэта выйшаў на пачатку лютага 1944-га. Але атрымаць высокую ўзнагароду лепяльчанін не паспеў. У сакавіку пачалася Адэская наступальная аперацыя савецкіх войскаў. 23 сакавіка ў павятраным баі яго збілі. Ерашова абвясцілі прапаўшым без веста. Доўгі час пра яго нічога не было вядома. Але лётчык не загінуў. Падчас ваявання бою ён быў паранены, а пры пасадцы самалёта на лясную праталіну страціў прытомнасць і ачуўся ўжо ў нямецкім палоне.

Частка экспазіцыі, прысвечанай Героям Савецкага Саюза.

Знаходзіўся ў канцлагеры пад Берлінам, дзе не расставіўся з думкай пра ўцёкі, нягледзячы на моцныя болі ў нагах, якія пашкодзілі пры падзенні. Здзейсніў уцёкі, за тры месяцы прайшоў пешшу больш як 800 кіламетраў па Германіі і Польшчы і выйшаў да сваіх. Пасля лячэння ў шпіталі і працяглых праверак Ерашова залічылі ў войска і ўручылі за службу ўзнагароды — ордэн Леніна і медаль «Залатая Зорка». Але пашкоджаная нага не давала забыцца пра сябе. На ампутацыю Іван Міхайлавіч не пагадзіўся. Магчыма, гэта стала прычынай таго, што 8 мая 1948 года 37-гадовага героя вайны не стала.

Паветраны стралок Фёдар Занько — адзіны лепяльчанін — стаў кавалерам ордэна Славы трох ступеняў. Ваяваў пад Сталінградам, вызначыўся ў баях за вызваленне Крыма, Беларусі і Усходняй Прусіі. За гады вайны Фёдар Пятровіч здзейсніў больш як 230 паспяховых баявых вылетаў. У 1946-м дэмабілізаваўся, вярнуўся на радзіму, працаваў кавалём. Памёр 9 мая 1979 года.

Новая выстаўка распавядае таксама пра Герояў, якія не паходзяць з Лепельшчыны, але злучаны з нашым краем сваімі подзвігамі. Выхадзец з Ліпецкай вобласці (Расія) Міхась Радзівонаў, камандзір 7-й гвардзейскай механізаваанай брыгады, 28 чэрвеня 1944 года пры падтрымцы іншых часцей вызваляў Лепель ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Другі расіянін, які нарадзіўся ў Белгародскай вобласці, сапёр Віктар Кладзіеў 30 чэрвеня 1944-га здзейсніў гераічны подзвіг пры фарсіраванні ракі Бярэзіна ў раёне вёскі Крайцы. Званне Героя Савецкага Саюза прысвоена яму пасмяротна.

З Лепельшчынай звязаны імёны герояў партызанскага руху: камандзіраў партызанскай брыгады Аляксея Данукалава, Лепельскай партызанскай брыгады імя Сталіна Уладзіміра Лабанка, Чашніцкай партызанскай брыгады Фёдара Дуброўскага, партызанскай брыгады Канстанціна Заслонава. Імёнамі Уладзіміра Лабанка і Аляксея Данукалава названы вуліцы ў Лепелі. Малады камбрыг Аляксей Данукалаў загінуў у 1944 годзе, пахаваны на плошчы Свабоды ў Лепелі. У пасляваенныя гады адна са станцый на чыгуначнай Орша — Лепель атрымала новую назву — станцыя Заслонава.

На выстаўцы прадстаўлены таксама ўнікальныя дакументы 1943 года: партызанская перапіска, віншаванні Фёдару Дуброўскаму з нагоды прысваення яму звання Героя Савецкага Саюза, партрэты і карціны, напісаныя партызанскім мастаком Мікалаем Абрывічам.

Салісткі гурта "Ветэх" Тацяна Пладунова і Эвеліна Шчадрына і гурт "Талака".

Поруч з традыцыяй

У Мінску прайшла VI навукова-практычная канферэнцыя "Аўтэнтчны фальклор: праблемы захавання, вывучэння, успрымання", яе арганізатарам выступіла кафедра этналогіі і фальклору Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў. Удзельнікамі форуму сталі вядучыя беларускія і замежныя даследчыкі-фалькларысты, у яго межах прайшлі таксама канцэрты "Фальклор беларускай глыбіні" і "Традыцыі і пераемнікі". Падчас канферэнцыі навукоўцы звярнулі ўвагу на некаторыя праблемы сучаснай фалькларыстыкі, акрэслілі шляхі вырашэння пэўных пытанняў захавання і папулярызатыі народнай нематэрыяльнай культурнай спадчыны.

Вячка КРАСУЛІН

Акрамя беларускіх даследчыкаў фальклору канферэнцыю наведалі спецыялісты з Германіі, Славакіі, Літвы, Латвіі, Кітая і Расіі. Падчас зладжаных майстар-класаў кожны мог навучыцца традыцыйным танцам Літвы ад гурта *Reketukas*, паслухаць медытатыву музыку на паўночнарусскіх гусях у выкананні Сяргея Парамонава. Эксклюзівам майстар-класаў можна смела лічыць першае за 12 год выступленне Алеся Журы з беларускай дудой, які стаяў ля вытокаў аднаўлення і рэканструкцыі школы ігры на дудзе разам з такімі майстрамі і музыкамі, як Аляксей Лось, Тодар Кашкурэвіч. Сам вырабляў інструменты і запісаў дыск дударскай музыкі, які, на жаль, не выпускаўся ў поўным аб'ёме.

Падчас пленарнага пасяджэння выступілі беларускія навукоўцы і замежныя госці. Так, прафесар Ульрых Моргенштэрн, які спецыялізуецца на вывучэнні этнічных інструментаў, прадставіў грунтоўную працу, прысвечаную дудзе і сучасным містыфікацыям, звязаным з яе бытаваннем на тэрыторыі Беларусі. Славацкі навуковец Бернард Гарай, нашчадак вясковых музыкаў, дэкан факультэта філасофіі Універсітэта Канстанціна Філасафа ў горадзе Нітра, распавёў пра вопыт захавання і аднаўлення ігры на гайдзе — славацкай дудзе. Карыснай і істотнай для беларускіх фалькларыстаў-адраджэнцаў інфармацыяй падзялілася Ірэна Страдзіене, кіраўнік віленскага фальклорнага цэнтру *Reketukas*. Спадарыня Ірэна яшчэ з 1980-х гадоў займаецца педагогічнай фальклорнай дзейнасцю і мае вялікі досвед у галіне этнавахавання дзяцей і моладзі. Прафесар Аляксей Рагуля распавёў удзельнікам пасяджэння пра пантэізм у ліра-эпасе і драматургіі найноўшага часу і прысвяціў сваё выступленне 130-гадоваму юбілею Янкі Купалы і Якуба Коласа.

Падчас канцэрта "Фальклор беларускай глыбіні" слухачам выдалася ўнікальная магчымасць пачуць народныя гурты "Крыніца" і "Спадчына" з Падзвіння, якія прадставілі песні земляробча-каляндарнага цыкла і песні пазаабрадавага характару. Спраўдным падарункам фальк-гурманам стала выступленне мужчынскай валачобнай дружыны вёскі Далосцы, што ў Бешанковіцкім раёне Віцебскай вобласці. У суправаджэнні музычнага акампанемента на скрыпцы і бубне студэнтаў кафедры этналогіі і фальклору мужчыны выканалі абыходную валачобную песню, а саліст суполкі Уладзімір Казлоў — паставую баладу, якую яшчэ ў маленстве чуў ад аднавяскоўцаў.

Увечары другога дня канферэнцыі адбыўся вялікі гала-канцэрт "Традыцыі і пераемнікі", на якім выступілі 18 гуртоў і выканаўцаў. Яшчэ да пачатку канцэрта гурт *Reketukas* вучыў усіх ахвочых традыцыйным літоўскім танцам. Распачаў канцэрт гурт "Раме" з вельмі роднай песняй "Зялёны сад вішнёвы", якую

хлопцы перанялі ад выканаўцаў вёскі Далосцы падчас нядаўняй фальклорнай экспедыцыі. Традыцыйна на фэсце выступілі гурты кафедры этналогіі і фальклору БДУКіМ "Вяснянка", "Страла", "Этнасуполка" пад кіраўніцтвам вядучых этнапедагогаў краіны Наталлі Петуховай, Эвеліны Шчадрыной і Тацяны Пладуновай. Пад бурныя апладысменты адыграў сваю праграму гурт-ветэран "Ліцьвіны" пад кіраўніцтвам Уладзіміра Бярберава. Цяпер калектыў мала выступае, але знаходзіцца ў баявой форме і застаецца адным з самых папулярных фолк-гуртоў Беларусі. Ларыса Рьжкова, этнапедагог і бяззменны лідар гурта "Кальханка" Міханавіцкага Дома культуры разам са сваімі выхаванцамі выканалі пазаабрадавыя песні. Свае пошукі ўніверсальнай формы гучання рускага паўночназаходняга фальклору і яго сучаснай рэканструкцыі паказалі ўдзельнікі гурта "Ансамбль СКМ". З дапамогай скрыпак, гусяў і гармоніка яны не далі наведвальнікам канцэрта засумаваць ні на хвіліну. Алеся Жура выканаў традыцыйны найгрыш на дудзе, а потым у дудзе са Сняжанай Рыбальскай на імгненне даў магчымасць меляманам згадаць пра лепшыя часы піццэрскага гурта *Musica Radicum*. Дзіцячыя гурты з Сеніцы сыгралі найгрышы да беларускіх народных танцаў, і, падаецца, у гэты час шмат хто з гледачоў шкадаваў пра адсутнасць прасторы для танцаў у канцэртнай зале Палаца культуры ветэранаў. Гэтыя ж адчуванні не пакідалі і падчас выступлення капэлы Анса Берзіна, харызматычнага латышкага выканаўца на петраградскім гармоніку, і залівацкіх танцаў літоўцаў *Reketukas*.

Гурт крывіцкай музыкі "Ветэх" пад кіраўніцтвам Вячаслава Калацэя, які можна смела лічыць адным з лідараў у аднаўленні дударскага музычнага рэпертуару, выканаў беларускія танцы і песні, сабраныя падчас шматлікіх этнаграфічных экспедыцый па ўсёй Беларусі. Цікавыя паралелі можна было правесці паміж традыцыйнай славацкай школай ігры на гайдзе і беларускай школай ігры на дудзе, калі па зале разліваліся чароўныя гукі гайдзі Бернарда Гарая, выканаўцаў-віртуоза, які даў магчымасць рассунуць межы аматырам дударскай музыкі. Праз выступленне гурта "Трамніцы" яго кіраўнік Уладзімір Зяневіч выявіў сваё бачанне беларускага фальклору і яго адаптацыю пад харавое выкананне. Энергетычным выбухам стаўся карагод "Талака", — супольнасці гуртоў кафедры этналогіі і фальклору БДУКіМ. Так была пастаўлена кропка ў канцэрте і канферэнцыі.

Падчас канферэнцыі адбылася таксама прэзентацыя зборніка артыкулаў удзельнікаў форуму. Колькасць арыгінальных тэкстаў (а іх у зборніку каля ста) сведчыць пра зацікаўленасць маладых і сталых даследчыкаў традыцыйнай культурай, іх інтарэс да яе вывучэння, захавання і адраджэння.

Дударскі фальк- (і пост-) мадэрн

Калі вы знаходзіцеся ў месцы, дзе канцэнтрацыя дудароў на квадратны метр плошчы перавышае звычайную норму ў некалькі разоў; дзе з розных бакоў вы чуеце гукі дуды (добра наладжанай ці не вельмі); калі вы назіраеце сустрэчу музыкаў з розных куткоў Беларусі і іншых краін; асабліва калі ўсе гэтыя дзіўныя працэсы і з'явы адбываюцца ўвесну, то ведайце — вы трапілі на чарговы міжнародны фестываль, прысвечаны дудзе.

Марына ВЕСЯЛУХА,
фота Алены Рамашко

Менавіта такі фэст, ужо адзінаццаты па ліку, не так даўно прайшоў у беларускай сталіцы. Па завяздзёнцы "Дударскі фэст-2012" расцягнуўся на некалькі дзён і ўключыў цэлы шэраг імпрэз рознага фармату — ад традыцыйнага канцэрта-адкрыцця ў сталічным Палацы культуры ветэранаў, канферэнцыі на хутары Шаўловічы, што ў Валожынскім раёне, і камернага канцэрта з майстар-класам па танцах у музейным комплексе "Дудуткі" да абсалютна нефармальнага завяршэння ў клубе "Рэ:Паблік", дзе дудароў і даследчыкаў можна было пачуць не толькі на сцэне, але і на танцпляцы. І калі дзясяткі фэст, што адбыўся ў мінулым годзе, зорны па складзе гасцей з Германіі, Швецыі, Польшчы і Беларусі, у некаторай ступені падвёў вынікі, то сёлета "Дударскі фэст" хутчэй абазначыў пачатак новай хвалі ў фальку і прадставіў новае пакаленне дудароў, новыя гурты і праекты.

Думаецца, лагічна, што сёння ў фальку назіраецца ўсё больш і больш эксперыментаў па спалучэнні гучання дуды з электроннымі інструментамі. Не даўна і тое, што яшчэ застаюцца пры-

ніса Сухого і Стася Чавуса, гурт падлеткаў — вучняў Івянецкай школы мастацтваў "Рарог" пад кіраўніцтвам Касі Радзівілавай, ужо многім добра вядомыя гурты *Sogniscopia*, *Essa* і знакаміты "Стары Ольса".

Тут варта прыгадаць і польскі гурт *Трузна*, які ўпершыню выступіў у Беларусі. У калекцыі інструментаў яго шмат вальнак розных канструкцый, характэрных для розных народаў, ёсць сярод іх і беларуская дуда. Адметна і тое, што калі музыкі толькі вучыліся граць, то слухалі шмат кампазіцый гурта "Стары Ольса", таму і адна з мелодый, выкананая гасцямі з Польшчы падчас заключнага гала-канцэрта, была натхнёная беларускім гуртом.

Рок-пльвін прадставілі каманды "Кашлаты Вох" і *Litvin-Troll*. І непасрэдна фальк-мадэрновае гучанне прадэманстраваў новы гурт *Рама*, захапілі публіку і музычныя імправізацыі дудароў і дыджэя Паўла Бальцэвіча. Падчас гэтых эксперыментаў гледачы маглі танчыць пад дыджэйскія сеты або выконваць старадаўнія танцы пад дуду. Што да праекта *Рама*, то ён пазіцыянуецца як цалкам новы ў беларускай музыцы. У яго складзе — удзельнікі гурта *Testamentum Terrae* і дыджэй

пагадзіцца з Тодарам Кашкурэвічам, адным з заснавальнікаў "Дударскага фэсту". Ён падкрэсліў: "У самым пачатку справай адражэння дуды займаліся толькі лічаныя адзінкі, энтузіясты. Тады нават і спадзеваў не было, што рух стане настолькі шырокім, шматлюдным і будзе рэзаніраваць у розных субкультурах, сярод людзей рознага узросту і перакананняў. Дуда адраділа свой статус у культуры нашага народа".

Дарэчы, мастацтвам выканання, эксперыментамі дудароў захапіліся не толькі нашы суайчыннікі, але і даследчыкі з замежжа. Так, падчас заключнага гала-канцэрта ў фае клубу "Рэ:Паблік" я сустрэла спадара Ульрыха Моргенштэрна, доктара кабалітаванага, прафесара музыказнаўства Кельнскага ўніверсітэта (ён вядомы даследчык фальклору, часта наведваў нашу краіну з экспедыцыямі). У гэты час на сцэне выступаў гурт "Кашлаты Вох". Напачатку энергетычны фальк-панк з выкарыстаннем дуды здзівіў шануюнага навукоўца, які нават жартам паскардзіўся на тое, што ўжо надта стары для такой музыкі. Але ўсё ж зноў зайшоў у залу і паслухаў колькі песень... А потым спадар Ульрых надзвычай эмацыянальна сказаў: "Цяпер я дакладна разумею, што такое постмадэрнізм!" Прытым гэта была не скруха адносна дэструктыўнасці пльвіні, але здзіўленне і радасць ад удалага спалучэння розных элементаў і майстэрства пераўвасаблення музыкаў гурта.

Думаю, што элементы постмадэрну ў музыцы сучасных беларускіх гуртоў, якія выкарыстоўваюць дуду, — добрая тэма для абмеркавання падчас чарговай канферэнцыі. Сёлета ж падчас сустрэчы на хутары Шаўловічы, уладальнікам якога з'яўляецца лідар гурта "Стары Ольса", прадзюсар фестывалю Зміцер Сасноўскі, даследчыкі засяродзіліся на іншых пытаннях. Так, удзельнікі канферэнцыі абмеркавалі першы выпуск часопіса *Dudar*, звярнулі ўвагу на змест наступнага нумара выдання.

Зміцер Сасноўскі падчас свайго выступлення падкрэсліў: "Колькі год таму мы абмяркоўвалі ідэю стварэння дударскага цэху, які б меў назву "Дударскае братэрства імя Святога Васіля". Гэта была б элітная структура са сваім сімвалам і строгімі патрабаваннямі да ўступлення. Так, сябрам братэрства мог бы стаць толькі дудар, які сам здолее зрабіць інструмент і прайсці некаторыя выпрабаванні на майстэрства ігры. Думаю, што цяпер гэта задумка можа быць увасоблена ў жыццё".

Несумнена, "Дударскі фэст-2012" атрымаўся. Гледачоў уразілі і крэху няўпэўненых "Тутэйшыя", і брутальны *Litvin-Troll*, і неўтаймоўны "Кашлаты Вох", які — "асобная тэма для гаворкі", і спакойная *Трузна*, і нечаканая *Рама*. Засталася і адчуванне няскончанасці, незавершанасці. Але гэта добра. Значыць, працяг будзе.

Грае Аляксей Чумакоў (музыка гурта "Стары Ольса").

хільнікі традыцыйнага акустычнага гучання, часам нават вельмі мінімалістычнага па сваім музычным складніку, але моцнага эмацыянальна. Натуральна выглядаюць таксама міксы дуды і рок-музыкі. І хоць сёлета фэст быў тэматычна прысвечаны фальк-мадэрну, са сцэны можна было пачуць усе гэтыя варыянтны сумесі дудовага гучання з музыкай рознага кіталту. А там вырашыць — каму што больш даспадобы. Так, музыку ў традыцыйным рэчышчы прадставілі гурт "Тутэйшыя" (дарэчы, падчас фэсту адбылося іх першае выступленне), дуэт Дзя-

Мікіта Седзянкоў, і выконвае гурт звычайна кампазіцыі "Гэстаментаў", але ў нязвычайнай дыджэйскай апрацоўцы. На пытанне пра матывы такога спалучэння кіраўнік праекта, дудар Юрась Панкевіч адказаў: "На канцэрты зазвычай прыходзіць моладзь, якая захапляецца народнымі танцамі. Нам жа важна, каб музыка была даспадобы ўсім, каб і людзі з іншымі інтарэсамі адчувалі, што сучаснасць і мінуўшчына звязаныя".

Назіраючы такую жанравую і стыльвую музычную разнастайнасць, складана было не

Традыцыйная культура живе і квітнее

Хаця гадоў пятнаццаць таму па ўзроўні развіцця некаторых рамёстваў і традыцый Магілёўшчына значна адставала ад іншых абласцей, удзельнікі і госці міжнароднага форуму “Традыцыйная культура: ахова, захаванне, актуалізацыя” ўпэўніліся: тутэйшым майстрам, спевакам, танцорам і кулінарам ёсць што паказаць. Пацвярджэннем таму — прэзентацыя аб’ектаў нематэрыяльнай гісторыка-культурнай спадчыны Магілёўскай вобласці і беларускай кухні, якая прайшла ў Магілёўскім абласным метадычным цэнтры народнай творчасці і культурна-асветніцкай работы ў рамках форуму.

**Вольга СЕМЧАНКА,
Раіса МАРЧУК,
фота Раісы Марчук**

Вынік дзейнасці ў гэтым кірунку — той факт, што дзевяці культурным аб’ектам Магілёўскай вобласці нададзены статус нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці Рэспублікі Беларусь, які толькі летас атрымалі тры аб’екты: песні традыцыйнага вясельнага і хрэсьбіннага абрадаў вёскі Паршына Горацкага раёна, тэхналогія пляцення лапцей у Дрыбінскім раёне, а таксама абрад “Бразгун” і яго складнік — ушанаванне іконы святых апосталаў Пятра і Паўла вёскі Наркі Чарыкаўскага раёна. Удзельнікам форуму былі прадстаўлены пяць аб’ектаў.

— Гэта прэзентацыя практычна замаяніла некалькі навуковых выступленняў, бо кожны жадаючы мог падысці да майстра ці носьбіта народнага традыцыйнага і атрымаць неабходную інфармацыю, — значна ў намяні міністра культуры Рэспублікі Беларусь Тадэўша Стружэцкі.

Дрыбінскія майстры знаёмлілі з традыцыйнай пляцення лапцей і сваім знакамітым шапавальствам — валяннем з воўны. Удзельніцы аўтэнтычнага гурта “Незабудкі” з вёскі Галавенчыцы Чавускага раёна выконвалі мясцовыя песні і традыцыйныя для сваёй вёскі танцы. Народны майстар з Бабруйскага раёна Юрый Боўда дэманстраваў мастацтва вырабу керамічнага посуду, якое аднавіў разам з іншымі мясцовымі ганчарамі. Майстар Аляксандр Харкевіч з вёскі Ваўканосава Крулянскага раёна не толькі паказваў самаробныя музычныя інструменты з дрэва, але і граў на іх.

— Мы ладзілі форум не толькі як навукова-практычную канферэнцыю, бо хацелі ў першую чаргу паказаць уласныя набыткі па захаванні сваёй спадчыны, — распавёў дырэктар Магілёўскага абласнога метадычнага цэнтры народнай творчасці і культурна-асветніцкай работы Алег Хмялькоў. — За апошнія пяць гадоў дзякуючы падтрымцы кіраўніцтва аблвыканкама, абласнога Савета дэпутатаў і ўпраўлення культуры мы сталі больш увагі надаваць традыцыйным беларускім рамёствам і абрадам. Некаторыя нават вярнулі, і даволі паспяхова, з небываў, пачалі развіваць іх да-

лей. Цікавы момант: чатыры гады таму ўпраўленне культуры аблвыканкама аб’явіла на Магілёўшчыне Год рамёстваў. Раней такіх крокаў ніхто яшчэ не рабіў. Менавіта тады мы правялі шмат цікавых мерапрыемстваў, якія садзейнічалі захаванню традыцыйнай культуры і яе ўзняццю на адпаведны ўзровень. І нам гэта ўдалося! Цяпер стараемся не страціць назапашаныя напрацоўкі, а наадварот — прымножыць. Мэта форуму — не толькі сухая тэорыя, але і практыка. Каб тыя, хто прыехаў да нас, змаглі ўважліва ўбачыць і пачуць, як гэта адбываецца. Падобнае мерапрыемства праходзіць пры падтрымцы Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь упершыню не толькі ў Магілёўскай вобласці, але і ў нашай краіне. Хочацца спадзявацца, што гэта будзе не апошні форум. Госці з Расіі, Украіны, Літвы, Азербайджана і Арменіі ўпэўніліся ў тым, што нас у гэтай адказнай справе вельмі падтрымлівае дзяржава.

Таксама былі прэзентаваны аб’екты культурнай спадчыны, якія яшчэ не набылі статус нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, але ў будучым змогуць на гэта прэтэндаваць. З Бялыніцкага раёна “прыехала” багатая калекцыя саматканых вышываных ручнікоў. Частка з іх захоўваецца ў мясцовым музеі, іншыя належаць прыватным асобам.

Крулянскія кулінары запрашаюць да стала.

Асіповіцкі раён прадставіў калекцыю саматканых ручнікоў і сукенак, вырабленых маладой ткачыхай Аляксандрай Рыбак, членам Беларускага Саюза майстроў народнай творчасці. З 2007 года яна працуе майстрам-метадыстам Асіповіцкага Цэнтры народнага рамёстваў і кіруе дзіцячымі гурткамі па ткацтве, вышыўцы, нітчаным дызайне, пляценні паясоў. Аляксандра Генадзьеўна разам з іншымі майстрамі дэкаратыўна-прыкладной творчасці шмат увагі надае развіццю ў раёне народнага промыслаў і рамёстваў, займаецца вывучэннем і адраджэннем старажытнага рамяства тутэйшага рэгіёна — ткацтва. У 2008 годзе ўдзельнічала ў абласным конкурсе, дзе прадстаўляла рэканструяваны народны касцюм свайго раёна і была ўдасцеена першага месца. У наступным годзе брала ўдзел у абласным конкурсе па рэканструкцыі ручніка, дзе таксама паднялася на вышэйшую прыступку. Перамагала таленавітая асіпаўчанка і на конкурсе па ткацтве “Матчыны

кросны” ў Старых Дарогах, на штогадовай Рэспубліканскай выстаўцы Беларускага Саюза майстроў народнай творчасці “Калядныя ўзоры”.

Наогул, адраджэнне такіх відаў традыцыйнага мастацтва, як ткацтва і вышыўка, на Магілёўшчыне ідзе вельмі актыўна. Абласны метадычны цэнтр паспяхова рэалізуе доўгатэрміновы творча-адукацыйны праект “Чароўны куфар”, галоўная мэта якога — прыцягнуць да супрацоўніцтва майстроў вобласці, каб з іх дапамогай наладзіць навучанне маладых кадраў.

Пры рэалізацыі праекта паўстала праблема забяспечэння спецыялістаў адпаведным абсталяваннем, у прыватнасці, кроснамі. Ініцыятыўная група шмат зрабіла для таго, каб адшукаць неабходны інвентар. У выніку метадычнаму цэнтру перадалі два ткацкія станкі, якія пастаянна выкарыстоўваюцца ў працы метадыстам установы Аленай Саўчанкай, якая тчэ на іх ручнікі, поцілкі, габелены, а таксама для правядзення семінараў-практыкумаў па ткацтве для пачынаючых ткачых вобласці.

Яшчэ адна праява традыцыйнай культуры — гэта кухня. Кулінарнымі дзівосамі здзіўлялі прадстаўнікі розных рэгіёнаў Магілёўшчыны. Яечня “чачоха”, журавінавы кісель, рулька з печы — далёка не поўны спіс бялыніцкіх прысмакаў. Удзельніцы аўтэнтычнага гурта “Незабудкі” з Чавускага раёна прыгатавалі адмысловыя вясковыя стравы: кльнуду з ільнянога насення, “бульбашы” з грыбамі, сырнікі з бульбы, некалькі відаў бульбяных “рэзынкаў”, бярозавік на бураках і з хлебнай скарынкай. Дрыбінскія кулінары здзівілі не толькі смакам сваіх цудаў, але і іх назвамі на мове шапавалаў: кілбаса — таргаса, хлеб — акруш, грыб — багол, агуркі — вахмаркі. Карацей, у кожнага раёна хапала ўсялякай смакаты — усяго не пералічыць!

Юныя асіпаўчанкі ў строях ад Аляксандры Рыбак.

З глыбіні

У школьным музеі

Дваццаць гадоў таму ў Ільянскай сярэдняй школе імя А. Грымаца быў адкрыты музей “Вілейшчына літаратурная”. Сёння ён мае статус народнага, пра музей ведаюць далёка за межамі раёна. Тут праводзіцца да тысячы экскурсій у год, на базе музея ладзяцца канферэнцыі, літаратурныя чытанні, працуе клуб “Цікавыя сустрэчы”.

Адзначаць юбілей музея вырашылі ўрачыста, тым больш што чакалася шмат гасцей: прадстаўнікі раённага кіраўніцтва, мясцовыя літаратары, тэлежурналісты. Безумоўна, свята распачалося экскурсіяй, якую вялі вучні 3 — 10 класаў.

У гэты ж дзень была прэзентавана кніга кіраўніка музея Розы Шэрай “П’ескі для школьнага тэатра”. Большасць п’ес сапраўды пастаўлена на школьнай сцэне. Перад прысутнымі выступілі вучнёўскія калектывы з маленькім спектаклем “Жорсткасць Лаўрука” і настаўніцкі — з п’есай “Адам Гурыновіч”. Са свайго боку шануюныя госці-літаратары — Уладзімір Кажамыка, Мікола Кутас, Уладзімір Цанунін, Галіна Кутас, Аксана Ярашонан, Клаўдзія Дубовік — падарылі музею свае паэтычныя творы.

**Раіса ШАРКО,
Вілейскі раён**

Россып самацветаў

Чарговае пасяджэнне літаратурнага аб’яднання “Люстэрка душы” прайшло ў Свіслацкай раённай бібліятэцы, мясцовыя паэты чыталі новыя вершы. Самым цікавым момантам сустрэчы была прэзентацыя кнігі таленавітай паэтэсы з Новага Двара Марыі Захаркі. Яе вершы натхнёна агучыла супрацоўніца бібліятэкі Алена Пясецкая. Яна ж каротка пазнаёміла прысутных з біяграфіяй паэтэсы. Для М. Захаркі, якая нарадзілася і вырасла ў Сібіры, другой радзімай стала Свіслацкая зямля.

У Марыі Васільеўны свой адметны стыль. Пра што б ні пісала яна, кожны радок напоўнены жыццёвай мудрасцю, глыбокім сэнсам. Цудоўныя словы ідуць з яе душы і россыпам самацветаў кладуцца на чыстыя старонкі. З іх нараджаюцца кнігі. Дзве — выдадзены, яшчэ дзве рытууюцца да друку.

“Нынчэ здесь, завтра там” — кніга-падарожжа па роднай зямлі, па краінах і кантынентах, якое аўтарка здзіўляе... не пакідаючы свайго дома. У аснову кнігі “Ад неба да зямлі” ляглі сюжэты Бібліі. Біблейскія казаны ў вершах Марыі Захаркі незвычайна прыцягальныя. Тут жа сабраны ўспаміны пра дзяцінства, іншыя цікавыя гісторыі ў вершах і прозе.

М. Захарка не любіць распавядаць пра сябе, яна на рэдкасць сціплы чалавек. А вершы, як сама жажа, — гэта свет яе захапленняў, праменьчык святла, які падтрымлівае жаданне жыць. Няхай жа ён свеціць яшчэ доўга-доўга, абуджаючы да жыцця ўсё новыя самацветы-радкі!

**Ядвіга КОБРЫНЕЦ,
Свіслацкі раён**

Афарызм

Свет не толькі бязлітасны і жорсткі. Ён яшчэ ласкавы і ясны.

Кузьма ЧОРНЫ

<p>Выходзіць з 1932 года У 1982 годзе газета ўзнагароджана ордэнам Дружбы народаў Заснавальнікі: Міністэрства інфармацыі Рэспублікі Беларусь, ГА “Саюз пісьменнікаў Беларусі”, РВУ “Літаратура і Мастацтва”</p> <p>Галоўны рэдактар Таццяна Мікалаеўна СІВЕЦ</p>	<p>Юрыдычны адрас: 220034, Мінск, пр. Незалежнасці, 39, п. 4а Адрас для карэспандэнцыі: 220034, Мінск, вул. Захарова, 19</p> <p>Тэлефоны: галоўны рэдактар — 284-66-73 намеснік галоўнага рэдактара — 284-66-73</p> <p>Адрэсы: публіцыстыкі — 284-66-71 крытыкі і бібліяграфіі — 284-44-04 прозы і паэзіі — 284-44-04 мастацтва — 284-82-04 навін — 284-44-04 адрэс “Кніжны свет” — 284-66-71</p>	<p>бухгалтэрыя — 284-66-72 Тэл./факс — 284-66-73</p> <p>E-mail: lim_new@mail.ru</p> <p>Адрас у Інтэрнэце: www.lim.by</p> <p>Пры перадруку просьба спасылка на “ЛіМ”. Рукпісы рэдакцыя не вяртае і не рэцензуе. Аўтары допісаў у рэдакцыю павядамляюць сваё прозвішча, поўнае імя і імя па бацьку, пашпартныя звесткі, асноўнае месца працы, зваротны адрас. Пазіцыя рэдакцыі можа не супадаць з меркаваннямі і думкамі аўтараў публікацый.</p>	<p>Набор і вёрстка камп’ютарнага цэнтры РВУ “Літаратура і Мастацтва”.</p> <p>Выходзіць раз на тыдзень па пятніцах.</p> <p>Выдавец: Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова “Літаратура і Мастацтва”.</p> <p>Друкарня Рэспубліканскага ўнітарнага прадпрыемства “Выдавецтва” Беларускага Дома друку г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.</p> <p>Індэкс 63856</p> <p>Кошт у розніцу — 2300 рублёў</p>	<p>Наклад — 2853 Умоўна друк. арк. 5,58 Нумар падпісаны ў друк 17.05.2012 у 11.00</p> <p>Газета зарэгістравана ў Міністэрстве інфармацыі Рэспублікі Беларусь Рэгістрацыйнае пасведчанне № 7 ад 22.07.2009 г.</p> <p>Заказ — 2134</p> <p>Д 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12</p>
--	---	--	---	---